



Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2002 - 63 pàgines

Sessió ordinària del dia 18 de desembre del 2002

El dia 18 de desembre del 2002, dimecres, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 66/2002, que és el següent:

M. I. Sr. Joan Monegal Blasi

1- Preguntes al Govern amb resposta oral.
(segons llistat annex)

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Francesc Areny Casal i Josep Àngel Mortés Pons, Síndic General i Subsíndic General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

- M. I. Sr. Miquel Alís Font
- M. I. Sr. Francesc Areny Casal
- M. I. Sr. Josep Areny Fité
- M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
- M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre
- M. I. Sr. Jordi Daban Alsina
- M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
- M. I. Sr. Joan Albert Farré Santuré
- M. I. Sra. Olga Forné Angrill
- M. I. Sr. Patrick García Ricart
- M. I. Sr. Josep Garrallà Rossell
- M. I. Sr. Marcel Llovera Massana
- M. I. Sr. Esteve López Montanya
- M. I. Sr. Antoni Martí Petit
- M. I. Sr. Jordi Mas Torres
- M. I. Sr. Daniel Mateu Melción

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
M. I. Sr. Càndid Naudi Mora
M. I. Sr. Marc Pintat Forné
M. I. Sra. Clara Pintat Rossell
M. I. Sr. Emili Prats Grau
M. I. Sra. Maria Lluïsa Puig Montes
M. I. Sr. Antoni Riberaigua Sasplugas
M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa
M. I. Sr. Roc Rossell Dolcet
M. I. Sr. Guillem Valdés Alemany

El M. I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de la Sra. Olga Benazet per trobar-se fora del país per motius familiars.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Enric Pujal Areny, Ministre de la Presidència i Turisme; Juli Minoves Triquell, Ministre d'Afers Exteriors; Pere Cervós Cardona, Ministre d'Educació, Joventut i Esports; Olga Adellach Coma, Ministra d'Agricultura i Medi Ambient; Mireia Mestre Cortadella, Ministra de Finances; Mònica Codina Tort, Ministra de Salut i Benestar; Jordi Visent Guitart, Ministre de Justícia i Interior; Jordi Serra Malleu, Ministre d'Ordenament Territorial; Miquel Àlvarez Marfany, Ministre d'Economia, i Xavier Montané Atero, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Esteve López Montanya, Secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.10h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, directament al punt únic de l'ordre del dia.

Abans de començar amb les respostes a les diferents preguntes formulades s'ha afegit al llistat de preguntes que s'ha distribuït a l'inici de la sessió, una pregunta amb caràcter urgent que va ser admesa a tràmit ahir per la Sindicatura.

Començarem, doncs per la primera pregunta.

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de desembre del 2002, relativa als motius que porten al Consell d'Administració de la STA a voler externalitzar tota la infraestructura informàtica de la parapública.

Fou registrada amb el número 1305-A, i publicada en el butlletí núm. 69/2002, del 18 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Casals. Teniu la paraula Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta fa referència a dos edictes que s'han publicat al BOPA sobre dos concursos pel manteniment del sistema informàtic de la STA, i també pel desenvolupament de nous projectes.

Constatant que es tracta d'externalitzar la pràctica totalitat de la infraestructura informàtica de la STA, i constatant, també, que el Plec de condicions tècniques parla repetides vegades de "trasllat de responsabilitat".

Pregunto: quins són els motius que porten al Consell d'Administració de la STA a voler externalitzar tota la infraestructura informàtica de la parapública?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El Departament de Sistemes d'Informació de la STA estava compost el juny de l'any 2000 per sis persones contractuals, de les quals solament tres estaven en l'Àrea de Desenvolupament, dos en l'Àrea de Manteniment i una que ocupava la direcció del departament.

De les persones que tenien en l'Àrea de Desenvolupament, solament una tenia la possibilitat d'evolucionar en el coneixement de les arquitectures del sistema d'informació futures, però sense coneixements d'aquesta evolució en aquell temps.

Pel que fa a les persones de l'Àrea de manteniment, no hi havia cap coneixement del sistema de futur, com ara el que s'imposa a tot arreu per la seva seguretat i robustesa que és el sistema UNIX.

El Departament de Sistemes d'Informació tenia dificultats per donar servei intern i mancances greus pel que fa al manteniment dels sistemes existents. Mancances que haurien pogut suposar un greu problema si no s'haguessin pres les mesures necessàries. Amb aquesta situació el que calia, doncs, era dotar de recursos humans i materials el Departament de Sistemes d'Informació, revisant la prioritat que fins llavors s'havia donat a altres departaments, sobretot el tècnic.

Efectivament, al dia d'avui, el Departament de Sistemes d'Informació està compost d'un operador de telecomunicacions, ha passat de ser merament un sistema de suport a ésser un pilar fonamental, tant el tècnic com el comercial del desenvolupament de l'oferta de serveis que aquest pot donar. És per aquesta raó que el que fem és potenciar el Departament de Sistemes d'Informació i no reduir-lo, ja que actualment la plantilla fixa de la STA en aquest departament són vuit persones, existint endemés, edictes en curs per a dos gestors de projectes i un operador de manteniment, i haver-se pressupostat tres gestors més de projectes per l'any vinent. El que ens situaria en un total de catorze persones, xifra que supera el doble de l'equip que es va agafar l'any 2000.

Sincerament creiem que això és tot el contrari de desmantellar un departament: més aviat és construir-lo.

Endemés, hem creat el Departament de *Business* a partir del 2 de maig del 2002, que completa el de sistemes d'informació i que en

l'actualitat compta amb cinc persones, i amb el pressupost del 2003 s'afegiran set persones més.

Actualment els professionals nacionals del sistema d'informació plenament operatius són molt difícils de trobar al mercat andorrà ja que afegim a la joventut de la nostra població la relativa novetat de les noves tecnologies i l'alta demanda d'aquests professionals al nostre país. El que ha fet que la major part d'edictes publicats hagin tingut un resultat infructuós.

Malgrat aquests factors, podem veure l'increment d'efectius de persones que la STA ha aconseguit complementar.

Quina és, doncs, l'estratègia per la STA dels sistemes d'informació: potenciar, potenciar i potenciar els recursos humans per aquest departament.

Com fer-ho? Doncs, el que hem de fer és contractar joves professionals del país. Pensem sobretot amb l'Escola d'Informàtica d'Andorra, amb la qual tenim acords de col·laboració i dirigim projectes de fi de carrera; joves que amb un període de formació adequat seran operatius. Fins que aquests joves siguin completament operatius, la STA ha de continuar la seva feina, i doncs, el que hem de fer és subcontractar de manera conjuntural recursos humans externs, que a la vegada són immediatament productius. Formen i enriqueixen l'experiència dels components de la plantilla de la STA.

En cap moment la STA delega el control del coneixement. Per aquesta raó potenciem la contractació i formació dels gestors de projectes, els quals, en tot moment, dirigiran el personal subcontractat. Endemés, diferenciem els entorns informàtics de prova, desenvolupament i producció, els quals fan inaccessible les dades de producció al personal desenvolupador o de manteniment, i garantitza plenament el control del coneixement i de la confidencialitat.

Com a conclusió, doncs, no és cert que es vulgui externalitzar completament el Departament de Sistemes d'Informació, ja que com ha quedat palès pel nivell de recursos humans i materials contractats, el que volem és contractar en el futur. El que es fa simplement és contractar persones externes que complementen el nostre equip de manera conjuntural.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre, si ho entenc bé, m'esteu dient que la tendència és reforçar els coneixements tecnològics propis i el personal propi de la STA i no el contrari.

Si ho he entès bé, és així.

Aquesta pregunta, justament l'havíem plantejat i l'hem plantejat, perquè de la lectura del plec de condicions tècniques no sembla... no es desprèn ben bé el que vostè m'ha explicat. Perquè es parla molt de trasllat de responsabilitats i de renúncia, d'una certa manera, a coneixements i tecnologia propis. Però si vostè em diu que no és així, doncs, ja ho deixarem d'aquesta manera.

La pregunta, a demés, l'hem plantejat amb caràcter d'urgència, per si de cas el Govern vol recollir algun dels suggeriments o de les repreguntes que farem ara, doncs, hi som més a temps ara que al mes de març. I en aquesta línia, la meva repregunta...

La primera repregunta fa referència a un apartat d'aquest plec de condicions que, bé, que m'ha estranyat moltíssim, però també fa referència a la Llei de confidencialitat de dades que el Govern ja ens havia promès per abans de l'estiu passat. Jo pregunto al Govern si no li semblaria més prudent d'aprovar primer la Llei de confidencialitat de dades abans que la STA traslladi a una empresa privada tots els coneixements i la informació que té sobre els seus clients usuaris, etc., perquè el plec de condicions tècniques, Sr. ministre, de moment aquesta empresa es fa càrrec de tota la facturació de la gestió d'impagats del tracte comercial, etc. Per tant tindrà la informació privada o personal de tots els usuaris i empreses, i jo pregunto, si no valdria la pena assegurar-se abans de tenir finalment aquella famosa llei, abans de traslladar aquesta informació a una empresa privada.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. Casals. Miri, jo l'única cosa que li faré només un... li explicaré una cosa: és la diferència entre la subcontractació i l'*out sourcing* famós o bé, externalització de serveis.

En aquest moment la STA ha decidit passar sobre una fórmula d'*out sourcing*, cosa que fins al moment subcontractaven gent d'empreses, i d'empreses d'aquí i de fora, perquè ens ajudessin amb els sistemes de tot el Departament de sistemes, i sobretot a nivell del manteniment. El nivell de l'*out sourcing*, com vostè diu l'externalització, no és ni més ni menys, nosaltres no passem dades complertes, i nosaltres no exportem fitxers a l'exterior d'Andorra o a l'exterior de les oficines de la STA. El que fem, és que amb una empresa, sigui la que guanya o no el concurs, cosa que en aquest moment encara no ho sabem i el temps de contesta l'hem allargat de més d'un mes, perquè així permetem la formació d'una UTE entre empreses andorranes i multinacionals estrangeres. I, això em sembla que és bo que així es pugui fer. Són exclusivament persones de l'empresa que ofertarà, ella mateixa ficarà el personal necessari. En un moment donat poden ser moltes persones, i en un altre poden ser moltes menys, i ells l'única cosa que faran és tenir parts, i exclusivament parts, d'informació. Mai, en cap moment, tindran la totalitat de la informació. I això em sembla que és bo saber-ho.

En el punt de vista de la subcontractació que teníem fins ara, no és més ni menys que gent que portava una ajuda temporal a nivell de la STA.

És un fet que aquesta llei de la qual vostè em parla, i que encara no hem portat en aquest moment, això ens ajudaria molt a nivell de la STA, i sobretot ens ajudaria molt perquè a nivell de la STA, nosaltres sempre estem tocant dades, i dades que toquen a persones, com poden ser, doncs, adreces, dates de naixement, factures, etc. Però una part d'aquests programes és un fet que externalitzem, i l'externalització ve sobretot de l'empaquetament de les factures. Que això és un fet que nosaltres estem ara mirant, i no ho hem fet i no surt en aquest plec, però ja li dic d'entrada, estem provant de tenir un conveni amb les altres empreses de comunicació espanyoles, perquè l'empaquetament dels sobres de les factures sigui concentrat en un sol lloc. És només un problema de costos.

Res més, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta més?

Sí, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc l'explicació que em doneu, Sr. ministre, el que passa que en la lectura del plec de condicions havia llegit una altra cosa: "STA busca a través del concurs d'aquest projecte alliberar-se de l'esforç que li suposa el manteniment, formació, adaptació, avaluació, etc." Més lluny "facturació", més lluny "gestió comercial".

Això és el que diu el plec de condicions tècniques. Vós em dieu que aquestes dades no sortiran. Jo només insisteixo, amb el meu grup parlamentari, en reclamar aquesta llei de protecció de dades, si algú que no sigui la parapública ha de disposar de la informació personal que fa referència als clients.

Tenia una altra pregunta, si us plau, sobre el mateix plec de condicions. Aquesta fa referència a la llengua. M'ha estranyat molt, i ho he de dir, per això abans us parlava de suggeriments i possibles correccions. M'ha estranyat molt llegir en les condicions de la licitació: "serà recomanable que tota la documentació directament elaborada pel grup licitador sigui realitzada en la mesura del possible en català, etc.". Jo no entenc, i em pregunto, i pregunto al Govern: com és possible que algú es pugui presentar a un edicte d'Andorra sense prendre la pena de traduir al català tota la documentació.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, exactament el que diu vostè és exclusivament perquè en el moment que nosaltres traduïm dades sobretot sobre programació sobre UNIX i d'altres dades són molt, molt tècniques. Només es troben en aquest moment en anglès. Ja ens agradaria poder-les trobar totes en català, però en aquest moment això no ho tenim. La traducció que ells

aporten és la màxima possible, però quan vostè entra en paràmetres molt tècnics, que jo els desconec totalment, és molt difícil. Almenys això és el que ens contesten els nostres tècnics de la STA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, alguna repregunta més?

Sí, quedem-nos estrictament, si us plau, en la matèria. Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Només era per veure si ho he entès bé: ha dit que la STA passa a un model d'*out sourcing*. Ho he entès bé?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si us plau...

Sr. Dallerès era la repregunta?

El Sr. Josep Dallerès:

Era la repregunta, perquè no sé si ho he entès bé.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si voleu contestar si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic i perdoni.

No és que passem a un sistema d'*out sourcing*, és que en aquest moment estem treballant en subcontractació. Guardem la subcontractació i afegim el sistema d'*out sourcing*. El sistema d'*out sourcing* és que vostè no li diu a l'empresa "escolti, porti'm tres programadors, dos informàtics i dos de manteniment", sinó que l'empresa li diu que la feina és aquesta i que vostè porti el material necessari per poder-la realitzar, i l'aporti on? A l'interior de la STA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

El que m'heu dit abans, jo ho entenc, però insisteixo, a Andorra i a tot arreu hi ha prou traductors, i jo entenc que a qualsevol país, la documentació que es presenta amb l'oferta, jo entenc que qualsevol que es presenta a un edicte a Andorra, i més per a una empresa d'aquesta envergadura, ho hauria de poder fer en català.

La meva última pregunta fa referència a una altra exigència que veig: al licitador se li exigeix el català -que és normal-, l'anglès -que és evident parlant d'informàtica-, i el castellà. Del francès només se'n valorarà coneixements. I jo voldria saber per què aquesta diferència, deixant de banda el català i l'anglès, per què aquesta diferència de consideració entre el castellà i el francès.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si vol contestar, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs, miri, té raó, no me n'havia donat compte. Doncs, ho faré canviar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Llavors hi ha una cosa que no entenc, i és que si agafo la pàgina 29 del plec de bases, diu que la STA no busca un model d'*out sourcing*, sinó la delegació de la responsabilitat en el compliment dels nivells dels serveis pactats. Aquí hi ha una cosa que no acabo d'entendre. Demanaria si se'ns pot explicar per què no ho entenc.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Quan parlem d'*out sourcing* vostè parla de la responsabilitat. Sí, és un fet, l'empresa ofertant agafa la responsabilitat del bon funcionament de l'àrea que se li està donant. Donant, torno a repetir, donant a l'interior de la STA conjuntament amb la nostra gent. És un suport, és un suport tecnològic, un suport tècnic, un suport humà a la feina, i que ja estan realitzant els nostres tècnics avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí, Sr. Dallerès.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

A dins del plec de bases fan referència a l'element de les dades confidencials. Llavors, demanaria a veure si té més força la llei, una llei sobre dades confidencials, o que això figuri en tres o quatre línies al plec de bases.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Dallerès, vostè ho sap perfectament, la llei.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Sí no hi ha cap pregunta passem a la número 2.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 de novembre del 2002, relativa als controls i revisions mèdiques que es faran a les persones que podrien estar afectades per les emissions de dioxines, furans i metalls

pesants del vell forn incinerador de Cal Rosselló, a la Comella.

Fou registra amb el número 1125-A i publicada en el butlletí número 60/2002, del 8 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís. Teniu la paraula Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 21 d'octubre el Govern va publicar el "Decret de cessament de qualsevol activitat de combustió en el forn incinerador i mesures complementàries". Les mesures complementàries que estableix el decret per protegir convenientment la salut pública i la salut animal, no inclouen, però, cap mesura relativa a efectuar revisions mèdiques a les persones afectades.

Atès que existeixen evidències científiques que acrediten que les dioxines i furans tenen un efecte negatiu sobre la salut humana i sobre el medi ambient, i tenint en compte que la protecció de la salut de les persones ha de constituir la prioritat principal d'actuació dels governs, es pregunta:

Quin tipus de revisions mèdiques ha previst el Govern que hauran de fer les diferents persones que podrien estar afectades per la contaminació de dioxines, furans i metalls pesants?

Quan es començaran a fer?

Aproximadament quants ciutadans podrien estar preocupats?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar. Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Alís, contestant a la seva primera pregunta, d'acord amb el protocol establert, doncs, les previsions dels científics experts en la matèria són que fins que no tinguem la població caracteritzada, doncs, segons els nivells d'exposició, i s'hagi validat aquest grau d'exposició, no se sabran quines revisions mèdiques s'hauran d'efectuar si és que s'escau efectuar-les.

Després, quan es començaran a fer? Doncs, a veure, en la línia que... s'iniciaran quan els científics ja tinguin aquesta població caracteritzada, i diguin que hi ha un grau d'exposició determinat, doncs, si cal fer aquesta actuació sanitària, doncs, s'iniciaran en aquell moment. Vull dir que els hi és difícil, com que hi ha uns passos, i que cada vegada es van mesurant aquests passos de forma molt acurada, quan això podrà ser, doncs, ara en aquests moments tampoc no ens ho poden certificar.

I quants ciutadans podrien estar preocupats? Doncs, d'acord amb aquest protocol, doncs, que han establert els experts i està avalat per l'OMS, doncs, en data d'avui els científics tampoc no ens poden concretar aquesta dada, perquè depèn dels resultats que s'obtinguin en cada pas efectuat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís, vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, avui ha rebut el Sr. síndic una proposta, doncs, que les ministres de Salut i Medi Ambient volen comparèixer davant de la comissió. Això ho he rebut avui. És una proposta, doncs, que ha fet arribar el cap de Govern al Sr. síndic. Jo li volia demanar el dia que compareixerà vostè davant de la comissió, si pot venir acompanyada, perquè a la premsa hem vist que es parlava d'experts de l'OMS. És si pot venir acompanyada d'un expert de l'OMS, si us plau?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministra de Salut si vol respondre?

La Sra. Mònica Codina:

Bé, si això és una petició per part seva, doncs, i per part d'aquesta Cambra cap inconvenient de venir amb els experts perquè justament complementaran aquella informació, doncs, que nosaltres com a polítics no podem donar.

El Sr. síndic general:

Passem tot seguit a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Miquel Alís, teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb el que hem vist, perquè nosaltres d'experts no en som. Ja ho va dir el cap de Govern -em penso- ahir o abans d'ahir, i penso que el Govern tampoc no ho és. "No hi ha massa experts en aquestes coses". Però hi ha una cosa que em preocupa, és que al cap de dos mesos, doncs, que s'ha tancat el forn, no hagin començat aquestes visites, doncs, mèdiques a aquesta gent. Aquesta gent els ha afectat, són infectats que hi ha a les zones quatre, tres i potser dos i un, no ho sabem. Aquesta gent, que fins avui poden pensar que estan infectats, no saben el que han de fer.

Llavors jo trobo que això és molt llarg. Quant temps pot durar? Perquè fins ara, el que em consta és que s'ha convocat aquesta gent, però no se'ls hi ha dit el que han de fer. D'un altre costat, també, hem vist a la premsa que al Col·legi de Metges tampoc no se'ls hi ha comunicat el que ha passat. Això és el que hem vist a la premsa, que potser no és veritat. Jo ho he llegit a la premsa. Jo trobo que en això passa molt temps. Llavors què pensa fer el Govern? Compta accelerar-ho o no? Perquè la gent, jo penso que estan esperant. Estem esperant, perquè podem estar tots infectats.

El Sr. síndic general:

Sr. Ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, que tots podem estar infectats, tot això s'ha de demostrar, Sr. Alís...

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Si us plau.

Sr. ministra contesteu, si us plau.

La Sra. Mònica Codina:

A veure, quan nosaltres vam parlar amb els experts no ens van dir que hi havia mesures urgents a fer. És a dir, el fet era que estudis com el que volem fer, de veure quin és l'impacte de les emissions de l'antic forn incinerador, i quins efectes ha tingut sobre la salut, són uns estudis, doncs, que tampoc no se n'han fet, i que els passos s'han de fer molt acurats.

El que sí que vam iniciar ja de seguida són les enquestes epidemiològiques, que és el recull de dades de la població en les zones afectades. Llavors el que estem fent és el processament de totes les dades. Quan tinguem aquest processament de totes les dades, amb els experts, el que s'han de fer són aquests grups d'exposició. És a dir, l'estudi que hem de veure és si la població d'aquesta zona té una càrrega de dioxines, metalls, etc., diferent de la població general, és a dir, de la població que no viu a l'entorn del... o que no ha conviscut o que no ha menjat a l'entorn del forn incinerador.

Aleshores, els experts en aquest sentit tampoc no ens han donat una situació d'alarma: "escolta, que hem de fer això de seguida". Perquè, a més a més, ells són molt prudents i molt cautelosos, perquè cada pas que es dona, atès que no hi ha uns antecedents en aquest sentit, doncs, també ho mesuren molt bé, perquè no vol dir que a totes les persones a les quals se'ls hi hagi fet enquesta, després siguin les persones, doncs, que potser s'hauran de sotmetre a revisions mèdiques. Perquè és que tot això depèn del grau d'exposició que s'han vist aquestes persones, i que es vegi que és diferent o més alt, o que hi ha alguna dada significativa que fa pensar, doncs, que aquesta persona ha de tenir un seguiment o una revisió determinada.

Pel que em diu del Col·legi de Metges, sí que van ser informats. És a dir, el mateix dia 21 d'octubre, quan vam tancar el forn, vam ser la ministra d'Agricultura i Medi Ambient i jo mateixa, i vam convocar els presidents del Col·legi de Metges, d'Infermers i Llevadores i el de Farmacèutics. El president del Col·legi de Metges estava fora, i no va poder venir, però sí que va venir un membre de la seva junta, i després tots els que són els professionals de la salut. Ara no tinc aquí el dia que es van convocar, però es va organitzar una reunió amb tots els professionals de la salut per explicar-los-hi els estudis, i perquè poguessin fer totes les preguntes que s'escaiguessin, i aquesta és va fer a la sala d'actes del SAAS...

El Sr. síndic general:

Vulgui concloure, Sra. ministra, si us plau.

La Sra. Mònica Codina:

No, ja està Sr. síndic.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Ja està? Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula per repreguntar.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, en un dels informes, concretament l'informe del Sr. Erick Jover, sobre el contingut en dioxines de matrius biològiques a Andorra, un informe que el Govern té des del juliol de l'any 2002, doncs, en l'apartat de les conclusions es diu que un dels estudis que convindria fer, seria analitzar el nombre de casos de càncer als principals nuclis urbans afectats: Andorra la Vella, Escaldes-Engordany, Encamp i Sant Julià, i comparar-ho amb altres estadístiques provinents del Pirineu. Vostès han començat a fer aquesta feina d'analitzar el nombre de càncers que hi ha aquí a Andorra per poder-ho comparar?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra, si us plau.

La Sra. Mònica Codina:

Sr. López, aquesta matització que es fa en aquest informe, com vostè diu, del Sr. Erick Jover, no és compartida per alguns experts que nosaltres hem consultat. Aleshores el que estem mirant és, doncs, si realment dins d'aquests experts i d'aquests científics entre ells, doncs, valoren la necessitat d'això, perquè entre ells hi ha diferència de criteris d'aquesta apreciació que el Sr. Erick Jover va posar en aquest informe.

A partir d'aquí, doncs, quan tinguem les conclusions del conjunt d'experts i sobretot les de l'OMS, perquè penso que els experts de l'OMS, doncs, com a organisme reconegut internacionalment en l'àmbit de la salut, doncs,

són els que ens hauran de dir si realment això és necessari o no. Perquè no és compartit pels experts consultats.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres, també, bé, ens moguem pel que llegim a la premsa, i aquí lleigeixo, doncs, en un diari del 26 de novembre, que l'APAAG va sol·licitar l'any 2001 que els treballadors fossin... els treballadors del forn, perdó, fossin sotmesos a anàlisis periòdiques exhaustives, mesura que tampoc es va arribar a aplicar. La meua pregunta és aquesta: per què no es van fer aquestes revisions mèdiques? Si és que es va demanar? Perquè jo parlo amb el que...

El Sr. síndic general:

Sra. ministra de Salut teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Aquestes revisions mèdiques sí que s'han fet cada dos anys, i la darrera és d'aquest any 2002.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havíeu demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, miri, en el darrer Consell de preguntes, el dia 24 d'octubre, jo mateix vaig fer aquesta pregunta i la centrava i la concretava en el fet de si amb aquestes anàlisis que han fet, aquesta revisió mèdica que han fet als treballadors del forn, s'havia fet un control del nivell de dioxines que podien tenir aquestes persones. En aquell moment el Govern no va saber contestar a aquesta pregunta. I per tant la pregunta que torno a formular és si avui està en disposició de poder-nos dir si en les revisions mèdiques que es van fer a aquests treballadors, es van fer proves per conèixer els nivells de dioxines?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

No, en aquestes revisions mèdiques, Sr. López, no es va mirar el tema de les dioxines i furans. Les proves que es van fer van ser seguint les recomanacions dels metges del Departament de revisions mèdiques del SAAS, que van considerar els tipus de proves que s'havien de fer, però no les de dioxines i furans. Això no es va mirar.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Aquí, doncs, en una publicació que parla d'efectes biològics de les dioxines, i no voldria... l'altre dia ens van dir que érem la casa de la por, i no voldria fer por a la gent, però potser ara en aquest cas, potser és la gent de fora que tenen por, però no ve del Partit Socialdemòcrata tot això. Llavors, diu aquí: que les dioxines produeixen càncer, diu també que produeixen alteracions als sistemes immunitaris i reproductors, i un punt que em preocupa molt, parla dels fetus, també, que són molt sensibles a les dioxines. Llavors, jo no sé si el Govern ha fet una enquesta per saber si hi ha senyores en estat en aquella zona i què ha previst, perquè això sí que és una cosa que em preocupa moltíssim; la salut de la gent molt, però si ha de néixer un infant, doncs, em preocupa molt. Llavors el que demano és si ha fet alguna cosa el Govern en aquest senti?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, les enquestes epidemiològiques fetes a la població de la zona, doncs, si en el cas... perquè no ho sé, perquè jo no he vist les enquestes que han fet les infermeres, si hi ha dones embarassades, doncs està clar, m'imagino que els experts, doncs, tindran cura de si realment i justament aquestes persones surten amb algun

determinat grau d'exposició, s'hauran de prendre unes mesures, doncs, jo suposo diferents. Però tampoc no li puc dir, perquè jo tampoc no sóc experta, però és evident que els científics tindran el condicionant d'una dona embarassada, doncs, com un punt més a tenir en compte dintre del que és l'anàlisi d'aquestes persones.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López havia demanat la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sra. ministra, en l'informe sobre dioxines a Andorra "Propostes d'actuació per a la protecció de la salut pública i el medi ambient" fet pel professor Llobet amb un equip gran i ampli de persones que hi van treballar, doncs, es diu que caldria que des del Govern s'instauraressin una sèrie de plans de vigilància. Entre aquests plans de vigilància cita que caldria fer un estudi per conèixer els nivells de dioxines i furans en les llets maternes de les mares d'Andorra. Voldria saber si vostès ho han tingut en compte això, o també consideren que potser aquesta recomanació que fa aquest professor, doncs, que tampoc s'adapta als criteris de l'OMS?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, aquest estudi sí que es tindrà en compte, perquè a més a més, quan és va anar a veure el Dr. Rolaf Van Leeuwen, que és l'expert de l'OMS, que ens han recomanat, a veure, va dir que aquest era un estudi interessant. El que sí que ens va dir és que potser podríem..., com que han de ser dones lactants en unes condicions molt determinades, una població petita com la nostra, trobar una població, doncs, amb totes aquestes característiques i les mateixes, doncs, podria ser més difícil. Però l'estudi el podríem fer, i sí que el farem.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta.

Sí, Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, Sr. síndic una última repregunta.

Jo el que volia demanar a la ministra, si és que s'han convocat totes les persones, no solament les que viuen allí, però també les que han treballat durant molts anys o molts mesos en aquella zona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra voleu contestar, si us plau.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, de fet s'ha convocat tothom, a tots els treballadors de la zona. I la llista de treballadors la vam tenir a través de les empreses, que ens van passar la relació de tots els treballadors, doncs, que tenien. Si algú té algun treballador que potser no s'ha fet l'enquesta, és perquè la informació no la teníem, nosaltres. Però bé, en teoria tots els treballadors de la zona han estat enquestats, de la quatre i tres.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. ministra, a mi em consta que hi ha hagut alguns ciutadans d'Andorra que preocupats pels efectes que pot tenir sobre la seva salut aquesta emissió de dioxines, doncs, pel seu compte, s'han fet fer una sèrie d'analítiques o de visites mèdiques per comprovar si aquesta contaminació per dioxines els havia afectat la salut.

I la pregunta que els hi vull fer, és si qualsevol ciutadà d'Andorra que estigui en algun d'aquests grups de risc, que poden ser més o menys amplis, doncs, i té interès en fer-se unes visites mèdiques o unes analítiques per conèixer i per saber si pateix una contaminació per dioxines i furans, si la seguretat social es fa càrrec d'aquestes despeses? El Govern té previst alguna línia d'ajuda per a aquestes persones? Atès que aquestes analítiques són cares, doncs, voldria saber, si des del Govern es pensa ajudar a aquestes persones que no volen esperar fins

que se sàpiguen les recomanacions de l'OMS, sinó que ja estan preocupades ara, i ja des d'ara volen conèixer, volen saber ells, individualment, si han estat afectats o no per aquesta contaminació.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra voleu contestar.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, la llibertat dels ciutadans, doncs, en fer-se les analítiques de mutu propi, han de tenir en compte, també, que a veure, analitzar dioxines i metalls pesants, no és com mirar-se el colesterol. És a dir, aquí a Andorra una persona va al metge i diu "escolti que jo em vull fer una analítica, i miri'm això". No li podran fer, perquè pel que m'han dit els tècnics, doncs, només hi ha vint laboratoris en tot el món, doncs, que analitzin aquest tipus de dades.

A veure, el fet que si la CASS cobriria això o no, vull dir que és alguna cosa que jo ara no sé si està contemplat en la CASS, però el que està clar és que el Govern el que farà és donar totes les facilitats que s'escaiguin.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passarem a la pregunta següent, la número 3.

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 de novembre del 2002, relativa als accessos, la senyalització i el finançament del túnel d'Envalira.

Fou registrada amb el número 1126-A, i publicada en el butlletí número 60/2002, del 8 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís Font.

Teniu la paraula Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 4 de juny de 1998 el Consell General va aprovar la Llei per a la construcció del túnel d'Envalira mitjançant concessió administrativa, que preveia una subvenció anual, durant deu anys, de 621,3 milions de pessetes. Ara, quatre anys després, un cop el túnel ja ha entrat en funcionament, no coneixem amb exactitud quines han estat les despeses per a l'Estat que ha ocasionat la construcció d'aquesta infraestructura. D'altra banda no sabem tampoc com es realitzaran els accessos al nucli del Pas de la Casa tant pels vehicles provinents de França com en sentit contrari, ni si amb la senyalització realitzada es pretén afavorir que la majoria dels vehicles utilitzin el túnel construït.

Per aquests motius, es pregunta:

1. Com s'han previst els accessos al Pas de la Casa, tant en sentit França-Andorra, com Andorra-França?
2. En la senyalització realitzada fins a la data, es prioritza l'accés al túnel o, pel contrari, els dos accessos, tant pel túnel com pel port, estan igualment senyalitzats?
3. Quina és la subvenció total atorgada a l'empresa adjudicatària per a la construcció, l'explotació i el manteniment del túnel d'Envalira?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Com s'han previst els accessos al Pas de la Casa, tant en sentit França-Andorra, com Andorra-França?

Miri, això ja li vaig contestar una vegada en una comissió, i li tornaré a dir. Del costat venint des de França cap a Andorra, el Govern té previst la construcció d'un ramal d'accés al Pas de la Casa abans d'entrar a la boca. Diguéssim, passant pel viaducte, un pas soterrani sota la carretera del túnel i un ramal d'accés al costat de la depuradora, la central, i el Pas de la Casa.

Nosaltres en aquests moments ens hem cartejat varies vegades amb el Sr. cònsol d'Encamp. Hem tingut reunions, hem parlat. I la cosa més important que ara necessito del comú -cosa que no he tingut- és que en aquest moment no ens ha entregat els terrenys per poder fer aquest

ramal. I aquest ramal per la part de baix, perquè part d'aquest carrer ja està fet.

Com vostè sap, amb la problemàtica que hi ha hagut en aquella zona amb la societat explotadora SAETDE, és molt difícil que el Govern pugui actuar sense tenir aquestes autoritzacions del comú. Segurament que és un problema de temps. El Govern del seu costat ja ha tirat endavant un projecte per poder realitzar aquesta obra. Part d'aquesta obra ja està feta, perquè amb l'obertura provisional, el ramal aquest ja l'havien eixamplat i arreglat aquell parell de corbes de la part de baix que eren una mica dolentes.

Pel que fa entre Grau-Roig i Pas de la Casa, és impossible tècnicament i per un problema de seguretat. Perquè miri, la distància que nosaltres tenim entre la boca del túnel i el ramal que vostè pogués fer, o el soterrani o el deprimit que vostè pogués realitzar, amb el radi de corba no tenim cap possibilitat, entre el desnivell que hi ha de la part del túnel al poble del Pas de la Casa, de poder sortir amb unes mínimes condicions.

Això s'ha fet ara quan hem obert provisionalment el túnel, perquè si vostè s'hi va fixar quan hi va passar, agafàvem la totalitat de la calçada pel radi de corba. Cosa que ara en aquest moment, que tenim un trànsit de baixada i de pujada, ens és impossible fer aquesta corba.

Això no vol dir que la rotonda que nosaltres tenim a l'altre costat del viaducte està a uns 650 metres aproximadament del Pas de la Casa. És un fet que entre la rotonda i el Pas de la Casa es passa un tram que és a dins del territori francès.

La segona pregunta, la de la senyalització, jo només li diria que, a veure, nosaltres no prioritzem, el Govern no té cap avantatge que passi més gent pel túnel o menys pel cap del port, o més pel cap del port i menys pel túnel. Miri, jo el que vull és que estigui el millor possible indicat i que la gent triï: d'un costat hi ha un peatge i de l'altre costat és lliure, com ho ha sigut sempre.

Jo l'única cosa que li puc dir, i té raó, és que jo mateix l'altre dia pujant a esquiar em vaig equivocar. Llavors alguna cosa no deu funcionar, i ja ho he dit als meus serveis. I també els meus serveis m'han dit que en aquesta hora ja està solucionat a la rotonda costat Grau-Roig. Les indicacions són més clares i més netes. Estaven pintades a terra,

però com que molt sovint entre la sal, la neu i una cosa i l'altra, doncs no es veia.

Pel que fa al tercer punt, la tercera pregunta que vostè em fica. Les modificacions que hi han hagut en el contracte van ser aprovades pel Govern el 20 de juny del 2000, i les enumeraré: és el revestiment de formigó en massa de 30 centímetres de gruix; substitució de la ventilació longitudinal reversible completada amb un pou vertical central per extracció de fums en cas d'incendi previst al projecte per una ventilació semitransversal; construcció de dues galeries de gir per a vehicles d'emergència coincidint amb l'eixamplament del túnel; col·locació d'una tanca perimetral de delimitació dels terrenys de concessió; col·locació de pilots lluminosos d'orientació; pintat dels astials del túnel revestit; instal·lació de cable de fibra òptica, cable detector d'incendis i altres equipaments; estabilització i integració mediambiental dels talussos de l'abocador situats a la zona de la boca est del Pas de la Casa.

El cost dels treballs és el següent: el sobrecost de revestiment... perdoni, vol que li doni la xifra exacta amb dècimes o vol...

El Sr. síndic general:

Després.

El Sr. Jordi Serra:

Bé.

... de l'ordre de 742 milions de pessetes; el cost de les galeries: 31 milions; el cost del tancament: 24.500.000; el cost de l'estabilització: 50.739.000; el cost dels pilots lluminosos: 42.342.000; el cost del pintat dels astials: 19 milions; sobrecost de la detecció automàtica i fibra òptica: 31 milions. Cost total de l'execució dels treballs: 942 milions.

A part d'això, hi han hagut, el 19 de juny del 2002, altres modificacions sobre el projecte: construcció

-com li deia ara- d'un vial d'accés al Pas de la Casa des de la boca est del túnel d'Envalira, segons les definicions del projecte número 0010/2002 redactat pel Ministeri d'Ordenament del Territori; construcció d'una rotonda a la carretera general 2 d'enllaç amb la carretera d'accés de la boca oest del túnel d'Envalira segons les definicions del projecte redactat pel Ministeri d'Ordenament del Territori; abastament i distribució d'aigua per la

xarxa contra incendis del túnel d'Envalira segons les definicions del projecte; instal·lació d'un sistema de detecció automàtica d'incendis. El que fa un total de: construcció del Pas de la Casa: 359.000 euros; construcció de rotonda: 290.000 euros; abastament i distribució d'aigua: 513.000 euros; instal·lació d'un sistema de detecció automàtic: 135.000 euros. El que fa un total d'1.298.753 euros.

El que fa el cost global comptant la concessió: 6.213.000.000 de pessetes durant deu anys, entre l'any 1998 i el 2007, que serien 37.340.000 euros; 942 milions, com li deia, que serien uns 5.665.000 euros; 1.298.000 euros de l'any 2002. El que fa un total de 44.304.691,66 euros.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alís vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Aquí, davant meu, tinc una contesta a una pregunta que va posar l'any 1998 el M. I. Sr. Jaume Bartumeu. I aquí en aquesta contesta... i parlava dels accessos al Pas de la Casa, que és el que demanava, aquí parla d'una rotonda de 60 metres de diàmetre interior que enllaça als ramals, doncs, que hi havia... que es parlava abans: un ramal que va cap a França i l'altre ramal que va cap al Pas de la Casa.

Llavors la meua pregunta és: per què no s'ha fet aquesta rotonda de 60 metres de diàmetre? Per què? Si demanem, posem preguntes escrites al Govern i ens contesten, doncs, que aquí faran una rotonda que hagués permès a tothom de triar, de voler agafar el túnel o bé anar al Pas de la Casa, i per què s'ha eliminat?

Aquesta és la pregunta que posem al Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, té raó. L'any 98, devia ser a principis del 98, es preveia una rotonda. Per què hi ha hagut aquest canvi sobre aquest projecte? Doncs, és el que li explicava: per una qüestió de seguretat. Quan es van tenir els primers contactes amb França, sobretot amb la DGE francesa, és amb normativa francesa, i com que toquem amb la frontera francesa en aquell punt, hem considerat que és una normativa que ens dona tot tipus de garanties. Els tècnics francesos ens ho van desaconsellar totalment, perquè els metres de frenada que tindria un vehicle a l'entrada d'aquesta rotonda són insuficients a una velocitat d'uns 80 quilòmetres per hora. És per això únicament que no es va poder construir aquesta rotonda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Bé, jo de la mateixa manera que no han fet això, tampoc no em crec massa que siguin aquests motius que m'exposa ara, perquè si aquest túnel hagués pogut estar al principi, hagués pogut ser una bona cosa tant per Andorra com pel Pas de la Casa. El que puc dir és que de la manera que s'han fet els accessos no és una bona cosa pel Pas de la Casa. El que es vol fer amb els accessos i la senyalització que s'ha fet, és treure la gent del Pas de la Casa. Això és referent als accessos.

Tornant a l'accés aquest, tant del Pas de la Casa com del Grau-Roig, a mi em consta que dins del pressupost inicial, estaven contemplats aquests accessos. Llavors el Sr. ministre acaba d'explicar que hi havia un cost per aquests accessos. Llavors què passa amb aquest pressupost?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern... Sr. cap de Govern... No. Sr. ministre.

Si us plau, potser el Sr. ministre que contesti primer a la pregunta concreta, i després li donaré la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, li contestaré. Miri, aquesta rotonda, en el moment que es firma el contracte definitiu de concessió ja no està prevista en el pressupost inicial. I vostè em diu: escolti que aquests diners estan en una concessió. També li contestaré. Els sobre costos en el moment que nosaltres... ens delimiten exactament les condicions del túnel i la manera de construcció del túnel, Ordenament del Territori ja fa modificacions al projecte abans de firmar el contracte. I vostè em dirà per què? Doncs, miri, en amplades sobretot a l'interior del túnel. En el moment que es firma el contracte definitiu, els valors d'aquesta rotonda estan repercutint sobre l'obra. I no es preocupi que si vol més informació jo li puc donar. Tècnicament vostè em parla de l'any 98, i jo la meva carpeta no la porto. Si vostè vol que jo li doni molta més informació, miri, tenim una compareixença pública demà, amb vostè mateix a la comissió, i si vol nosaltres li podrem entregar els documents, si em dóna temps avui al acabar el Consell, i d'anar al ministeri, i recapitular-los i portar-los a la comissió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per claredat si se sent contestat el Sr. Miquel Alís d'aquesta pregunta?

(Se senten veus)

Vol completar la resposta del Sr. ministre? Molt ràpidament, si us plau, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Per dir al Sr. Alís que no s'ha volgut treure la gent del Pas de la Casa. El que ha passat amb aquest tema és que primerament es va negociar la possibilitat que per mi, i per tots segurament era òptima, d'una permuta de bastant més terreny de la part sobre l'Ariège, entre l'Ariège, la carretera i el vial, i això no va ser possible per raons franceses. I havia anat bastant endavant aquesta possibilitat a París, sobretot.

Quan es va haver d'acceptar el que França acceptava, que Déu n'hi do, que era una permuta, que sabem tots que es va fer prou de pressa, però amb prou bones condicions per solventar el problema, es van canviar les dades. I a més a més, va incidir, des del projecte del túnel, durant la seva realització, va incidir el malaurat accident del Alps, que pel cas nostre haurà estat benaurat; les conseqüències hauran

estat, doncs, d'extremar les mesures de seguretat del túnel amb un sobre cost que ha explicat el Sr. ministre.

La dificultat que ve amb quasi tots els temes es refereix a la circulació i a la seguretat de la circulació, i no a cap voluntat en cap moment de treure la gent del Pas de la Casa. Però ja dic, el Sr. ministre ha explicat, que amb una mica de bona voluntat aviat es podran fer els altres vials d'accés amb les mesures millors possibles, tot i que hi ha hagut aquest incident d'un judici que es va acabar pel moment, almenys el judici incidental que es va promoure per part de SAETDE, i que no exclou que n'hi hagi un posteriorment sobre els terrenys ocupats. Però això no afecta la construcció actual del túnel, de moment. Per tant jo confio que es podran millorar tant com es pugui els accessos pel Pas de la Casa. No és voluntat de ningú de treure la gent. Al contrari, em fa l'efecte que des de la part del Grau-Roig cap al Pas de la Casa l'accés cap al Pas de la Casa és molt millor que mai.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís heu demanat la paraula. Teniu alguna repregunta?

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, jo contesto que continuo amb aquesta contesta que va formular el Govern, doncs, l'any 98, i diu així, en un apartat diu: "La participació econòmica del Govern es limita estrictament a la subvenció atorgada." Que és de sis-cents i escaig milions de pessetes.

I ara amb el que m'ha dit el Sr. ministre, ja passem per sobre. Llavors el que m'ha dit, he entès, no sé s'hi ho he entès així? Sr. ministre, és que hi ha hagut aquest sobre cost per part del Govern perquè hi han hagut unes modificacions per la seguretat. És això?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Alís. Vists els accidents que hi van haver, hi ha hagut una, una... s'han replantejat tots els problemes de seguretat als túnels. El nostre

projecte era un projecte anterior a aquests accidents i l'única cosa que s'ha fet, i és per això que hi ha un sobrecost, perquè la subvenció és exactament la mateixa que es va votar aquí al Consell, són exclusivament mesures de seguretat. I jo li he anat, -diguéssim-, més o menys dient. Diguéssim el revestiment de formigó, per què? Doncs perquè si hi hagués un incendi d'un camió que no baixés tot, les parts de les parets i tot això es podria caure a l'interior. I per què? Doncs, perquè ha passat. On ha passat? Al túnel del Mont Blanc, etc. I podria anar-li dient per què s'han fet aquests canvis, i per què aquests costos. I tots estan avalats per auditories dels tècnics tant del ministeri com de l'exterior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alís una altra repregunta?

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo entenc que s'hagi fet això, i a més a més estic content que s'hagi fet això, però en aquesta mateixa contesta d'aquí, diu: "Així mateix la concessionària assumeix tota la responsabilitat davant els usuaris i tercers tant durant el període de construcció com durant el període d'explotació. Llavors jo la pregunta que poso al Govern és aquesta: si, d'aquí per exemple un any o dos anys, s'han de fer altres modificacions al túnel perquè sigui encara més segur, les haurà d'assumir el Govern?"

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, amb el que diu vostè es contesta quasi, quasi. Perquè vostè diu: "el túnel és la seva responsabilitat, del concessionari vostè en té la responsabilitat". No faltaria més que tingués la seva responsabilitat. I vostè també agafaria les responsabilitats si estès al meu lloc de ministre quan li diuen les normatives europees, i quan li diuen les normatives de tot arreu en aquest moment: vostè faci més seguretat, i vostè revesteixi aquest túnel de formigó, i vostè totes les normes antiincendis, escolti fiquin més del

compte. Llavors què li podríem dir? No, no ho fem perquè llavors com que nosaltres només pagarem sis-cents i escaig milions de pessetes, ho deixem tal com està. I si un dia passa alguna cosa, tancarem al president de la concessionària.

Escolti no és la nostra manera de fer. Nosaltres pagarem un suplement. L'hem pagat, i si d'aquí a un parell o tres d'anys hem de pagar un altre suplement per donar més seguretat a aquest túnel, no tingui cap tipus de dubte que també ho farem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El que no pot fer el ministre ni el Govern és deixar un túnel obert a la circulació si hi ha un perill. Llavors, jo demano al ministre i al Govern que si hi ha un perill? Per exemple, si el Govern considera que hi ha un perill al túnel, si no ho vol fer la concessionària, té un altre mitjà que el de pagar-ho: és tancar la circulació, aquesta, fins que ho hagi fet.

Llavors per què el Govern no ha agafat aquesta solució, i s'hagués estalviat mil milions de pessetes?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, a mi em sap molt greu. No em conec el contracte de l'any 98 de memòria. Si me'l conegués, potser l'hagués hagut de portar aquí i n'haguéssim pogut parlar molt més profundament. Les meves declaracions queden enregistrades i sempre podran dir que el Sr. ministre tal dia va dir això, o va dir allò altre, i està molt bé que sigui així.

Jo l'única cosa que li puc dir és una cosa, vostè m'està parlant llavors d'un rescat, en un moment donat, quan nosaltres estem parlant de l'any 98. Avui dia quan estem parlant del 2002, hem de dir que aquest túnel té totes les normes de seguretat, més que les suficients, les que

podríem considerar normals; i que és el túnel més segur que hi ha en aquest moment, perquè d'aquí a uns dies n'hi pot haver un altre, en poden obrir un altre que sigui més segur. En aquest moment és el més segur.

Llavors, si nosaltres tornem a la història de l'any 98, ja que vostè em vol sempre portar cap a l'any 98. Jo era conseller com vostè en aquella època, però també me'n recordo una mica, estaríem parlant llavors del rescat de la concessió. I si parlem del rescat de la concessió, també parlariem d'enriquiment injust, perquè escolti, les normatives europees no estan a l'abast del concessionari. No estan a l'abast del concessionari. I si hi han hagut accidents, tampoc. I jo no vinc aquí per defensar el concessionari. L'única cosa que li puc dir és que, miri, si demà al matí, per dir alguna cosa, la ventilació semitransversal considerem o consideren els tècnics que no és l'adequada: què vol? Que tanquem el túnel i que la concessionària se'n faci càrrec. No! Perquè si es llegeix ben bé les clàusules del contracte veurà que això és a càrrec del Govern. I és a càrrec del Govern com a tot arreu del món amb les concessions quan hi ha canvis tant de normativa com de legislació importants a nivell de seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havia demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

Jo, hi ha una cosa que no entenc. És a dir, ens diu que no hi ha sobrecost o que... jo recordo que quan es va votar la Llei, aquí, que es va fer passar per aquesta Cambra, se'ns va dir que única i exclusivament, el túnel costava el que marcava allà. Mana o no mana la llei sobre les decisions del Govern? O dit d'una altra manera: Govern està o no obligat a seguir el que diu la Llei, perquè o sinó aquí estem votant lleis que no serveixen per res. En tot cas, si hi ha un sobrecost, potser no costava res, en tot cas, de tornar aquí, i de modificar-ho.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Escolti, és un fet que és la Llei, però també tenim la Llei de pressupost, i que sàpigui jo, aquests imports estan dins la Llei del pressupost. Vol dir que no em digui que estem fora de la Llei. A part d'això, tal com està la Llei de pressupost, i que nosaltres podem tirar endavant aquestes obres, li continuo dient: sí que es va votar al 98. No fem més història. Al 98 hi havia unes condicions. Avui dia, al 2002, n'hi ha unes altres. I al 2010 ja veurem les que hi haurà. Però és que al 2002 són les que són. Avui dia, aquest túnel és un túnel segur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

El Sr. Miquel Alís havia demanat prèviament la paraula, Sr. Dallerès.

Sr. Miquel Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Jo voldria tornar amb el que ha dit el Sr. ministre, ha parlat, doncs, segons he entès, que l'accés al Pas de la Casa, venint de França, -ja m'ha dit que venint d'Andorra és impossible-, és a dir que hem d'anar a França per anar al Pas de la Casa. Cosa que no estic d'acord de cap manera. Però bé, és així, és la voluntat d'aquest Govern. Però venint de França he entès que no s'havia fet aquest accés perquè el Comú d'Encamp no hauria cedit aquests terrenys, els terrenys per ocupar, per fer aquest accés. Jo demano: és que el Comú d'Encamp ja ha cedit els terrenys per construir tot el túnel?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

L'episodi del problema de la interdicte de SAETDE em sembla que el coneixem tots en aquesta Cambra. En aquell moment al comú no se li va demanar, diguéssim, que ens entregués els terrenys. Aquesta vegada sí que s'ha fet, perquè no em vull trobar amb un interdicte en aquell lloc ben concret que ja sabem que hi pot haver problemes, perquè les relacions, al

menys, que se'm diuen a mi per carta, i que vostè coneix perfectament, molt millor que jo, entre SAETDE i el Comú d'Encamp, no estan clares en aquell indret.

Quan vostè diu que és el Govern lliberal que fa passar la gent que passa pel túnel a passar per França abans d'entrar al Pas de la Casa. Escolti, la muntanya aquella i el barranc que hi ha, no el va fer el Govern lliberal. Llavors, nosaltres l'única cosa que podem fer és que el Comú d'Encamp, dins del seu pla d'urbanisme del Pas de la Casa pot preveure un altre tipus d'accés que potser podria estar, -i li dic, potser podria estar- relligat a un altre lloc, i així hi podríem donar accés. Nosaltres, en aquest moment tècnicament i tecnològicament no tenim la solució. I miri, a mi, ja m'agradaria tenir la solució, però és que a part d'això tenim un altre problema, *inclús*, vostè ho ha de saber. El carrer o el ramal aquest per pujar cap al poble del Pas de la Casa, -perquè les cases construïdes al Pas de la Casa són les que són en aquest moment donat-, passa per davant del col·legi. I fins i tot l'associació de pares, -i no li he portat la carta aquí que em van enviar l'altre dia-, demanen que per favor el Govern, aquell ramal l'obri el mínim possible, i sobretot que no l'obri durant l'hivern. Per què? Perquè el pendent, i vostè hi ha passat més vegades que jo, sap que és un pendent molt pronunciat, i que en un moment donat hi podria patinar un cotxe o qualsevol cosa, i podríem tenir algun problema, cosa que no desitgem a ningú.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ho he entès bé? M'ha dit que la Llei de pressupost modifica les condicions de la concessió, és a dir de la llei que es va votar aquí. Sí o no?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial si voleu contestar, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Miri, Sr. Dallerès jo no sóc com vostè un professional de les finances, ni molt menys, però l'única cosa que li puc dir és que nosaltres no modifiquem el contracte. Li estic dient que modifiquem unes partides: la partida pressupostària adequada per realitzar unes obres de modificació d'una obra. No té res a veure amb el contracte de concessió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Miri Sr. ministre, jo només li vull posar aquesta pregunta: per què aquest accés al Pas de la Casa era bo abans que s'acabés la rotonda costat francès i no ho és avui? Per què avui s'ha tancat? Bé, ja fa dies que està tancat. Aquesta és la meua pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, li he explicat. A la rotonda, físicament, i llàstima perquè hi podríem anar sobre el lloc mateix i ho entendríem millor. Diguéssim, al mig de la carretera quan vostè ve d'Andorra havia d'agafar, i obrir-se pel mig de la calçada, i llavors agafar la calçada costat esquerra, i llavors entrar cap a aquest ramal, perquè sinó el radi de corba no li permet. I és per això que l'hem tancat. No l'hem tancat per res més. Immediatament que el comú ens entregui aquell terreny o m'envii una carta dient "escolti vostè pot disposar d'aquest terreny", automàticament i quan el temps ens ho permeti, -vol dir a la primavera-, farem aquest pas soterrat per sota, i aquest vial o aquest ramal continuarà obert com estava. I abans era bo, doncs, perquè cobria la totalitat de la via, cosa que ara no podem fer-ho.

Gràcies Sr. síndic, i espero que li hagi pogut contestar.

El Sr. síndic general:

Vist que ens estem allargant molt, potser una última repregunta.

Sí, Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Gràcies Sr. síndic.

No estava parlant de finances, estava parlant de legalitat. Més aviat era un tema jurídic, i no sóc pas jurista. El que vostè m'ha contestat, és que jo entenc que es va votar una llei aquí, la concessió es va votar i va passar en unes condicions, i vostè m'està dient que per via de la llei del pressupost es modifiquen aquestes condicions. És a dir, es modifica la quantitat que es va votar aquí en aquesta Cambra relativa al túnel d'Envalira. Es va dir que costava això per l'erari públic i ni un duro més.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, no es modifica el contracte. El contracte de l'any 98 no es modifica. A l'interior del contracte del 98 hi havia unes quantitats de diners. Aquestes quantitats de diners era que l'Estat pagava durant 10 anys una quantitat fixa. Com podem d'aquesta quantitat fixa, abonar unes quantitats addicionals a través del pressupost de cada any votat en aquesta Cambra el 2001 i el 2002. Per què? I li torno a dir: per unes mesures de seguretat. Que aquestes mesures de seguretat les necessitàvem, i per què? Perquè la normativa en túnels ha canviat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

A veure Sr. ministre, ja sé que em costa bastant d'entendre les coses. Potser sobre el lloc ho entendria millor. Però bé, vostè m'ha explicat que quan el Comú d'Encamp doni els terrenys, l'accés venint de França cap al Pas de la Casa, el segon accés, es faria. Això és el que he entès, i és el que m'explica en aquella corba girant a

l'esquerra, això ja ho he entès. Però jo parlo venint del... perquè les persones que s'enganyaran, -com vostè va fer-, que entraran al túnel i sortiran per sota del Pas de la Casa, la majoria d'elles no tornaran a pujar al Pas de la Casa, com feien abans, i que en deien la gent de pas, és a dir, que compraven al Pas de la Casa. I només per informació del Govern i de tothom, el Pas de la Casa està representant, i deu representar avui, més o menys el 30% del que és l'economia del país.

Llavors, venint d'Andorra cap a França, per què al sortir del túnel no poden utilitzar aquest vial d'accés que utilitzàvem fa pocs dies, quan es va obrir la rotonda? I així no hauríem de creuar la carretera, i el Pas de la Casa hi guanyaria. Aquesta és la meva pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, li torno a dir, per un problema de radi de corba. Si vostè està a una distància inferior a x metres, que en aquest cas devem estar a 150 metres de la boca, màxim, no ho sé, no ho he anat a mesurar jo personalment. Si vostè ha de girar cap a la dreta, automàticament el radi que vostè té, és un radi insuficient. I és per això, que quan vostè ve amb un vehicle a 80 per l'hora, i vostè vol fer una corba, o bé vostè té un Kid Car i passarà a la velocitat que sigui necessari, o bé vostè haurà de frenar. Quan vostè freni i vingui un altre cotxe pot provocar un accident a la boca del túnel. És exclusivament un problema de seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

Perdoni, volia dir una altra cosa. És veritat que el Pas de la Casa representa aproximadament un 30%, i que l'única cosa que volem és encara promocionar-lo. Escolti, que els fa dir a vostès que nosaltres el que volem es treure gent de l'interior del Pas de la Casa per portar-los a Andorra? Escolti, amb el túnel d'Envalira, -que es va votar en aquesta Cambra-, es va votar per apropar Andorra, i quan dic Andorra és tot Andorra, a França. Vostè mateix el port l'ha passat vegades i vegades, i veu que avui dia és una obra que val la pena, i per baixar a Toulouse o baixar a Foix, doncs hi guanyem molt temps.

Ara, de cap de les maneres ni el Govern lliberal ni la meua intenció ni ningú del meu ministeri, de cap de les maneres, no volem treure gent del Pas de la Casa, al contrari, i si s'han de trobar solucions, podem trobar solucions. Ara, venint d'Andorra cap a França és impossible pel radi de corba com li deia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Les últimes preguntes s'han anat repetint, doncs, potser que hauríem de passar a noves preguntes, si us plau, per la claredat en el debat, perquè les contestes també són les mateixes.

Sí, Sr. Dallerès havíeu demanat la paraula, després el Sr. Jordi Mas, i la Sra. Olga Forné.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic, i serà l'última, però és que em costa molt d'entendre les coses, sobretot quan no se m'expliquen bé. Deixaré el tema que discutia abans, ja tindrem ocasió per tornar-hi, però hi ha un punt sobre els accessos que no acabo d'entendre. I no ho acabo d'entendre, perquè resulta que avui la culpa que els accessos no estiguin fets és perquè el comú no ha cedit els terrenys. Jo recordo que en alguna altra sessió, i parlant del tema aquest, se'm va contestar una altra cosa. Quan vaig fer la pregunta sobre el fet d'haver d'entrar cap a França i tornar a entrar cap a Andorra per baixar, se'm va dir que això quedaria solventat per un conveni que es signaria amb França. I que en cap moment no es va plantejar cap altre tema d'accessos d'una altra manera. La solució que es va donar és aquesta.

Trobo que d'això no se n'ha tornat a parlar mai més. I avui, el que està passant, suposo que el Govern ho sap, és que, sobretot les camionetes, i agafo la gent que està servint al Pas de la Casa, ha de passar la frontera tres vegades, com aquell qui diu, per passar d'Andorra a Andorra. Això és una cosa que era previsible, es va parlar aquí en aquesta Cambra. El que es va dir és que hi hauria un conveni amb França que solventaria això, i jo demano si aquest conveni s'està tirant endavant? Hi ha possibilitats que hi sigui? O realment llavors la culpa serà única i exclusivament del Comú d'Encamp?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Escolti, el que vostè diu, o jo em faig mal entendre o tenim algun problema. Miri, no és culpa del Comú d'Encamp. No li dic que és culpa del Comú d'Encamp. La competència per fer aquell ramal o almenys soterrat és competència del Govern d'Andorra, però estem sobre terrenys d'Encamp. Llavors l'única cosa és que ja l'hem demanat i ens donaran segurament aquesta carta i sense cap tipus de problema. Les relacions amb el Comú d'Encamp i amb el seu cònsol són molt bones. No es preocupi. És un problema de temps. De temps d'execució de l'obra i que ens entreguin els terrenys. No és que no ho vulguem fer. És degut al temps que estem, i les obres han anat com han anat.

A la segona pregunta que vostè em fica la resposta és: hi ha el conveni, s'hi està treballant en aquest conveni. I nosaltres comptem que aquest conveni estigui al més aviat ratificat, en aquest moment. El moment no li puc dir ni quan, ni com.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Una pregunta alhora.

Si us plau Jordi Mas.

El Sr. Jordi Mas:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Una repregunta referent als accessos venint d'Andorra direcció Pas de la Casa. He entès molt bé que el vial que marxa a mà dreta no es pot obrir per problemes tècnics. Jo la meua repregunta al Govern és si aquestes característiques tècniques que s'apliquen a aquest túnel, si s'han d'aplicar a tots els túnels? És a dir si no es pot girar a la dreta amb una distància mínima de la sortida de la boca del túnel?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sempre i quan no siguin túnels urbans on la velocitat interior és molt inferior a la d'un túnel com el del Pas de la Casa. Si vostè em vol parlar del Grau de la Sabata, la velocitat mitja dintre del Grau de la Sabata serà de 45 quilòmetres per hora i no de 90 quilòmetres per hora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Forné.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria saber si el Govern té o tindrà la intenció de trobar amb tanta rapidesa i amb tanta facilitat, com ha trobat per assumir els costos que es deriven de l'adaptació a les normatives europees sobre la seguretat, si tindrà la mateixa rapidesa perquè els ciutadans d'Andorra puguem anar al Pas de la Casa sense passar per França?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla que ja li he dit: passarà sempre per França. Passarà sempre per França si vostè agafa el túnel. Si vostè no agafa el túnel continuarà passant pel cap del port com s'ha fins avui, i vostè no passarà per França. És exclusivament si vostè vol entrar dins d'una concessió. Exclusivament si vostè vol agafar el túnel, llavors haurà de passar de França.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Olga Forné una última repregunta. Potser s'està allargant molt aquesta pregunta.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

En aquest cas em pot dir el Govern d'Andorra que pensa fer perquè el port d'Envalira no es quedi tancat?

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre vol contestar, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Miri, difícilment podrem parlar amb Sant Pere perquè espero que nevi molt, i un any com aquest, que continuï nevant tant: l'única cosa que li puc dir és que el port d'Envalira aquest any s'ha tancat més del doble de vegades que l'any passat, en la mateixa època, i per una qüestió que ha nevat el doble en aquest moment que l'any passat. I sinó miri les nostres muntanyes, les nostres estacions d'esquí i els nostres turistes que s'estan passejant pels carrers i que estan esquiant a les pistes d'esquí.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

No sortiu del tema, Sr. ministre si us plau.

Potser que passéssim a la pregunta següent...

Sí, l'última repregunta Sr. Alís, si us plau.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb el que he entès del que ha dit el Sr. ministre que era una qüestió de velocitat. És a dir que primer ha parlat de 90 quilòmetres per hora. Jo crec que està limitat, a dins del túnel, molt per sota dels 90 quilòmetres per hora, però si això és veritat avui, també era veritat abans de la rotonda, i la gent anava cap al Pas de la Casa. Hi podien anar. Doncs, si el Govern lliberal té la voluntat que la gent pugui entrar al Pas de la Casa, només ha de reduir una mica més la velocitat dins del túnel, que no perdrem massa temps.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre...

Sr. Antoni Martí teniu la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo agrair al Sr. ministre, quan en pregunta formulada pel Sr. Miquel Alís, ha reconegut que no estava del tot ben senyalitzat. Ha sigut recurrent amb les preguntes del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i el ministre ho ha dit així, el fet que hi havia uns terrenys que

havia de cedir l'Honorable Comú d'Encamp. I el Sr. ministre diu que hi ha una bona relació -la qual cosa celebros- amb la institució de la parròquia d'Encamp.

No obstant això, com que ha girat tantes i tantes vegades al tomb del famós pas, necessitat, doncs, del Govern d'Andorra, necessita l'acord indispensable de la corporació d'Encamp. Voldria saber des de quan el Sr. ministre ha demanat això a l'Honorable Cònsol d'Encamp.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre vol contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Sí, gràcies, molt ràpidament, esperi que li trobi la data, en data 27 de setembre d'aquest any.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Antoni Martí, última repregunta.

El Sr. Antoni Martí:

Sí, Sr. ministre, vostè pensa que l'Honorable Comú d'Encamp, amb la bona relació que hi ha, -com ha de ser-, contestarà amb una mica més de promptitud, i això ho solucionarà. Perquè entenc que clar, ja fa bastant temps. La contesta serà imminent, Sr. ministre? Ja s'ha posat d'acord amb el Sr. cònsol?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu contestar, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Esperem que sí.

El Sr. síndic general:

Bé, passàriem a la següent pregunta...

Sí, Sr. Francesc Rodríguez, l'última repregunta, si us plau, perquè s'està allargant molt.

El Sr. Francesc Rodríguez:

No, m'hi ha fet pensar la intervenció del Sr. president del Grup Parlamentari Lliberal. Recordo la documentació, que sap el Sr. ministre. Des de quan han demanat al Comú d'Encamp l'ocupació dels terrenys del costat de la boca del Grau-Roig?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial vol contestar?

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Perdoni, si l'he entès, és quan fa que hem demanat...

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Rodríguez teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

En quina data o des de quan fa que s'ha demanat l'autorització al Comú d'Encamp per ocupar tots els terrenys de la concessió costat de la boca del Grau-Roig?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, abans ja els hi he dit. Diguéssim, al principi no es va demanar l'ocupació dels terrenys al comú. Ja li he dit: no es va demanar. No es va demanar. Per què s'ha fet ara? Doncs, s'ha fet ara només pel problema que hi ha amb SAETDE, que és un problema entre comú i SAETDE; no entre comú i Govern, ni comú ni SAETDE/GOVERN. És un problema entre: comú/SAETDE, exclusivament, i és per això que per més seguretat jurídica demanem que el comú ens ho entregui ja que el comú reconeix que és ell el propietari d'aquells terrenys o almenys l'administrador d'aquells terrenys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, passem a la següent pregunta número 4.

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 14 de novembre del 2002, relativa als tràmits i convenis per a l'adopció d'infants.

Fou registrada amb el número 1163-A, i publicada en el butlletí número 62/2002, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 26 de novembre del 2001 els mitjans de premsa escrita divulgaven una problemàtica que fins a la data tenim el convenciment que no ha estat tractada per part de l'Administració, amb l'atenció que les persones afectades per aquesta mateixa es mereixen. Ens referim a les famílies que es troben en tràmits per a poder adoptar un infant al Principat d'Andorra. En aquella data, el Diari d'Andorra concretava que, en total, es tractava de 18 famílies interessades en l'adopció d'un menor, i destacava la lentitud, sinó passivitat, en els tràmits d'adopció, tot el que transcendia en una paralització dels processos d'afillament, comportant que les famílies sol·licitants haguessin de conviure amb una constant situació d'incertesa i angoixa produïda per la inseguretat de saber si algun dia podran finalment veure les seves expectatives culminades amb satisfacció.

De tot aquest neguit, el ministeri concernit n'és conscient i coneixedor. Fins i tot, per part del propi Raonador del Ciutadà ha estat reclamada una altra actitud de l'Administració, havent obert aquesta institució un expedient informatiu en el seu dia per tal de sol·licitar informació sobre els països que existeixen convenis d'adopció signats davant dels quals es puguin tramitar expedients d'adopció, i així agilitar els tràmits corresponents. La resposta del ministeri fou en el seu dia, que únicament mantenia establertes relacions en matèria d'adopcions amb Colòmbia pel fet que Romania hagués tancat provisionalment les adopcions internacionals, tot el que instava al Ministeri de Salut i Benestar conjuntament amb el Ministeri d'Afers Exteriors a realitzar les gestions oportunes per tal de formalitzar relacions en

matèria d'adopcions amb altres països. En la mateixa contesta al Raonador del Ciutadà, el Govern assenyalava que Andorra en haver signat el Conveni de l'Haia podia establir gestions amb països que també l'haguessin ratificat tals com Polònia, Costa Rica, Mèxic, Filipines i Brasil. Assenyalava igualment el ministeri concernit que la legislació andorrana en matèria d'adopcions permet establir relacions amb països que no han ratificat el Conveni al·ludit si prèviament els estats signen un conveni regulador. En aquest sentit avançava que s'havien iniciat gestions prop de Xina, Bulgària (aquest país va ratificar el Conveni relatiu a la protecció dels infants i a la cooperació en matèria d'adopcions internacional fet a l'Haia el 29 de maig de 1993, el 15 de maig del 2002 i es publicà al BOPA 59, any 14 de data 07/08/02), així com també es parlava de Rússia.

Aquestes afirmacions venien ratificades per la Secretaria d'Estat de la Família que assenyalava que s'havien establert ja els primers contactes amb aquests països a fi d'ampliar les possibilitats d'adopcions internacionals, facultant la signatura de nous convenis per disposar d'un ventall d'opcions més ampli.

Malgrat tots aquests antecedents però, la situació segueix per les famílies sol·licitants en el mateix punt, i així el proppassat dia 11 de novembre, l'associació concernida tornava a fer ressò, en els mitjans de premsa del país, de la greu problemàtica que estan patint les famílies sol·licitants d'un tràmit d'adopció.

Per tant, a tenor de tot l'exposat, efectuo la següent pregunta al Govern:

En primer lloc: s'interessa que el Govern informi amb quins països té signat conveni regulador per a tramitar adopcions internacionals, hagin o no ratificat aquests el Conveni de l'Haia abans referit.

En segon lloc: per què, tractant-se d'un ventall suficientment ampli, els països signataris del conveni i tenint possibilitats segons la nostra legislació de subscriure convenis reguladors amb països fins i tot no signataris de dit conveni per a tramitar les adopcions internacionals, Govern únicament ha seguit mantenint relacions en matèria d'adopcions únicament amb Colòmbia un cop Romania va tancar provisionalment les adopcions internacionals, tal com es desprèn de l'escrit de contesta efectuat pel ministeri a requeriment del Raonador del Ciutadà?

En tercer lloc: per què en el dia d'avui no s'han signat convenis amb els països almenys signataris del Conveni de l'Haia?

En quart lloc: per què, tal com es denuncia per algunes associacions, hi ha famílies que porten més de dos anys d'ençà l'inici dels tràmits d'adopció sense cap resultat efectiu?

En cinquè lloc: interessem que se'ns doni resposta igualment sobre quines gestions, tràmits, i procediments el Govern està actualment efectuant amb altres estats per a poder facilitar la tramitació d'adopcions internacionals en el nostre país.

I finalment, se'ns informi sobre quines són les entitats col·laboradores acreditades pel Govern, en virtut de les disposicions de l'article 25, paràgraf 2 del Reglament sobre adopcions.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la ministra de Salut i Benestar, teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, pel que fa a la primera pregunta, en l'actualitat no hi ha cap tractat bilateral específic sobre adopcions internacionals, sinó que es treballa en el marc dels estats parts del Conveni de l'Haia. Llavors en el marc del Conveni de la Haia no és necessari establir cap conveni específic, sinó que es produeix un intercanvi d'informació sobre les legislacions internes de cada estat, a fi i efecte de comprovar que dins del marc propi del conveni les futures adopcions es realitzaran tenint en compte els requisits específics de cadascuna de les dos legislacions: l'estat d'origen i l'estat acollidor.

Pel que fa a la segona pregunta, de l'escrit-contesta efectuat pel Ministeri de Salut i Benestar al Raonador del Ciutadà, considero que es desprèn també que estem efectuant els tràmits de relacions amb altres països arrel del tancament unilateral per part de Romania, pel que fa a les adopcions internacionals.

Les gestions establertes fins a l'actualitat, a part de les que s'han seguit tenint amb Romania, són amb Costa Rica, Polònia, Bulgària, Mèxic, Filipines, Brasil, Xina, Rússia, Perú i Letònia.

Tot i les gestions efectuades pel Ministeri de Salut i Benestar, doncs, conjuntament amb el Ministeri d'Afers Exteriors, l'establiment de relacions amb els països, doncs, és un tema complex i llarg, perquè depèn majoritàriament

de la resposta, voluntat de les autoritats dels estats d'origen.

Llavors, com que també em demana en una pregunta més endavant, quines són les gestions i els tràmits, no sé si vol que li expliqui país per país amb quines... com vulgui vostè.

Bé pel que fa... en tot cas Sr. síndic estaré una estona perquè són uns quants països.

El Sr. síndic general:

Feu-ho breument, si us plau. El més ràpidament possible, si us plau.

La Sra. Mònica Codina:

A veure, amb Romania, aquest país va tancar unilateralment i de forma provisional les adopcions internacionals el dia 21 de juny del 2001. El tancament, d'acord amb la informació que disposem es va efectuar per modificar la seva legislació en matèria d'adopcions. Llavors Andorra ha continuat mantenint un estat de relació amb aquest país, doncs, amb l'objectiu de reiniciar les adopcions internacionals quan aquest país ho decideixi.

Pel que fa amb Costa Rica, amb aquest país ja s'han establert relacions. L'únic que no s'ha tramès cap expedient al mateix, ja que d'acord amb la informació lliurada pel propi país, les adopcions possibles corresponen a infants amb importants problemes de salut, grups de germans o infants grans. Llavors el perfil de l'infant que desitgen adoptar les famílies a Andorra no s'adapta al perfil dels infants que aquest país proposa per a l'adopció. Llavors, s'ha lliurat aquesta informació als professionals que treballen amb les famílies, doncs, per tal de valorar si algú voldria adoptar algun d'aquests infants, però d'acord amb el perfil que proposa el país.

Amb Polònia s'han anat efectuant diferents gestions amb aquest país, i el missatge provinent d'aquest és contradictori, ja que l'autoritat central sembla mostrar interès, però el centre acreditat que és el que disposa del banc d'infants per adoptar, ens ha manifestat oralment, -perquè estem pendents de la contesta per escrit-, que no hi ha infants per a l'adopció internacional.

Llavors, segons la informació que disposem de l'admissió d'adopció internacional que és l'autoritat central francesa i una de les vies d'informació que disposem, doncs, aquest país, justament amb França l'any 2001 va fer 46

adopcions. Llavors en l'actualitat estem a l'espera de rebre contesta de la darrera carta que hem adreçat el 10 d'octubre d'enguany a l'autoritat central, en la qual se sol·licitava, entre d'altres una persona de contacte a fi d'agilitzar el possible establiment d'una relació de col·laboració.

Bulgària: amb Bulgària, amb aquest país vàrem endegar les gestions abans que ratifiquessin el Conveni de l'Haia. Així es van posar en contacte amb nosaltres un temps després de la ratificació, i en l'actualitat s'estan efectuant les gestions pertinents. Llavors, vam sol·licitar la col·laboració d'un advocat a dit país per tal d'agilitzar aquesta col·laboració.

La problemàtica amb aquest país és que s'està efectuant canvis en la seva legislació interna degut a la ratificació del Conveni de l'Haia, i les dificultats, també de comunicació, ja que els documents provinents d'aquest país ens arriben en búlgar, i no tenim ni a Andorra ni a Catalunya cap traductor jurat d'aquest idioma. Tema que hem de solventar.

Llavors, en l'actualitat no es poden trametre expedients en aquest país d'acord amb la informació lliurada pel mateix, també, fins que no hagin finalitzat les seves modificacions legislatives.

Llavors les adopcions que s'estan realitzant amb aquest país que tenen, corresponen a expedients tramesos amb anterioritat, però que no és el cas d'Andorra, estic parlant d'altres països.

El Sr. síndic general:

Abreugeu el màxim, Sra. ministra.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, però hi ha molts països, però ja ho intento per poder donar tota la informació, Sr. síndic.

Amb Mèxic s'han adreçat cartes mostrant l'interès d'Andorra, però no hem tingut resposta a cap contesta per part d'aquest país. Llavors la complexitat amb aquest país sembla que ve donada perquè no hi ha una única autoritat central, i cada estat federal té la seva pròpia legislació.

Amb Filipines, aquest país a requeriment nostre mostra interès en col·laborar, havent contestat ja les nostres demandes. El problema que se'ns planteja ara només és a nivell jurídic ja que fins al cap de sis mesos no es pot realitzar l'adopció,

havent de restar l'infant durant aquest temps sota custòdia judicial. Llavors aquest punt l'estem treballant amb la Fiscalia, la Batllia i el Registre Civil a fi de concretar entre d'altres temes quina seria la situació legal del menor en el nostre país durant aquest període de temps a efectes de residència, cobertura sanitària, control del període previ a l'adopció, i tot això d'acord amb l'Estat Filipí.

Amb Brasil s'han adreçat cartes, han demostrat ja el seu interès, i en data 10 de desembre d'aquest any, doncs, ja ens han contestat que estan interessats i ens han adreçat la seva legislació.

Amb Xina, després d'uns primers contactes manifestant el nostre interès per l'adopció internacional d'infants d'aquest país, hem rebut una resposta on també es confirma el seu interès per establir una relació de col·laboració en aquesta matèria. S'ha presentat, però, un problema jurídic que cal resoldre prèviament en l'establiment de qualsevol conveni, ja que a la Xina les adopcions es constitueixen administrativament i no judicialment, essent necessari aleshores resoldre a Andorra l'adopció per via judicial.

Llavors en cas de poder resoldre aquesta problemàtica que també l'hem tractada amb la Batllia, la Fiscalia i el Registre Civil, doncs, amb aquesta sí que hauríem d'establir, amb aquest país, un conveni bilateral, perquè no ha ratificat el Conveni de l'Haia.

Amb Rússia, després d'un primer contacte per part d'Andorra, aquest país va contestar manifestant que no estaven interessats en fer cap conveni bilateral fins que no haguessin ratificat el Conveni de l'Haia.

Amb Perú s'havien efectuat gestions ja fa temps, i durant el 2001 no s'admetien noves sol·licituds donat el volum de demandes que havien de resoldre. En l'actualitat i des de fa aproximadament uns dos mesos tornen a admetre noves demandes, i llavors aquesta informació l'hem rebut nosaltres, a l'autoritat central d'Andorra, fa pocs dies.

El Sr. síndic general:

Queden molts països Sra. ministra?

La Sra. Mònica Codina:

No, no ja està. Letònia em queda.

Amb Letònia l'únic que hem fet és adreçar la carta demanant l'interès nostre en tenir relacions i de moment encara no tenim resposta.

Pel que fa al per què en el dia d'avui no s'han signat convenis amb els països almenys signataris del Conveni de l'Haia? Com li he explicat a la primera pregunta, doncs, no és necessari establir cap conveni específic quan s'és signatari del Conveni de l'Haia.

Pel que fa a la quarta pregunta: per què, tal com es denuncia per algunes associacions, hi ha famílies que porten més de dos anys d'ençà l'inici dels tràmits d'adopció sense cap resultat efectiu? No hi ha cap família que porti més de dos anys en espera des que el seu expedient està al nostre ministeri a punt per ser tramès a un país, com manifesten algunes associacions i institucions.

Aleshores, per tenir la dada més antiga en aquest sentit, tenim que les dues primeres famílies, per exemple que tenim en llista d'espera, pel que fa a la primera la data de l'aute utilitzat per la família a adoptar és del 21 de febrer. Però un cop la família té l'aute ha de procedir a la traducció i posterior legalització del seu expedient fins que ens arriba al ministeri, i aquest és del 9 de juliol. És a dir, l'aute és del 21 de febrer, però al ministeri ens arriba tot traduït i amb la posterior legalització el 9 de juliol. I la segona família l'aute és del 23 de maig, i arriba al ministeri el 25 de juny del 2001.

Llavors aquestes dues famílies és després del tancament unilateral de... per part de Romania el 21 de juny. Bé, en tenim d'altres però aquestes són... he diferenciat les dues primeres.

Llavors, és clar, jo també entenc, que ara i al ser inferior, aquestes manifestacions que s'han fet, no treu que per una família que el que més desitja és adoptar un fill, el temps, encara que només sigui un mes sempre es fa etern.

Aleshores, tant l'equip d'adopcions del ministeri com el Govern entenem que per a les famílies, la situació és difícil i a vegades dolorosa, quan veuen, doncs, que s'ajorna el compliment del seu desig, doncs, de poder adoptar un infant, i tenint en compte, doncs, que Romania representava en general per a les famílies andorranes, doncs, una proposta a curt termini i amb un perfil de l'infant similar al sol·licitat per aquestes famílies.

Però aquesta situació no satisfà gens, i a nosaltres tampoc, però el resultat a obtenir

amb els diferents països, com he dit abans, depenen de la resposta, amb la voluntat, també, de les autoritats dels estats d'origen. I creguin, doncs, que si depengués només de nosaltres, doncs, penso que estaria bastant solventat. Però això no és així perquè depèn, també, de l'autoritat central del país d'origen.

En total són onze famílies les que estan pendent d'adreçar el seu expedient a l'estranger.

Pel que fa a la cinquena pregunta, les qüestions relacionades que ja he explicat, doncs, punt per punt, quines són les gestions, tràmits i com estaven. Doncs ha sigut a través de cartes, contactes telefònics. Des del Ministeri d'Exteriors s'han posat en contacte amb els ambaixadors dels respectius països perquè també intentessin agilitzar tot el procés. Aquestes són, en línies generals, les gestions que s'han fet.

I pel que fa a l'última, fins a la data d'avui no hem tingut cap sol·licitud de demanda, doncs, que indiqui l'interès per part de qualsevol entitat per constituir-se com entitat col·laboradora.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Té la paraula per replicar Sr. Monegal. L'únic que m'agradaria que fossin breus tant vostè com la Sra. ministra a l'hora de duplicar. ja que tant l'exposat de la pregunta com la contesta han estat força llargues.

Sr. Monegal teniu la paraula, si us plau.

El Sr. Joan Monegal:

Intentaré resumir-ho tot en una repregunta.

A veure, de la pregunta, en definitiva, el que pretenc que se'n dedueixi és el neguit d'una, dos, tres, d'onze famílies, les que sigui. El nombre no és molt transcendent, perquè hem de tenir en compte que la llei qualificada, justament, en l'article 4 i en l'article 5, quan d'alguna manera parla de les aptituds d'aquell que sol·licita una adopció, entre les aptituds es requereix que hi hagi indiferències d'anys. Llavors, la preocupació bàsicament, més genèricament que personalment en les persones concernides, més genèricament i pel principi de legalitat és que aquesta llei per la dilació excessiva en la tramitació o perquè no s'adopten les mesures corresponents o perquè no hi ha una autoritat central prou efectiva, o que no

l'encerten els mitjans per establir els convenis corresponents i fer-los efectius, amb els països concernits, s'està vulnerant, d'alguna manera, un dret que emergeix d'aquesta legislació. Perquè passats els anys, en definitiva, això, evidentment que perjudica directament a les persones que han fet les sol·licituds.

Un altre punt, també, malgrat m'ha dit que hi ha una sol·licitud o que les sol·licituds més antigues comencen al febrer del 2001, voldria saber si el còmput, d'alguna manera, perquè caduqui aquesta certificació que es fa a la família apta per a l'adopció, comença l'u de febrer o quan vostès reben la documentació al juny? Perquè si comença l'u de febrer hi ha dos, justament, sol·licitants pel que vostè m'està evidenciant que es troben en fase quasi d'extrema caducació de l'expedient. Això no sé si els implicarà renovar o simplement se'ls hi revisarà, però és evident que han perdut dos anys sense que hi hagi un treball efectiu en aquest sentit.

També voldria saber, si és que amb Romania, ja que eren dos...

Perdó?

El Sr. síndic general:

Si us plau...

El Sr. Joan Monegal:

També voldria saber si és que amb Romania s'iniciarà aviat, si es reprendrà justament pel tràmit d'adopcions. I en definitiva, em consta que hi ha hagut una reunió organitzada al Consell d'Europa a Romania, justament, on hi ha hagut assistència de representació de l'autoritat central andorrana, i ens interessaria saber quines són les conclusions que han aportat aquests experts o les persones que han representat Andorra en aquesta reunió, per tal de concretar una mica més quin serà el futur més immediat pels sol·licitants d'aquestes adopcions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula per contestar el més breument possible, si us plau.

La Sra. Mònica Codina:

Bé, pel que fa a la primera, penso que les persones que estan treballant i que formen part d'aquesta autoritat central a Andorra per intentar, doncs, solventar una problemàtica que sí que tenim sobre la taula, doncs, expedients aturats, doncs, a veure, penso jo que, a veure, he de fer confiança a la gent que treballa pel ministeri, justament pel que és el servei d'adopcions, doncs, sabent que fan tot el possible, doncs, perquè realment això s'agilitzi i amb els millors terminis.

Com ja he dit, doncs, moltes vegades no depèn de nosaltres. Hi ha un tema a nivell internacional amb les adopcions i amb molts països, i a nivell internacional que ha estat l'abús que se n'ha fet, doncs, que es vol evitar: que és el tràfic d'infants. I això fa que avui en dia, també, els països siguin molt cautelosos, justament per les denúncies que han tingut, a vegades a nivell internacional. I això fa que tampoc no es faciliti avui en dia establir aquestes relacions amb els països, perquè tothom és molt cautelós amb les legislacions, perquè el dret de l'infant és el que preval per davant de tot, i això els organismes internacionals ho tenen molt en compte.

Quan comença la caducitat de l'expedient, Sr. Monegal en aquests moments no li puc dir, perquè no sé, si és a partir del moment en què s'inicien els estudis o tal. Quan ho sàpiga, en tot cas, ja li comunicaré. Però ara no li voldria donar una informació que tampoc no la porto aquí per donar-li.

Amb Romania sí que s'han seguit fent contactes, i justament, doncs, hi ha hagut dos viatges, em sembla que són aquest any 2002, a Romania. I Romania ens ha dit que quan hagi solventat, doncs, tots els seus temes de legislació interna, doncs, que no té cap inconvenient perquè tornem a restablir les relacions. Dons, la qual cosa seria molt satisfactòria, doncs, perquè és amb un país amb el qual tenim experiència.

I pel que fa a la visita que ha dit vostè dels nostres experts, de moment no m'han tramès l'informe, doncs de les conclusions, doncs, a què s'ha arribat. En el moment que les tingui, també les hi faré arribar perquè sàpiga el que s'ha extret d'aquestes reunions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta? Cap repregunta?

Doncs, passarem a la pregunta següent, la número 5.

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Mixt, per escrit de data 19 de novembre del 2002, relativa al cost de peatge del túnel d'Envalira.

Fou registrada amb el número 1179-A, i publicada en el butlletí número 62/2002, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta la Sra. Olga Forné. Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

Amb la recent inauguració oficiosa del túnel d'Envalira el passat mes de setembre, i ateses les demandes públiques de diferents col·lectius de la societat andorrana, pregunto al Govern:

Quines disposicions tarifàries excepcionals està en mesura de prendre l'Administració general, per tal de minimitzar el cost de peatge al túnel per aquells serveis, especialment públics, com ara els serveis de recollida i transport dels escolars en els seus respectius centres escolars?

D'igual forma, interessem que el Govern ens informi de quines disposicions preveu per aquells serveis d'urgència, com ara els serveis d'ambulàncies o de bombers, que escollirien el passatge del túnel per tal d'agilitzar la urgència de la circumstància que requereix la seva intervenció.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

L'article 24 del plec de condicions particulars de la concessió diu textualment, i si em permeten

els hi llegiré: "Estaran exempts de pagament els vehicles del Govern que transportin personal encarregat de vetllar per al compliment de les normes de la concessió i del manteniment de les carreteres, i els vehicles del Servei de Duanes del Ministeri de Finances, els vehicles de la Policia de les autoritats judicials i d'altres forces de l'ordre públic, quan exerceixin llur activitat i prestin un servei, els vehicles del Servei de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvament que hagin de realitzar alguna missió en qualsevol indret, els vehicles de servei del concessionari."

El contracte de concessió de l'obra signat el 2 d'octubre del 98 amb l'empresa túnel d'Envalira SA, inclou l'esmentat plec de condicions particulars com l'annex número 1 del contracte, contractualment, els vehicles de serveis d'urgències com Bombers i Policia estan exempts de pagament, així mateix el servei urgent del SUM. Malgrat que contractualment no estiguin expressament exempts de pagament, s'ha convingut amb l'empresa concessionària que tinguin el mateix estatut. El Ministeri d'Ordenament Territorial ha donat les ordres expressades a la concessionària a fi que els hi sigui facilitat el pas en les cabines de peatge. Els vehicles assignats a altres serveis de l'Administració, així com els contractats per l'Administració han d'abonar el peatge corresponent. En el cas del transport escolar el peatge l'abona el Ministeri d'Educació, Joventut i Esports.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sra. Olga Forné vol replicar?

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

És realment una llàstima que en el moment que es va redactar el plec de condicions no es pensés amb els residents del Pas de la Casa igual que es va pensar amb els serveis de l'Administració general. Perquè tal com ha quedat palès en la intervenció del Sr. ministre sobre la pregunta que feia referència al túnel d'Envalira anteriorment, el Govern no té la voluntat d'arreglar un problema d'una corba i a més a més, allà on el Sr. ministre m'ha mencionat els capricis de Sant Pere, jo hagués preferit que em mencionés l'època en què el port d'Envalira tenia la reputació de ser l'únic port d'aquesta

alçada que estava obert tot l'any. La meua pregunta és la següent: de quina manera pensa compensar als residents del Pas de la Casa?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Quan vostè em demana de compensar, deu voler parlar del túnel d'Envalira segons la pregunta que m'està ficant?

Miri, li contestaré amb dos punts que vostè m'acaba de dir. El primer, quan vostè em diu que nosaltres teníem el prestigi o que almenys se'ns deia que el port d'Envalira era l'únic port del món que el teníem obert tot l'any, doncs, el port d'Envalira es tancava quan les màquines no tenien cap tipus de visibilitat i no podien obrir. Si vostè consulta els xofers, -com jo ho he fet, i és la meua obligació- i els meus serveis, els dies que el túnel d'Envalira s'ha tancat, s'ha tancat perquè era impossible d'obrir-lo.

A part d'això també li diré una altra cosa, que el moment... l'última vegada que va estar tancat el port d'Envalira, i que va ser just des del pont, el Govern d'Andorra va ordenar d'aixecar les barreres a partir d'una hora, perquè la gent que treballa al Pas de la Casa poguessin sortir del Pas de la Casa a través del túnel d'Envalira, i d'aquest càrrec se'n va fer càrrec el Govern. Diguéssim que aquest cost se'n va fer càrrec el Govern.

Què fa el Govern d'Andorra perquè la gent del Pas de la Casa tingui unes condicions favorables? Doncs, miri, el Govern d'Andorra fa com tots els governs del món quan hi ha una concessió: negociar.

I no tingui cap tipus de dubte que jo ho estic fent, i estic negociant. Els exemples que podríem trobar prop de casa nostra, podria dir-li el túnel del Garraf, que en aquest cas es fan descomptes pel número de passatges, no només per la gent que hi viu, sinó per la gent que sobretot treballa, i la gent que agafa el túnel se'ls hi fa uns descomptes.

Nosaltres estem negociant en aquest sentit. Estem negociant en aquest sentit dient a la concessionària que faci un tipus de forfait, de número de passatges, etc., 10, 20, 30. No li puc dir en aquest moment perquè continuo

negociant. Que hi hagi un descompte que pugui ser del 10, del 15, del 20%, segons els passatges, això també els hi comunicaré quan hagi pogut acabar de tancar-lo. És un fet que durant la concessió i a l'any 98 en el moment de la firma del contracte era una concessió. I una concessió és un negoci que normalment els concessionaris es lucren. Si el Govern en aquell moment va agafar la decisió política de fer-ne una concessió, actualment el que no val és dir-los-hi que les condicions de la concessió són diferents. les condicions de la concessió en aquest moment són exactament les mateixes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sra. Olga Forné una repregunta?

La Sra. Olga Forné:

No, més que una repregunta és una constatació. On el Sr. ministre em suggereix de consultar el personal que havia treballat al port d'Envalira, jo li puc assegurar que aquesta consulta ja fa dies que està feta.

Pel que fa a la negociació, el Sr. ministre es pot comprometre amb algun termini?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Li he dit i li torno a contestar: nosaltres estem negociant. Quan vostè negocia sap quan comença, mai quan acaba. Espero que sigui al més aviat possible. En el dia d'avui continuo negociant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És únicament... em sembla saber que és el transport escolar que actualment està utilitzant

el túnel. S'ha signat un contracte o únicament s'està passant? I s'està negociant?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre si vol contestar, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Pel transport escolar estem pagant el preu de tarifa.

Voldria afegir una cosa que m'havia descuidat, quan es parla que el personal de l'Administració general passa pel túnel sense pagar, no és veritat. Vostè m'ha entès malament, segurament, Sra. Olga Forné, és exclusivament els vehicles del Govern que transporten personal encarregat per vetllar pel compliment de les normes de la concessió i els de les duanes. Després, els vehicles tant de policia com autoritats, judicials o bé tots els que són de socors i d'urgències.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Jo entenc el que ha dit el ministre que una vegada s'ha signat una concessió, doncs, és molt difícil tirar enrera, perquè el que ha signat la concessió és per guanyar diners. No han posat uns diners allà per perdre'n.

Ara, la pregunta que poso, doncs, al ministre i al Govern, és per què no s'ha pensat amb una tarifa reduïda pels empleats del Comú d'Encamp que passen cada dia pel túnel, ja que el Comú d'Encamp va cedir tot el terreny on hi ha el túnel d'Envalira.

Aquesta és la meva pregunta.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre...

Qui contesta? El Sr. cap de Govern o el Sr. ministre?

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, simplement, a veure, es podia pensar en moltes possibilitats. Es va pensar en una concessió. Però en un túnel que substitueix, - però no substitueix-, sinó que persisteix sobre el mateix túnel una carretera general mantinguda, no és tan fàcil fer càlculs ni previsions per a ningú. Per això les empreses van fer càlculs ben diferents unes de les altres sobre el futur d'aquesta concessió. I és una concessió difícil de valorar per al futur, segons se'ns ha dit. Per què? Perquè continua havent-hi el port d'Envalira, sortosament i continuarà sent obert. No és el mateix que el túnel del Cadí que no substitueix cap carretera, sinó que evita uns trasllats infinitament llargs per altres llocs, per la collada de Tosses, concretament.

A partir d'aquí, és clar, la possibilitat que hi hagi unes condicions diferents a partir de la concessió, segurament, per la gent del Pas de la Casa i pel comú. Però el mateix Comú d'Encamp podria ser part activa en aquest tema. Així com nosaltres subvencionem el transport escolar, per què descartem que no sigui el comú que també subvencioni alguna part d'aquest transport per millorar sobretot el temps de passatge, i sobretot la seguretat dels autobusos escolars.

A partir d'aquí, la consideració de particular pels habitants del Pas de la Casa i pels que hi treballen i pels que hi van a portar mercaderies, existeix des del moment que tenen dos opcions, la major part de l'any igual de segures, i l'hivern molt més segura la del túnel. Si això representa, el moment que el forn... perdó, des del moment que el túnel existeix i que està funcionant correctament, si això no és una millora, vostès saben que és una millora enorme, perquè hi ha dos opcions molt clares.

A partir d'aquí, possibilitats de condicions especials sempre que algú les pagui amb el tracte que es pugui fer, jo penso que la concessionària hi té un gran interès. Haurà de tenir un gran interès a fer descomptes per la gent que utilitza freqüentment el túnel. És el seu interès de fer-ho, per facilitar i per promocionar que la gent hi passi preferentment. Suposo que aquest és el camí, i el Sr. Serra està negociant en aquest aspecte. Tota la resta, és a dir a aquesta opció, l'altra...

El Sr. síndic general:

Vulgui concloure, Sr. cap de Govern, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

...l'altra era dir: fem el túnel, el paguem i és d'entrada lliure per a tothom, és clar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, el Sr. cap de Govern em sembla que no ha sentit el que he dit, perquè el Comú d'Encamp ja ha donat el terreny, ha donat tot el terreny aquell, tot el terreny on hi ha la concessió. Llavors si a més a més ha de subvencionar, ja no vull dir el que faria el Comú d'Encamp.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Aquí no vull entrar ara en una descripció jurídica, però de propietaris de terrenys a Andorra només n'hi ha quan es compren terrenys públics. La resta són, els comuns per mi són administradors de terrenys. És a dir no donen terrenys, deixen que en un terreny s'hi faci un servei públic. El deixa, el cedeix, no com a propietari. La paraula propietari dita al comú no crec que jurídicament sigui l'adequada. Tots nosaltres som els administradors dels béns públics del país, ja sigui el terreny, ja sigui el territori de cada parròquia.

Però en fi, és veritat el comú... a mi em sembla, si no recordo malament, a l'inici no era encara tot Encamp, si no m'equivoco. Vostè ho sap més bé que jo. L'entrada oest devia ser... era tot... no hi havia cap part que no fos de Concòrdia? No sé, abans de la sentència, vull dir. A partir, d'aquí...

El Sr. síndic general:

Si us plau, no fem un debat sobre la propietat ara dels terrenys.

El Sr. cap de Govern:

No, no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Si no hi ha cap altra repregunta, doncs, passem a la següent.

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 21 de novembre del 2002, relativa a determinar si el Govern ja disposa dels informes que determinin els efectes i seqüeles que puguin tenir les persones exposades a les emanacions de l'antic forn.

Fou registrada amb el número 1185-A, i publicada en el butlletí número 62/2002, del 22 de novembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Sí, amb una petita prèvia, era una pregunta per constatar uns fets que en una pregunta anterior ja he pres coneixement i constància que aquests informes, almenys de la forma en què s'interpretaven de la entrevista que ara evidenciarem en la redacció de la pregunta formulada, doncs, no es tenen.

Llegeixo la pregunta:

Per mitjà d'una entrevista atorgada per la consellera general Sra. Maria Lluïsa Puig al Diari d'Andorra l'11 de novembre d'enguany, s'atribuïa, el rebuig, i el descontentament de la ciutadania al projecte de la nova planta incineradora, a la falta d'informació, i s'afirmava que quan s'informi als afectats, aquests veuran que el problema no és tan greu.

Si bé resulta paradoxal aquesta afirmació atenent que els consellers de l'oposició han reiterat en moltíssimes ocasions l'obstrucció que per part del Govern s'ha efectuat el lliurament de la informació relativa a les analítiques efectuades amb motiu de les emissions de l'antic forn incinerador, també

intuïm, de les paraules de dita consellera, que el Grup Parlamentari Lliberal gaudeix d'una informació privilegiada, en contra de la resta dels integrants del Consell General. Presumim que la consellera té informació contrastada i nosaltres no, per quant ha donat missatges de tranquil·litat, assegurant de forma personal a la ciutadania que els efectes nocius de les emissions del vell forn, ara tancat, no són greus ni tindran transcendència, i per altra banda que el nou forn no tindrà cap tipus d'incidència en la salut pública, complint totes les normatives i no essent ni de bon tros, contaminant.

A tenor d'aquesta exposició, demano al Govern:

En primer lloc: si el Govern ja disposa de tots els informes (d'aigua, contaminants en l'aire, d'ozó, metalls pesants, informes mèdics i demés) que es requereixen per tal de determinar els efectes i seqüeles que puguin tenir les persones exposades a les emanacions de l'antic forn.

I en segon lloc i últim: vulgui assenyalar quins informes ha facilitat al Grup Parlamentari Lliberal perquè membres d'aquest grup, manifestin públicament que els nostres conciutadans poden estar plenament tranquils i segurs que el nou forn no serà contaminant i tindrà una incidència zero per a la salut dels residents d'aquestes valls, ni agredeixi l'entorn natural, així com que els efectes de les emanacions del vell forn no tindran repercussions greus en la salut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé pel que fa a la primera pregunta, a veure, independentment dels estudis que puguin quedar pendents de rebre o d'analitzar, posteriors a l'informe del 21 d'octubre, que és la data del tancament de l'antic forn incinerador, l'impacte sobre la salut que les emanacions que l'antic forn hagi pogut provocar a les persones exposades vindrà per l'estudi que ja hem comentat amb la pregunta del Sr. Alís.

Doncs, el que farem, doncs, veure el nivell d'exposició de la població a les emissions del forn i els seus efectes sobre la salut. I que el ministeri, doncs, està treballant juntament amb

científics experts i que basarem amb l'evidència científica. Llavors els resultats reals, doncs, els tindrem al final del pla d'actuació que s'ha dissenyat i que estarà avalat per l'OMS, i que per tant, fins que no tinguem aquests resultats, nosaltres el que no farem serà prejutjar res a priori sense les dades científiques que ens ho avalin i ho demostrin.

Pel que fa a la segona pregunta, doncs, el Grup Parlamentari Lliberal, Sr. Monegal, té els mateixos informes que tenen tots els consellers generals d'aquesta Cambra. Però quan la Sra. Lluïsa Puig manifesta que els nostres ciutadans poden estar plenament tranquils i segurs que el nou forn no serà contaminant, és perquè sap, doncs, que el nou centre de tractament de residus d'acord amb el plec de bases i l'oferta guanyadora del concurs, que és una informació que vostès també disposen, complirà les normatives europees en matèria mediambiental i de salut.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Joan Monegal vol replicar?

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau. Només una petita constatació des de la humilitat d'aquest escó, llavors sí demanaria que d'alguna manera es sigui molt prudent en manifestacions, i més a través de la premsa, si no es disposen d'aquests informes, a més perquè vostè, Sra. ministra, ha obviat que també la meua pregunta anava per les repercussions greus o no que hagi tingut en la salut el vell forn. Sobre aquest extrem, també, la Sra. consellera s'hi va pronunciar.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol duplicar?

La Sra. Mònica Codina:

Bé, respecte al que m'ha dit, doncs, a veure, és l'opinió de la Sra. Lluïsa Puig, això és el que li puc contestar.

El Sr. síndic general:

Sí, Sra. Lluïsa Puig havíeu demanat la paraula per formular una pregunta o per al·lusió?

La Sra. Maria Lluïsa Puig:

Per al·lusions, Sr. síndic.

Sr. Monegal, en el moment de les meves declaracions en el Diari d'Andorra, jo li puc assegurar que tenia, que disposava de la mateixa documentació que vostè disposava en aquell moment.

Simplement em vaig limitar a donar una opinió personal sobre uns fets. Crec que tots som lliures d'expressar el que pensem, i cadascú pot veure les coses des del seu punt de vista, i expressar lliurement una problemàtica més important o menys important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sr. Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Únicament, suposo per tancar aquest debat... sí, és veritat, tothom és molt lliure, però nosaltres aquesta llibertat la tenim una mica més restringida que els demés, perquè tenim un càrrec públic i les nostres manifestacions tenen certs ressons i impacten sobre la societat d'una manera diferent.

El Sr. síndic general:

Si us plau, Sr. Monegal, evitem de fer un debat entre consellers. Estem en una sessió de preguntes. Deixem aquesta llibertat a cada un de vosaltres.

Si no hi ha cap altra repregunta passariem a la següent, a la número 7.

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Mas Torres, president del Grup Mixt, per escrit de data 28 de novembre del 2002, relativa a la negociació de l'adhesió d'Andorra a l'OMC.

Fou registrada amb el número 1210-A, i publicada en el butlletí número 64/2002, del 3 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Mas. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

La meua pregunta va únicament en el sentit de recavar informació sobre un tema que se n'havia parlat moltíssim a l'inici de la legislatura, i que després de la compareixença del ministre d'Exteriors el proppassat dia 21 de maig del 2001, doncs, no tenim cap més constància de l'evolució dels treballs i de la situació en què es troben aquestes reunions de treball que s'estaven seguint des que l'any 1996 es va fer la demanda d'adhesió per part del Govern d'Andorra.

Únicament volíem tenir de boca del ministre d'Exteriors la situació exacta de la negociació que s'està duent a terme, de l'adhesió d'Andorra a l'Organització Mundial del Comerç, i què en pensa el Govern, si és interessant per a Andorra d'entrar o d'acceptar aquesta adhesió?

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Afers Exteriors.

El Sr. Juli Minoves:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Agraeixo la pregunta. La negociació necessària perquè un estat entri a formar part de l'Organització Mundial del Comerç és habitualment molt estesa en el temps per la naturalesa mateixa del procés negociador en diverses àrees com el comerç dels béns, el comerç dels serveis o la propietat intel·lectual. Dels 31 estats que actualment són candidats a esdevenir membres de l'OMC, 18 van demanar l'accessió abans d'Andorra, i doncs, ens situem a un ritme de la negociació comparable al d'altres estats candidats. A un ritme que hem d'anar modulant a fi i efecte de garantir els millors resultats per a Andorra.

Com recordaran, a finals del 1997 quan es va presentar la candidatura d'Andorra i vam ser acceptats com a observadors, però a l'any 88 es van preparar i després es va lliurar a l'OMC el memoràndum resum del règim del comerç exterior d'Andorra. S'ha entrat al 99, i llavors a la cimera de Seattle vam poder obtenir que se celebrés la primera reunió del grup de treball per l'accessió d'Andorra, presidida per l'ambaixador d'Islàndia, Benedict Jonsson, que roman president d'aquest grup avui dia. Aquest

grup compren els estats que negociaran bilateralment amb Andorra sobre les diferents àrees de l'OMC.

Després de Seattle vam continuar els contactes tècnics amb l'organització, i durant la primavera de l'any passat vaig rebre el president Jonsson i el Sr. Ranger Franco, pel secretariat de l'OMC, en una visita a Andorra en seguiment del procés d'accessió.

En aquell moment vaig explicar a la Comissió de Política Exterior el procés que se seguia, i vaig lliurar als M. I. Srs. Consellers una còpia de l'informe que el Govern havia encomanat sobre aquesta candidatura.

Des de llavors vam procedir a l'acreditació del meu successor en tant que observador permanent d'Andorra a l'OMC, l'ambaixador Francesc Bonet, en data 23 d'agost del 2001. Després dels contactes tècnics necessaris amb l'organització els darrers mesos del 2001 i la seva participació a la cimera de Doha, l'ambaixador Bonet va continuar una sèrie de trobades amb els representants dels estats del grup de treball per Andorra, a fi de començar a perfilar en quines matèries s'haurà de concentrar la negociació, com havia indicat en la meva compareixença a la Comissió de Política Exterior.

En concret el 4 de març del 2002 vam mantenir reunions amb les missions a Ginebra de la Unió Europea, del Canadà i dels Estats Units d'Amèrica; el 27 de març amb les del Japó, de l'Índia, d'Austràlia i el dia següent amb les de Mèxic, Brasil i Cuba; el 27 de maig amb les de Corea, Estònia, Suïssa i la República Txeca; i el dia següent amb les d'Eslovàquia, Noruega, Malàisia i Xina. Són reunions diplomàtiques pròpies del seu càrrec.

D'aquestes reunions i d'una reunió que vaig mantenir la setmana passada amb el Sr. Ranger Franco, a Ginebra, n'ha sobresortit la necessitat d'actualitzar el memoràndum sobre el règim de comerç exterior d'Andorra, treball que en aquest moment estem realitzant, una còpia del qual trametré a la Comissió de Política Exterior, en lliurar-lo l'any que ve a l'OMC.

També s'estan elaborant respostes escrites a les preguntes d'aclariment sobre el nostre comerç amb l'exterior formulades pels estats del grup de treball. Cosa que també trametré a Vostres M. I. Senyories quan estiguin redactades.

Estem, doncs, per contestar a la seva pregunta en el moment dels contactes bilaterals amb els

estats membres del grup de treball per a l'accessió d'Andorra a l'OMC.

Em demana també si el Govern pensa que si és interessant per a Andorra l'adhesió a l'OMC, caldrà completar les negociacions bilaterals amb els estats del grup de treball per poder determinar la conveniència d'entrar-hi i a quin ritme. Pel comerç dels béns, el fet d'aplicar la tarifa exterior comuna de la Unió Europea als productes industrials que importem amb règim d'unio duanera, ens hauria de permetre de consolidar una bona posició en relació al GAT. En la propietat intel·lectual estem treballant en la participació d'Andorra amb el dret internacional en la matèria, en el sector dels serveis, en la participació en els GAT's, on es faria la major part de la negociació. Quan sapiguem el que els estats del grup de treball desitjarien d'Andorra en aquesta àrea podrem avaluar si això és assumible en aquell moment o si caldrà plantejar-se una accessió més diferida en el temps.

Però és encara massa aviat en el procés per poder-ho determinar. Cal tenir present, però, que així com en el comerç dels béns els requisits de l'OMC són bastant tancats entre els estats membres, que en matèria de propietat intel·lectual cal estar perfectament adequat per formar part de l'organització; en qüestió de serveis el marge de negociació és molt més ampli, ja que molts capítols no estan tancats entre els estats de l'OMC.

Així, doncs, esdevenir membre de l'OMC, organisme cada cop més universal que regula el comerç internacional, i que estableix regles de base que tots els estats han d'observar, grans i petits, pot ser beneficiós per a Andorra, ja que crearia oportunitats econòmiques de futur, sobretot pensant que l'OMC, per decisió de Doha, està treballant activament ara sobre la problemàtica específica de les petites economies. Sempre i quan però, és pugui fer a un ritme pausat que permeti una negociació que garanteixi el progrés de tots els sectors econòmics d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Mas?

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Mas:

Gràcies Sr. síndic.

Bé la pregunta anava justament per recavar informació i saber en quina situació es troben unes negociacions tan interessants, per no dir interessantíssimes pel nostre país, i veig que van seguint la línia de qui dia passa any empeny, sense tenir una definició clara.

He demanat això perquè justament sí que hi ha partides pressupostàries que van, suposo, destinades a pagar les despeses d'aquestes reunions tècniques que s'estan produint entre Andorra i Ginebra, i altres llocs, o aquestes reunions bilaterals.

Com a repregunta, després d'aquestes anàlisis, jo penso que penso demanar al Sr. ministre la relació dels elements importants que tenen un acord amb l'OMC, elements importants comercials pel nostre país, quin efecte tenen amb el tractat de la Unió Europea que vostès estan negociant i suposo que no... estan negociant temes que no tenen molt a veure, però que realment afecten el fons del que és l'Organització Mundial del Comerç.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Afers Exteriors té la paraula per contestar.

El Sr. Juli Minoves:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

A veure, el ritme que se segueix amb les accessions amb l'OMC correspon, com he cercat d'explicar, al ritme que segueix la majoria dels països que en aquest moment són candidats a ser membres de l'OMC.

L'OMC al contrari d'institucions com les Nacions Unides, organitzacions com les Nacions Unides o altres organitzacions polítiques, no s'hi pot entrar de cop. S'hi entra amb una negociació, i la negociació és llarga i complexa. En part amb l'estudi que el professor Berthelemy, em va fer sobre els serveis i que vaig lliurar a la Comissió de Política Exterior, es parla sobre la possibilitat de fer algun dia algun acord, potser amb Europa, seguint la base dels acords dels GAT's que no seria tampoc la mateixa possibilitat que seguiríem si es fes un acord a l'OMC, sobre els GAT's a l'OMC, de manera doncs, directa i amb aquestes negociacions bilaterals, i seguint una mica el criteri del que estan entre ells, doncs, decidint pels països candidats, Estats Units i la Unió Europea.

A veure, el ritme, doncs, és el que és, i es segueix aquest ritme pausadament, molt pausadament perquè interessa als interessos d'Andorra. És a dir, en qüestió de béns no tindríem massa problema per entrar a l'OMC.

Pel GAT nosaltres estem a la Unió Duanera, apliquem la TEC (la Tarifa Exterior Comuna), i per tant no hi veuríem massa dificultat. En la propietat intel·lectual és una qüestió de calendari, però en qüestió de serveis és una gran negociació. Una negociació que, a més, per entrar a l'OMC necessita l'acord dels 17 països membres del grup de treball, i vol dir que s'han de fer negociacions bilaterals amb tots aquests països, amb una gran economia perquè les podem fer totes a Ginebra. No cal que ens desplacem a cada un d'aquests països, com fan països més grans per negociar. Al contrari, es fa des de Ginebra, i tenim una petita missió, i els contactes es fan molt més naturalment, i l'ambaixador hi és per poder tenir aquests contactes.

De cara a la negociació amb la Unió Europea que vostè m'ha demanat, la Unió Europea dels capítols de béns que ja tenim resolts amb l'acord de la Unió Duanera de 1990, i els capítols de persones que van començar amb els acords trilaterals amb Espanya i França, i després els acords bilaterals que podríem fer en el futur, ens queda un gran capítol que és el sector serveis. El sector serveis, per això vam demanar aquest estudi del professor Berthelemy per veure com es podria enfocar d'alguna manera en el futur amb la Unió Europea. Ho veiem bastant difícil en aquests moments, i per tant ens queda tota una sèrie de coses que hauríem de resoldre amb la Unió Europea.

Primerament, crear un marc polític important per poder tenir una relació durable amb la Unió Europea que englobi, doncs, una mica el futur de les nostres relacions. I segon, resoldre totes les qüestions d'educació, de formació, de joventut, de política regional per poder fer projectes conjunts amb els països veïns que es puguin beneficiar en el seu territori dels programes INTEREG, amb tota la qüestió també de cultura, que també ens interessa, la promoció de la llengua catalana, la qüestió social i de salut, particularment relacions entre les administracions de salut de la Unió Europea i les nostres, la qüestió del medi ambient, també, doncs, l'aplicació de les normes de medi ambient comunitàries i el progressiu, doncs, apropament en aquest sentit, etc.

Són tota una sèrie de temes que fan part del cor de la Unió Europea, i que hi hauríem de tenir un lligam més fort. La qüestió de serveis, doncs, quedarà pendent per una altra signatura. Quedarà pendent conèixer molt més a fons com la podem enfocar, veure a partir de l'informe Berthelemy com la podem analitzar, i amb vostès, doncs, treballar tots plegats per trobar un acord en el futur.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta? No?

Passarem, doncs, a la pregunta número 8.

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 29 de novembre del 2002, relativa a la instal·lació de les antenes de telecomunicacions en l'edifici de la nova construcció de la STA a Santa Coloma prop del Col·legi Janer.

Fou registrada amb el número 1211-A, i publicada en el butlletí número 64/2002, del 3 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal. Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

L'Associació de Pares d'Alumnes i el Club Esportiu del Col·legi Janer, durant el mes de novembre han evidenciat la seva preocupació amb motiu de la instal·lació de les antenes de telecomunicacions en l'edifici de nova construcció de la STA a Santa Coloma.

Semblaria ser que les direccions dels col·legis més propers a la zona d'ubicació de les antenes, han tingut problemes per obtenir accessibilitat a la direcció de la STA i de forma subsegüent gaudir de l'aportació, per part d'aquesta parapública, dels informes tècnics que descriuen les característiques de les instal·lacions de telecomunicacions que es pretenen posar en marxa en el referit edifici de nova construcció. Ha arribat a tal extrem la

manca d'informació davant una legítima pretensió de l'associació de pares dels centres concernits que la parapública, després de la queixa presentada per l'APA del Col·legi Janer, ha hagut de lliurar els informes reclamants davant de la institució del Raonador del Ciutadà.

Més sorprenents encara, foren les declaracions que el Sr. Palacios, en qualitat de director general de la STA efectuava en data 21 de novembre d'enguany en el decurs d'una entrevista atorgada a Ràdio i Televisió d'Andorra, caracteritzades per un to irònic i desmereixedor de la legítima pretensió de l'APA a obtenir informació enfront a unes instal·lacions que, pels precedents haguts en altres països i pel motiu que els pares no tenen obligació d'ésser tècnics en la matèria ni d'ésser enginyers com suposadament ho ha d'ésser el Sr. Palacios, poden raonablement pensar que dites antenes siguin susceptibles d'incidir negativament en la salut dels seus fills.

Contràriament a donar resposta objectiva, eficaç i amb celeritat a les reclamacions dels pares, la direcció de la STA ha contestat minimitzant la problemàtica, emprant generalitats tals com que el personal de la STA, d'haver-hi riscos importants per a la salut, seria el més afectat per la instal·lació de les antenes.

Havent-se emès aquestes declaracions quan paral·lelament vivim l'ensurt dels efectes d'un forn incinerador en el qual també empleats desenvolupaven tasques i treballs, amb la plena confiança que cap efecte nociu els hi repercutirà en la seva salut, estem obligats i entenem l'obligació de preguntar al Govern:

Si creu que les respostes i tarannà alligador i menyspreant -en concret el de l'entrevista atorgada als mitjans de televisió el 21 de novembre del 2002 per part de la direcció general de la STA- així com la passivitat en facilitar els informes requerits per les associacions de pares afectats ha estat correcta, adequada i proporcionada a les legítimes pretensions i preocupacions de les associacions esmentades.

Els informes sobre els efectes que l'antena pot produir sobre el personal i la ciutadania, de quina data són? Són anteriors o posteriors al projecte constructiu del nou edifici?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, jo també ho vaig veure i el to que va emprar el Sr. director, des del meu modest punt de vista, no hi vaig veure cap problema com vostè diu, però, no deixa de ser que vista la pregunta que vostè em fica avui, jo mateix li vaig dir que a les pròximes entrevistes que tingués, doncs, encara fos molt més respectuós del que va ser aquell dia.

Dit això, és normal que les associacions de pares, i és normal que la direcció del Col·legi Janer estiguin preocupats per la instal·lació d'una antena, o sigui el que sigui que els pugui preocupar. I, és normal que es dirigeixin a l'Administració, sigui la que sigui, i que fiquin les preguntes. I, encara és més normal que l'Administració els hi contesti, i que els hi contesti el més aviat possible a totes les seves preguntes i a les seves inquietuds.

Jo, l'única cosa que els hi voldria explicar és que la primera vegada que vam tenir una trucada de telèfon de la Sra. directora, el 23 d'octubre, en aquell moment va demanar una entrevista amb el director una setmana després -perquè ella mateixa ho va demanar, una setmana després-, a la setmana després el Sr. director es fica en contacte amb ella. A més a més, truca una persona que diu que truca de part de l'APA, aquella persona que truca de part de l'APA diu que ella té un informe, posseeix un informe en el qual es diu que és inquietant la instal·lació d'una antena, i que voldria saber, de la part de la STA, a veure si li podrien explicar, per què aquesta persona mateixa que truca diu que ella no estava mai al corrent i que tècnicament, com vostè diu, aquests informes de vegades són difícils d'interpretar.

El Sr. director, en aquest moment, els fa saber que ell mateix va redactar per la Societat Andorrana de Ciències un exposat titulat "Polucions i solucions" que parlava de la radiació electromagnètica: mites i realitat.

A part d'això, què ha fet la STA en aquell moment, posteriorment? El Raonador del Ciutadà, vist que segurament la contesta del Sr. director no va ser prou ràpida tant per l'Associació de Pares com per la pròpia direcció del centre escolar, van anar al Raonador, i el

Raonador es va ficar en contacte amb nosaltres, i automàticament el Sr. Palacios i la STA van encarregar un estudi intern, una auditoria interna, sobre aquesta problemàtica d'aquesta antena.

A part d'això què fa la STA quan té aquesta auditoria? La transmet al Raonador del Ciutadà que ell mateix la fa passar tant a nivell dels pares com a nivell de la direcció.

La STA no contenta de tot això, agafem i enviem aquest informe i demanem una revisió exhaustiva, i sobretot aprofundida a l'Universitat Politècnica de Catalunya, la qual, de manera independent de manera independent hauria de certificar si l'informe és correcte o no és correcte. La contesta que nosaltres tenim és que l'informe és correcte, però el que hauríem de fer, és que les dades que nosaltres donem quan hi ha un centre escolar al costat, els marges de seguretat s'han de multiplicar per quatre, això vol dir que l'informe de la STA s'hauria d'agafar i multiplicar per quatre.

Jo l'única cosa que li puc dir avui, és que tot i multiplicant per quatre les antenes de GSM, que són unes antenes direccionals, són unes antenes que no radien cap al col·legi sinó que radien cap a la vall de Santa Coloma, i de cap de les maneres representen un problema per a la salut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Monegal?

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau.

Bé... de sobte, ja, em sobrevé la pregunta, ja, més tècnica que l'enfocament de la pregunta en si, perquè la pregunta el que cercava és d'alguna manera denotar una altra sensibilitat enfront a aquest problema, sensibilitat que semblaria ser que per la direcció, -no pel ministeri, tal com ha constatat en aquests moments- doncs, no havia estat encertada des d'un moment inicial, però agafant les valoracions del ministre en aquests moments, m'interessaria saber, les antenes que diu "direccionals" -ara entenc que siguin selectives i que vagin endavant-, quin radi tenen d'afectació? I, llavors, el Col·legi Janer pot deixar de preocupar-se però les escoles andorranes que estan al davant s'han de començar a preocupar?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

El radi d'afectació... al Col·legi Janer el tenim: el pati a 72 metres i el col·legi en si a 107 metres. La radiació d'aquestes antenes són baixíssimes... Quan li dic baixíssimes és que a vint metres de l'antena -diguéssim, a vint metres solament de l'antena- estem parlant de què tenim unes radiacions que són en aquest moment deu vegades inferiors a les previstes o a les autoritzades per la Unió Europea. Exactament la radiació... estem parlant de nanowatts...

(Se sent passar fulles)

... Perdoni, eh?

A cent metres parlariem de 30 dvm... -perdoni, eh? però en això jo hi arribo molt poc...-, que és igual a 1 nanowatt. Un telèfon mòbil és 2,5 watts i això a la distància de 107 metres. Vol dir que és ínfim. Però ja li dic: a 100 metres; ja no li parlo de 300 ni de 500, que és baixíssim... és a 100 metres. Estem parlant d'1 nanowatt.

La normativa UE és de 9 watts per m².

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Monegal alguna repregunta?

El Sr. Joan Monegal:

Sí, si us plau Sr. síndic.

Bé, a veure... El Sr. ministre ens ha dit que en aquest tema, havent-hi escoles al voltant d'una població d'infants tots serem susceptibles, i lògicament qualsevol tipus de radiació serà d'una manera molt més notòria que a un adult. S'ha de ser quatre vegades o més prudent.

Llavors, sabent que les directives europees sempre van a la baixa... sempre van a la baixa, perquè sinó ens trobem... -i l'experiència l'hem viscuda malauradament també amb el tema de les dioxines del forn- no pot ubicar-se... no poden ubicar-se aquestes antenes en un altre indret que no presentin ni la susceptibilitat ni el risc que estan aixecant?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

És que segons els nostres informes, i jo mateix he demanat a la STA que si hem de continuar fent-ne, que continuem fent d'altres informes els més externs possible, és a dir, que no els haguem de fer nosaltres. Quan jo li dic que aquesta antena a 100 metres fa 1 nanowatt, vol dir que la normativa són 9 watts... imagini's vostè si la multipliquem per quatre perquè hi ha un col·legi, arribariem a 4 nanowatts, això seria mil vegades menys als 9 watts -no em faci fer el càlcul- però és que estem parlant que la radiació és inexistent.

Diguéssim, jo tenia aquí un exemple que els volia donar i, em sembla que potser m'allargaré molt, però per exemple...

El Sr. síndic general:

Justament no voldria que s'allargués.

(Se sent riure)

Sr. ministre si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

Perdoni, Sr. síndic, però si em permet que pogués posar un exemple perquè la gent veiés el que...

El Sr. síndic general:

Molt breument perquè estem en l'apartat de les repreguntes Sr. ministre, si us plau.

El Sr. Jordi Serra:

La potència rebuda en aquest indret del Janer, el més a prop, seria de mil vegades inferiors a un mòbil, i vostè em dirà: "El mòbil jo el trio i l'antena me l'obliguen". Molt bé, doncs, miri! Seria un milió de vegades inferior a un radiador, o a una televisió, o a un ordinador. I, per exemple la vida d'una persona durant un mes radiarà 720 hores, en un any 8.760 hores, en una vida de vuitanta anys 700.800 hores. Una hora de televisió representa, en aquest cas, el mateix que radiarà aquesta antena.

La paradoxa, també, dels mòbils que els puc explicar és que per exemple, és que si vostè té

una antena i més a prop està de l'antena menys radia. Quan més lluny està més radia. Més antenes posem, menys radiacions tenim.

Si nosaltres la traiem del nostre propi edifici, on la posem, la posen en un edifici particular? Llavors no estarem a 100 metres perquè el bo que té també aquest edifici de la STA és que no hi ha cap edifici que toqui amb el mateix edifici, cosa que per exemple a Andorra mateix, els edificis es toquen els uns amb els altres. En aquell indret no.

A veure, és difícil que la podem reubicar en un altre lloc, però jo trobo que està bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta.

Sr. Monegal... Sí.

El Sr. Joan Monegal:

Per acabar, almenys, el meu torn, en aquest sentit llegia el Diari d'Andorra, del 12 de desembre que, almenys, aquestes associacions que han exclamat la seva preocupació consideraven la informació rebuda per la STA no completa, i hi faltaven dades sobre les emissions radioelèctriques, etc, etc.

Entenc per les paraules del ministre que els informes són taxatius, complets, definitius, i que podem treure tots la conclusió de què: no hi ha cap nocivitat per als infants que es troben en aquelles rodalies?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, és un fet.

Ens han entregat una taula i ens han demanat que l'emplenéssim. Ho estem fent, i la rebran molt ràpidament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Bé, si no hi ha cap més repregunta abans de passar a la pregunta següent se suspèn la sessió per un quart d'hora.

(Són les 18.20 h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.35 h)

El Sr. síndic general:

Si us plau, reprenem la sessió.

Reprenem la sessió amb la pregunta número 9.

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 29 de novembre del 2002, relativa a les mesures cautelars que s'han adoptat per garantir la no presència de dioxines o altres elements contaminants per a garantir la salut pública.

Fou registrada amb el número 1212-A i publicada en el Butlletí número 64/2002 del 3 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

Teniu la paraula.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

Per decret de cessament de qualsevol activitat de combustió en el forn incinerador de la Comella i mesures complementàries, el dia 21 d'octubre del 2002 s'ordenava el tancament del forn incinerador de la Comella i es procediria, en funció dels nivells de contaminació dels sòls, a la delimitació de determinades zones procedint, també, a adoptar tota una sèrie de mesures d'aplicació amb caràcter cautelar.

El 24 d'octubre del 2002, el Diari d'Andorra publicava, arrel d'una entrevista atorgada a Ràdio i Televisió Andorrana el dia anterior pel cap de Govern, que l'executiu disposava d'estudis de contaminació de l'aigua però que no els feia públics perquè eren absolutament tranquil·litzadors.

En la darrera sessió de preguntes orals davant d'aquest mateix Consell General, el cap de Govern fou requerit per a què acredités aquest extrem mitjançant el lliurament dels oportuns informes.

De forma paral·lela però, vist que el Decret de cessament de l'activitat del forn incinerador de la Comella únicament ha vingut motivat en virtut d'estudis sobre les emissions de dioxines del forn incinerador així com la presència de dioxines en els sòls de certes zones properes al forn i en mostres biològiques de la fauna d'aquell indret, i que les mesures cautelars adoptades pel Decret únicament han incidit en aquests tres àmbits excloent plenament l'adopció de mesures pel que fa a l'aigua malgrat trobar-se una de les captacions d'aigua d'Andorra la Vella en aquell indret, procedim a preguntar al Govern: quines mesures cautelars s'han adoptat per garantir la no presència de dioxines o altres elements contaminants -metalls pesants i demás- per a garantir la salut pública?

De no haver-se adoptat mesures, no creu Govern que seria prudent i ajustat a la gravetat dels esdeveniments adoptar mesures en aquest sentit?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra de Salut i Benestar.

La Sra. Mònica Codina:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, els experts signataris de l'informe del 21 d'octubre del 2002 ens van confirmar que en l'anàlisi de l'aigua, doncs, atenent que les dioxines s'acumulen en el greix és gairebé impossible trobar-hi aquests contaminants perquè si el procés de tractament de l'aigua és correcte aquesta serà sempre apta pel consum humà.

Així mateix érem coneixedors dels resultats favorables en l'aigua de les analítiques del Comú d'Andorra la Vella adreçats a la ministra d'Agricultura i Medi Ambient en data 9 de setembre del 2002, però tot i amb aquesta informació, el Govern va encarregar l'estudi de l'aigua pel que fa a les dioxines i altres contaminants, resultats que pel que ens ha informat el toxicòleg, doncs, no tindrem l'informe escrit aproximadament fins al dia 10 de gener de l'any que ve, però sí que ens ha comunicat verbalment que els resultats són bons i a l'espera de l'informe escrit no tenim perquè pensar que siguin diferents als del Comú d'Andorra la Vella.

Llavors tan bon punt tinguem l'informe escrit ja els hi faré arribar.

El Sr. síndic general:

Ha acabat Sra. ministra?

La Sra. Mònica Codina:

Sí, ja estic.

El Sr. síndic general:

Vol replicar Sr. Monegal?

El Sr. Joan Monegal:

Molt breument.

A veure, m'encurioseix únicament, només, el següent extrem: el Reglament tecnicosanitari del subministrament i el control de la qualitat de l'aigua destinada al consum humà, parlava del Reglament del control de les aigües i de la Llei de policia i de protecció, i en aquest reglament més recent es parla de la revisió i dels controls i de les analítiques periòdiques o regulars que s'han de portar en les captacions.

Voldria demanar si Govern endemés d'aquest informe del comú, disposa per les seves pròpies competències contingudes en aquest reglament, d'informes periòdics o consecutius que puguin deduir-ne aquesta informació?

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar?

Teniu la paraula.

La Sra. Mònica Codina:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, nosaltres el que fem és el control sobre el control del que són les analítiques de l'aigua.

Pel que fa a dioxines no són uns paràmetres que s'hagin de mirar pel que diu el Reglament tecnicosanitari.

Pel que fa a metalls pesants, sí que ho fa el responsable de la xarxa a través de l'anàlisi d'auditoria que nosaltres els hi demanem sempre a finals d'any, i les auditories de l'any 2001 i de l'any 2000 del Comú d'Andorra la Vella pel que fa a metalls pesants els resultats que hi ha són favorables. El que ara, doncs, he demanat és l'auditoria del 2002.

Però, vull dir, amb tota aquesta informació, doncs, que els experts doncs, tampoc van dir que poguéssim tenir una situació, doncs, que no fos satisfactòria, no? I, bé, tot i així, nosaltres vam fer agafar la presa de mostres d'aigua, també coneixedors d'aquest informe que hi havia fet sobre dioxines al Comú d'Andorra la Vella i per les auditories de metalls pesants que tenen, doncs, els resultats han estat bons.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de repreguntes.

Alguna repregunta?

Si no hi ha repreguntes passem a la pregunta següent, la número 10.

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 29 de novembre del 2002, relativa a les obres que s'estan realitzant en l'indret del forn incinerador conegut per "Cal Rosselló".

Fou registrada amb el número 1213-A i publicada en el Butlletí número 64/2002 del 3 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Joan Monegal.

El Sr. Joan Monegal:

Gràcies Sr. síndic.

De forma immediata al tancament del forn incinerador, els veïns de la zona han pogut constatar que s'estan realitzant obres en l'indret del forn incinerador conegut per "Cal Rosselló".

Atenent que encara no hi ha adjudicació definitiva de la concessió del nou forn, s'interessa de Govern que contesti: en què consisteixen les obres constructives en qüestió, donant detall de la persona física o jurídica que les està portant a terme, així com també es determini per compte de quina institució, administració o particular es realitzen?

S'interessa igualment que es contesti quan foren encetades dites obres, i quin és el termini previst per al seu acabament?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Les obres en qüestió consisteixen en la construcció d'un centre de transferència de residus.

El motiu del concurs que es va licitar per edicte de data 11 de setembre del 2002 era disposar d'un procediment que permeti exportar residus sòlids fins que no es formalitzés el contracte de concessió del nou Centre de Tractament de Residus que ja inclou una proposta de règim transitori.

Aquest centre de transferència de residus es va adjudicar a l'empresa EMPUB, va ser per acord de Govern de data 2 d'octubre de 2002. Les obres es van iniciar uns dies més tard de l'adjudicació i la durada de l'obra prevista és de quatre mesos, i per tant està previst que aquesta obra estigui acabada a finals del mes de gener del 2003.

El Sr. síndic general:

Sr. Monegal vol replicar?

El Sr. Joan Monegal:

Pel que veig no té cap relació, doncs, la construcció de l'edifici incinerador, sinó que simplement per aquestes altres connotacions.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra vol contestar?

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies.

Es vol fer un centre de transferència de residus. No té cap relació amb el nou Centre de Tractament de Residus.

El Sr. síndic general:

Alguna repregunta?

Si no hi ha cap repregunta passem a la següent, a la número 11.

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de desembre del 2002, relativa als motius pels quals no ha considerat convenient informar el Consell General sobre el tancament del vell forn incinerador de Cal Rosselló, a la Comella.

Fou registrada amb el número 1234-A i publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com sabem el passat 21 d'octubre el Govern va acordar, per decret, el tancament del forn incinerador i l'establiment d'una sèrie de mesures encaminades a protegir la salut pública dels nefastos efectes que havia provocat la contaminació derivada de les emissions de dioxines, furans i altres productes contaminants d'aquell forn.

Considerant que aquests fets eren prou greus i en la meua qualitat de president de grup parlamentari, el dia 25 d'octubre vaig formular una petició a Sindicatura en el sentit que en aplicació del que estableix el Reglament del Consell General, les ministres més directament concernides per aquesta qüestió, o els ministeris titulars dels quals són dos ministres, tant Sanitat com Medi Ambient, compareguessin en una sessió informativa davant del Ple del Consell General.

Aquest mateix dia 25 hi hagué una reunió de la Junta de Presidents de Grup Parlamentari en el decurs de la qual el Grup Parlamentari Lliberal va fer valer la seva majoria absoluta i va rebutjar la compareixença en sessió informativa pública davant del Ple del Consell General de les dos ministres concernides.

L'argument que se'ns va donar en aplicar-nos el correctiu de la majoria absoluta era que les ministres estaven disposades a comparèixer, davant de les comissions. 25 d'octubre, avui és el dia 18 de desembre, i com que corresponia

contestar aquesta pregunta que vaig entrar el 3 de desembre, entre el 25 d'octubre i el 3 de desembre no hi havia novetat -3 de desembre que vaig entrar aquesta pregunta- i avui paradoxalment el Sr. síndic ha cursat unes cartes als presidents de dues comissions legislatives en les quals ens assabentem que ara sí, ara que tocava contestar aquesta pregunta i que tocava explicar a la ciutadania com i per què han passat dos mesos sense que s'hagi donat explicacions davant de la representació del poble andorrà, ara sí que es diu que es vol comparèixer davant de les comissions.

Entenem nosaltres que hi ha un retard inadmissible en donar aquestes explicacions davant del Consell General i, per tant, la pregunta al Govern era i continua sent malgrat aquesta "hàbil" -i dic hàbil posant-hi unes cometes molt grans perquè la maniobra és bastant matussera- aquesta hàbil maniobra de dir que ara sí que volen venir a comparèixer, la pregunta continua sent vàlida al nostre entendre, i volem saber com és, per què fa pràcticament dos mesos que s'ha tancat el forn i aquestes compareixences informatives no s'han produït?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

És cert com diu vostè Sr. Bartumeu que el 21 d'octubre quan vam fer la reunió amb els presidents dels grups parlamentaris vam manifestar que convocaríem les comissions legislatives corresponents per explicar més detalladament tota la informació i tot l'afer de l'antic forn.

Així mateix, quan el Grup Parlamentari Socialdemòcrata va demanar la compareixença de les dues ministres aquesta opció es va descartar davant del Consell General per part del grup parlamentari atès que la informació es podia donar, -pensem-, igualment a través de les comissions i, millor, a través de les comissions juntament amb els tècnics que es vulguin fer acompanyar. Aquesta voluntat de compareixença va ser manifestada de seguida.

És veritat que no hem demanat la compareixença fins ara, i tan de pressa com es mereixen els consellers generals però no pas perquè no es vulgui donar aquesta informació.

De totes maneres se n'han adonat per altres canals que no són els mateixos, però se n'han anat adonant i, si aquesta ha estat la interpretació de què tinguéssim la voluntat de retardar-ho, en demanem disculpes. No era aquesta la intenció de cap manera.

El fet també ha estat en què des de l'anunci del tancament de l'antic forn la legítima inquietud manifestada pels afectats de la zona per aquesta causa, tant les dues ministres implicades com els tècnics dels tres departaments: Agricultura, Medi Ambient i Salut, han estat immersos i dedicats prioritàriament a respondre les necessitats demanades pels ciutadans directament concernits de la zona, i en la posta en marxa dels plans d'actuació i el contacte amb tots els tècnics de l'OMS i tots els que han pogut contactar més experts en aquesta matèria per tenir el màxim d'informació possible.

Aquest fet ha comportat que no haguéssim hagut de demorar tant la compareixença, ha estat un tema de calendari bastant compromès amb temes que també eren importants.

Havent-se demanat aquesta, les ministres es posen a la seva disposició i, certament, també acompanyades pels tècnics. Han tingut entrevistes amb tècnics, darrerament entrevistes de paraula amb el Govern mateix, que ens han explicat que no és... que, en fi, que jo crec que no cal parlar d'una manera contínua de nefastos efectes de la greu contaminació provocada per les emissions o la gravetat dels fets perquè això no és així, no està demostrat que hi hagi aquests nefastos efectes de cap manera. Hi ha uns efectes, certament, però jo confio -i ara no puc anar més endavant amb això perquè no és la meua feina de tècnic de dir-ho- estic convençut de què quan aquests tècnics compareguin davant de les comissions acompanyant les ministres, els senyors consellers i tot el país tindrà una informació molt més directa sobre la realitat de la situació del tema de les dioxines en general, en abstracte per dir-ho així, a part d'Andorra, i del tema del forn incinerador de la Comella i, també dels metalls pesants. I, crec que és important que sigui així. S'haurà de fer en aquell moment perquè sabem per les persones que més han treballat en aquests temes i que tenen un currículum que tothom podrà comprovar suficient per acreditar el seu coneixement de

causa i espero que la informació arribi d'una manera, llavors, absolutament transparent i per això en algun moment hem dit que podíem dir que no calia que hi hagués una alarma social en aquest tema, sí una inquietud i sí una preocupació i, de fet, la tenim nosaltres.

Per tant, em disculpo davant de vostès per no haver pogut demanar abans la compareixença de les dues ministres; el calendari -parlàvem fa un moment- és el que és, tenim uns dies molt limitats d'aquest final de sessió, però em sembla que hi ha dies per fer-ho i farem el necessari perquè els tècnics que ens puguin acompanyar estiguin disponibles també aquests dies entre festes o abans de festes.

De moment és tot Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu teniu la paraula per replicar.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, és clar... si el cap de Govern es disculpa per no haver comparegut, jo no tindrè gaire possibilitat de queixar-me amargament. Només faré que constatar que, efectivament, les agendes són les que són i les prioritats del Govern sempre passen en un ordre en què informar la representació del poble andorrà ens constitueix en una mena d'aquell grup de música del veí del sud que es diu "El último de la fila", no?...

És a dir, aquí al Consell General: "ja se li informará un dia o altre, tenim molta feina i ens excusem, això sí, i així no s'enfadaran de no haver-los informat...".

Bé, ho constatem... som "El último de la fila".

Nefastos efectes...

Abans el company Miquel Alís ja n'ha fet referència. Ahir en una de les seves compareixences públiques als mitjans de comunicació, el cap de Govern ens va recordar als consellers de l'oposició -jo ara no recordo si era únicament als del Partit Socialdemòcrata- però, bé, en tot cas també parlava per nosaltres -vaig entendre jo- que com que no som tècnics en la matèria, doncs, no podem parlar de nefastos efectes o d'efectes positius o negatius.

Miri, nosaltres no som tècnics com ha dit el company Miquel Alís abans... vostès tampoc.

Estem tots exercint el millor que podem, amb els minsos mitjans que tenim, la nostra missió constitucional de control al Govern.

El que passa és que nosaltres el que sí fem és fer el seguiment precisament en aquesta activitat de control del que fa el Govern, i el Govern ha dictat unes normes que permeten dir que la contaminació ha tingut nefastos efectes perquè sinó no s'haurien sacrificat els animals que s'ha dit que sacrificuéssim, no s'hauria prohibit de collir una cosa tan senzilla com els bolets a la zona de vora el forn, i en conseqüència -i aquí acabo la meva rèplica- em sembla que el Govern té tot el dret de dir que no sabem quins són els efectes, i nosaltres tenim fonaments documentats per dir que els efectes són nefastos.

Gràcies Sr. síndic pel que fa a la rèplica.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

Molt breument per dir que la valoració d'aquests efectes no exclou que per una mesura de precaució es prenguin mesures que calia prendre i que els tècnics assessors de l'Organització Mundial de la Salut ens han aconsellat. Però, d'això a valorar-ho, jo penso que serà millor quan tinguem realment les analítiques completes. Podrem valorar quin és el grau d'aquests efectes nefastos en la flora, en la fauna i en les persones a través dels greixos tal com s'ha anat explicant com va això, cada dia en sabem tots una mica més d'aquest tema, com és natural, i espero que al final, a més a més de saber-ho nosaltres, puguem trametre-ho amb tota la transferència a la ciutadania, prioritàriament als veïns i als possibles residents que hagin estat en contacte amb aquella zona, que és el que s'ha fet fins ara tant com s'ha pogut i posteriorment a tota la ciutadania perquè tothom sàpiga el que hagi de saber.

Aquesta és la intenció del Govern i no voldria pensar que... no voldria la qualificació de "El último de la fila"... en fi... a part de què és un grup que està dissolt... però no és aquest el tema, no? I no és aquesta la qüestió.

No penso de cap manera que el Consell General sigui el darrer en haver de ser informat. Hi ha

hagut aquesta circumstància, circumstància de calendari bastant difícil, hi han hagut altres vies de comunicació d'una altra manera que no són les procedents -el procedent és en comissió, així ho vam dir el dia de la demanda del Consell General- i per tant ara es podrà complir això, i li asseguro que serà millor *inclús*, hi haurà més documentació i més tècnics que podran informar més ara que els primers dies ja que la cosa encara estava dedicada exclusivament a les persones de la zona.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Alguna repregunta?

Sí, Sra. Olga Forné teniu la paraula.

La Sra. Olga Forné:

Gràcies Sr. síndic.

En la seva primera intervenció el Sr. cap de Govern s'ha referit a d'altres canals d'informació, si em pogués especificar quins són aquests canals?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Bé, a veure, aquí potser m'ha traït la manera com som Andorra.

Nosaltres de contactes i de converses en tenim amb tots, no d'una manera formal i no d'una manera pública en una comissió com ha de ser però sí que n'hi ha hagut, i sí que també hi han hagut debats públics, hi ha hagut informació pública a través de ràdios i televisions per part de tots nosaltres, i han arribat informacions d'aquest tema. No és el sistema procedent i reglamentari, ja li avanço que estic d'acord amb vostès si és això el que pensa... que estic segur que és això, no?

Però, són aquests. Són altres menes d'informació que a Andorra són més efectives que enlloc perquè hi ha molta més comunicació, hi ha molt més debat en aquests temes en un país petit amb molts mitjans de comunicació

com és el nostre que segurament en un país molt gran.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, vostè ens diu que els efectes nefastos d'aquesta contaminació per dioxines no estan demostrats i, per tant, no es pot parlar d'aquesta manera. Jo el que li volia demanar és si per contra ha estat demostrat que no hagi tingut efectes nefastos? Perquè sembla que de vegades les informacions parcials només es donen en un costat. Aquí, en aquesta sala, se'ns ha dit i se'ns ha repetit de què no se'ns podia facilitar informació, per quant tenien informes només puntuals, informes parcials i que, per tant, que no es podien facilitar als membres del Consell General.

Vostè per això sense tenir l'informe definitiu, tenint una informació verbal, doncs, no té cap problema per explicar que no hi ha cap problema amb l'aigua i que els resultats són satisfactoris. Hi ha el principi de precaució al qual vostè fa referència... Miri! Jo entenc d'una altra manera el principi de precaució, l'entenc com a prevenció, i la prevenció justament hauria estat evitar que aquest forn, el vell, emetés aquesta quantitat de dioxines enorme que si per vostè no és nefasta, jo penso que per la immensa majoria dels ciutadans d'aquest país sí que ho és.

El Sr. síndic general:

Sí, té la paraula el Sr. cap de Govern.

L'únic que li demanaria és que no entréssim en un debat sobre aquesta qüestió que no és estrictament objecte de la matèria.

Breument, si us plau.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Els efectes de la mesuració que es va fer... de l'única mesuració que es va fer, jo em remetre al que es farà en el moment que hi hagi la compareixença de les senyores ministres amb

els tècnics que les acompanyaran i en què s'aclarirà bastant més del que jo pugui fer aquí com a no tècnic, que no en sóc en absolut en aquest tema. Quina és realment la incidència? Primer, de la dioxina com a global, com he dit abans, no? Ella mateixa; després, del plomall, de la mesura única que es va fer del plomall, i de les possibilitats que hi havia de què amb una sola mesura no tinguéssim prou elements... això és la veritat, també; i, després també, del fet de què el forn, certament...

El Sr. síndic general:

Si us plau, senyors consellers...! Silenci si us plau...

El Sr. cap de Govern:

... de què certament el forn durant els últims anys havia... -malgrat no ser el forn adequat sense cap dubte- havia millorat la combustió al treure el vidre, i havia millorat el producte que cremava a l'eliminar-se des de fa molts anys les piles que eren un dels productes més perillosos que s'estaven cremant molts anys abans. Això, no es voldrà ara dir en quin moment hi ha hagut incidència cada any perquè això serà molt difícil, però jo em remeto a què el dia que vinguin els tècnics a la comissió puguem... vostès, fer-los-hi les preguntes molt més incisives, molt més dedicades a cada parcel·la i a cada tema tècnic que puguin ells contestar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Doncs, passarem a la pregunta número 12.

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de desembre del 2002, relativa a diferents aspectes relacionats amb la greu contaminació provocada per les emissions de dioxines, furans i altres productes contaminants del vell forn incinerador de cal Rosselló, a la Comella d'Andorra la Vella.

Fou registrada amb el número 1237-A i publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Justament si hi haguessin hagut aquestes sessions informatives probablement no hauríem de fer tantes preguntes, aquí al Consell, ni tantes demandes d'informació que, per cert, no arriben o arriben molt tard.

Us llegiré la pregunta: des que el dia 21 d'octubre d'enguany, el Govern va decretar el tancament del vell forn incinerador i una sèrie de mesures per protegir la salut pública dels efectes de la contaminació provocada per les emissions de dioxines, furans i altres productes contaminants, fins avui, el nostre grup parlamentari ha anat tenint coneixement de forma puntual, a través de la lectura del BOPA, de notícies difoses pels mitjans de comunicació o per la comunicació directa de diferents ciutadans afectats, de diferents accions i actuacions del Govern en relació amb aquesta problemàtica. Així, per exemple, sabem que, en data 6 de novembre, el Govern va aprovar un decret de mesures complementàries pel qual es prohibeix la recol·lecta de productes i d'animals comestibles en algunes zones del país, que ja s'han sacrificat alguns animals o que el Govern ja disposa de l'estudi de contaminació per metalls pesants, que, de moment, mentre l'analitza, no creu convenient lliurar al nostre grup parlamentari.

Ateses les consideracions exposades, es pregunta: primer, per quins motius el Govern, en data 6 de novembre, va fer el decret de mesures complementàries pel qual es prohibeix la recol·lecta de productes i d'animals comestibles en algunes zones del país? Segon, quants animals de renda s'han hagut de sacrificar en aplicació de les mesures establertes en el decret de 21 d'octubre? Quants quilos de farratge s'han hagut d'eliminar? Quants propietaris estan afectats per les prohibicions de cultivar varietats hortícoles en contacte o pròximes al sòl, de cultivar plantes destinades a l'alimentació del bestiar o al consum humà? Quants propietaris estan afectats per la prohibició d'aprofitament de pastures i farratges? Quants propietaris estan afectats per

la prohibició de cria i tinença d'animals destinats al consum humà i per a l'aprofitament dels peixedors pel bestiar de renda? Tercer, quins estudis o informes sobre els efectes de la contaminació provocada per les emissions del vell forn incinerador, ha rebut o ha encomanat el Govern amb posterioritat a l'informe sobre dioxines de data 21 d'octubre?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pel que fa a la primera pregunta els motius pels quals, doncs, es va fer el decret del 6 de novembre, es va fer perquè donat que el decret de data 21 d'octubre no concretava específicament aquesta prohibició i, per tant, es podia generar algun dubte es va creure convenient publicar el decret complementari per tal que aquest decret ho preveïés clarament.

Pel que fa a la segona pregunta, apartat A: els animals de renda que s'han hagut de sacrificar en aplicació de les mesures establertes en el decret del 21 d'octubre són: 9 ovins, 460 unitats d'aviram criats a l'aire lliure i 149 conills.

Pel que fa a l'apartat B: quants quilos de farratge s'han hagut d'eliminar? S'han hagut d'eliminar 1.550 quilos de farratge.

Pel que fa a l'apartat C: quants propietaris estan afectats per les prohibicions de cultivar varietats hortícoles en contacte o pròximes al sòl, de cultivar plantes destinades a l'alimentació del bestiar o del consum humà? Són dotze els propietaris afectats. D'aquests dotze, quatre corresponen a la zona-4 i, vuit a la zona-3.

A l'apartat D: quants propietaris estan afectats per la prohibició d'aprofitament de pastures i farratges? En aquest cas són sis propietaris: un a la zona-4, cinc a la zona-3.

I pel que fa a l'apartat E: quants propietaris estan afectats per la prohibició de cria i tinença d'animals destinats al consum humà i per a l'aprofitament dels peixedors pel bestiar de renda? Són sis propietaris, pel que fa al primer apartat: dos a la zona-4 i quatre a la zona-3. I, pel que fa a la prohibició d'aprofitament de peixedors la resposta és de: sis propietaris, que

és el mateix que correspon a l'apartat D, és a dir, un a la zona-4, cinc a la zona-3.

Pel que fa a la tercera pregunta. Els estudis o informes que s'han rebut o que s'han encomanat amb posterioritat a l'informe del 21 d'octubre són estudis, doncs, que estan encomanats tant des del Ministeri de Salut com també des del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient, i aquests estudis, alguns, estan lliurats i altres estan pendents de lliurament. Els que estan lliurats estan en fase d'anàlisi a la comissió interministerial que pot analitzar-los per ella mateixa o bé pot contractar experts per poder fer aquestes anàlisis.

Els estudis són els següents: un estudi complementari del contingut en dioxines de matrius en mostres biològiques d'Andorra; un altre estudi sobre la detecció d'elements metàl·lics a partir de molses líquens en l'entorn incinerador; i un tercer informe relatiu a la determinació de dioxines i furans en una mostra d'aire d'Andorra després del tancament del forn incinerador el qual és l'informe referent a les peritacions i indemnitzacions dels productes agraris i pecuaris de les zones afectades per la contaminació de dioxines; un cinquè, la quantificació de microcontaminants en sòls dins la zona d'influència directa del forn incinerador; un altre que fa referència a un estudi d'emissió de contaminants a l'atmosfera corresponent a l'empresa incineradora de residus urbans situada a Andorra la Vella; un setè que és l'informe relatiu a la determinació de dioxines i furans en mostres vegetals d'Andorra; un altre que és l'informe relatiu a la determinació de dioxines i furans en mostres biològiques d'Andorra; un altre sobre l'estudi de la contaminació per dioxines i furans dels aliments consumits al Principat d'Andorra: càlcul de la ingesta diària, avaluació de risc; un desè que és l'emissió de metalls pesants abans i després del tancament del forn; l'onzè, estudi de contaminació de l'aigua del riu de la Comella, font del Ribal i font de la Virena: avaluació de risc, dioxines, furans, metalls pesants; i, l'últim és l'estudi sobre el nivell de l'exposició de la població a emissions a l'antic forn incinerador de la Comella i els seus efectes sobre la salut.

És tot.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López vol replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri! Li agraeixo la resposta, Sra. ministra.

El problema que tinc és que jo he fet en diferents ocasions preguntes tant en aquesta sala com per escrit, i les respostes que se m'han facilitat no sempre responien estrictament a la veritat. En conseqüència tinc el dubte de saber si el que vostè em diu en aquest moment respon estrictament a la veritat, o no?

Vull fer aquesta matisació per quant és públic perquè així consta al Butlletí del Consell General que al mes de juny havia fet una pregunta en la qual li demanava en concret sobre empreses i estudis que es feien sobre emissions de contaminants, i quan vostès ja havien encomanat l'estudi de contaminants i s'havien agafat les mostres, vostè en la resposta a aquella pregunta va obviar, es va oblidar de donar-me, de citar-me aquest fet.

En conseqüència lamento dir que jo, en aquest moment, no puc estar segur de què el que vostè em diu correspon estrictament a la veritat, o no.

Un cop feta aquesta rèplica voldria fer una repregunta.

El Sr. síndic general:

Sí... espereu Sra. ministra...

Què voleu, que ho contesti? Sí?

Contesti la dúplica, sí, si us plau Sra. ministra.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, a veure, jo no tinc ara la data, doncs, de quan s'han encomanat aquests estudis però en qualsevol cas el que jo li estic dient correspon a la realitat, doncs, que tenim el Govern i en tot cas, els ministeris que portem aquest tema del forn incinerador.

El Sr. síndic general:

Doncs, Sr. Esteve López, havíeu demanat la paraula per fer una repregunta?

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. ministra, en el consell de control darrer que vam tenir aquí el dia 24 d'octubre, vaig tenir ocasió de fer-li una sèrie de preguntes sobre aspectes en relació a la contaminació de

dioxines. Vostè en aquell moment va manifestar aquí, i així consta en el Diari de sessions que no podia respondre, però que l'endemà mateix em faria arribar les respostes a aquelles preguntes que jo li formulava. L'endemà vaig entrar una demanda d'informació i una pregunta amb resposta escrita -això era el dia 25 d'octubre. Jo he rebut la resposta: una fotocòpia de vint pàgines, us ha costat quaranta dies en fotocopiar-la i fer-me-la arribar? I la resposta a la pregunta escrita, el Govern disposa d'un mes per poder-la fer, i heu esperat fins l'últim dia -de fet s'ha passat un dia- abans de tenir-la de manera que aquesta resposta no l'hem pogut consultar fins avui, dia 18 de desembre.

En aquella pregunta... o, en aquella demanda d'informació demanava l'informe de dioxines, furans, metalls pesants i altres productes contaminants, i només m'ha arribat una part que és la part de dioxines i furans quan és públic i notori -perquè així ho ha manifestat la Sra. ministra de Salut- que el Govern disposa des de fa dies de l'informe de contaminació de metalls pesants.

Ara acabo de saber, perquè no tenia coneixement de què existeixen tots aquests altres informes, tots aquests altres informes també els havia demanat.

Jo us demano: quan el nostre grup parlamentari podrà tenir aquesta informació que ja vam demanar el dia 25 d'octubre?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern la Sra. ministra d'Agricultura.

Teniu la paraula.

La Sra. Olga Adellach:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El motiu pel qual vam retrassar, doncs, la demanda d'informació va ser perquè justament volíem poder-li facilitar, doncs, molts dels informes que avui li he dit perquè no tots els tenim, no? Però, vam veure, doncs, que calia fer unes anàlisis acurades i evidentment, doncs, el Govern el que no pot fer és passar els informes pel Govern si abans no té, doncs, unes anàlisis d'aquests resultats per part de la comissió interministerial. Per això, doncs, vam tardar, doncs, en fer-li passar en aquest cas un informe que sí que disposàvem, doncs, del 18 d'octubre.

Els informes, doncs, que avui li hem dit, nosaltres farem el possible tant jo com la ministra de Salut perquè hi hagi una acceleració per part del que és la comissió interministerial i, en tot cas, de seguida que sigui possible, doncs, li farem arribar, doncs, al seu grup parlamentari igual que a la resta de grups parlamentaris els informes, doncs, que s'han encomanat des del Govern pel que fa al forn incinerador.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, Sra. ministra... De fet, no em responeu exactament a la pregunta...

Jo, la veritat, no entenc per quin motiu abans de facilitar aquesta documentació als consellers generals, que és un dret reconegut a l'article 5 del Reglament del Consell General, això ha de passar pel filtre d'una comissió interministerial... Això no ho puc entendre.

Jo entenc que aquí hi ha una voluntat deliberada d'amagar temporalment aquesta informació perquè sinó no puc entendre perquè vostès un cop que disposen ja d'aquests informes no els faciliten als consellers: als de la majoria i als de l'oposició, però especialment a aquells que ho hem demanat.

El Sr. síndic general:

Volia formular una repregunta Sr. Bartumeu?

El Sr. Jaume Bartumeu:

No Sr. síndic, vull demanar l'empara del Sr. síndic en aplicació de l'article 5 del Reglament i com a president del grup parlamentari perquè s'acaba de produir un esdeveniment greu en l'aplicació del Reglament que és la manifestació d'una ministra, que el Govern es nega a complir l'article 5. L'article 5 diu que els consellers generals tenim el dret a què l'Administració pública faciliti les dades, informes o documents que obren en el seu poder. La sol·licitud es realitzarà a través del síndic general.". Nosaltres hem fet això Sr. síndic i jo els demano l'empara i avui, aquí, s'acaba de dir que quan això passi per una comissió interministerial que, en tot cas, està fora del Reglament i fora de la Llei, i que potser se'ns donaran els documents.

Si no se'ns dóna aquesta empara ens haurem de plantejar quin és el paper del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en una assemblea en la qual no es respecten els nostres drets, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

En tot cas, Sr. Bartumeu, ja sap que justament és una qüestió que s'ha tractat en Junta de Presidents. És el fet de fer una suplència del Reglament que vingui a clarificar l'article 5, a fixar també uns terminis i, doncs, efectivament, l'article 5 diu que els informes i les dades que estiguin en possessió del Govern, doncs, han de ser trameses. I, doncs, aquestes informacions que han estat... algunes han estat demanades hauran de ser trameses pel Govern, i l'altre dia es va trametre una queixa del Sr. Esteve López, es va trametre al Govern... això no sé si va ser ahir mateix o en el dia d'avui, doncs, això serà fet amb el compliment aquest, del tema tal com ho hem tractat en Junta de Presidents.

Sra. ministra o Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

Miri! Jo contestant a aquesta última part i en la línia que ha dit vostè, Sr. síndic, recordo que a l'última reunió de Presidents es va dir que el dia 30 parlariem d'aquesta suplència, i també es va dir que aquesta suplència inclouria, almenys, el text que se'ns va proposar, era així. No solament un termini per contestar i enviar la documentació. I això és una decisió que s'haurà de prendre pels senyors presidents, però, sinó també la possibilitat de què el Govern expliqui per quins motius, en algun cas concret, s'hagi de retardar l'entrega de documents, cosa que en altres reglaments del nostre entorn ja ho contempla el propi reglament. I això és el que hi haurà, suposo, el dia 30.

A partir d'aquí el fet és que... -i per tornar a l'origen d'aquesta qüestió amb el Sr. Esteve López- quan es reben els informes determinats passen a la comissió interministerial. Hi pot haver el cas que hi hagi alguns informes que necessitin aclariments i que necessitin explicacions abans de què el Govern els faci seus. Entenc que fins que el Govern no els ha fet seus no són documents disponibles per cap grup parlamentari. Jo crec que això no és una interpretació de res, és l'evidència mateixa. Aquests documents passen a ser documents d'ús parlamentari una vegada el Govern els ha

tingut. Mentre estan al ministeri o als dos ministeris a l'abast de la comissió interministerial per poder demanar aclariments o complements d'informació entenc que no és així. Ara això és una... és una...

El Sr. síndic general:

En tot cas, aquesta... perdoneu Sr. cap de Govern...

En tot cas, aquesta discussió la tindrem en el si de la Junta de Presidents i comentar... Parlarem, doncs, al respecte de l'aplicació de l'article 5.

Sr. Bartumeu havíeu demanat la paraula?

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí.

En relació a la Junta de Presidents, Sr. síndic, a veure...

El Sr. cap de Govern diu que en l'última Junta de Presidents se'ns va proposar. A l'última Junta de Presidents, el divendres 29 de novembre, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata havia demanat al Sr. síndic -i és l'única matisació que em permeto fer al que vós heu dit que corresponia exactament a la realitat... només faltava dir que aquesta suplència del Reglament l'ha demanat el Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Al Sr. cap de Govern no li vam proposar res, perquè el Sr. cap de Govern malgrat que aquí hagi volgut tornar a envair les competències del Consell General no li correspon ni interpretar el Reglament del Consell General, ni decidir el com i el perquè s'han de donar els documents.

L'article 5 diu el que diu i el Sr. síndic i els presidents de grup hauran de decidir si això és un coprincipat parlamentari o s'està convertint en un règim de presidencialisme mal entès i que conculca la Constitució.

El Sr. síndic general:

En tot cas ja va en la línia del que he dit abans de la vostra intervenció que això seria decidit en Junta de Presidents pels presidents.

Sr. Antoni Martí havíeu demanat la paraula.

El Sr. Antoni Martí:

Gràcies Sr. síndic.

Miri! Jo, Sr. síndic, simplement perquè s'ha fet molta al·lusió anteriorment i he esperat fins ara.

El Sr. Jaume Bartumeu té el costum de demanar sempre l'empara del Sr. síndic.

Jo, simplement, en nom del grup parlamentari, perquè s'entengui de què en la lectura de la informació dels diferents informes que té la Sra. ministra, en som sabedors al mateix moment tant el Grup Parlamentari Socialdemòcrata com el Grup Mixt i, per tant, jo he entès claríssimament i, en tot cas, vostè farà la seva feina... faltaria més, ho empari o no, però no veig cap motiu perquè es vulneri l'article 5.

Dit passat, Sr. Jaume Bartumeu -i no m'allargaré

Sr. síndic-, és veritat que hi ha una suplència però no és menys veritat que l'article 5 no fixa cap classe de temps al Govern d'Andorra per donar aquests documents i jo entenc modestament que el Govern d'Andorra tingui documents, i els vulgui analitzar, en una qüestió tan sensible com aquesta, d'una forma interministerial, i en cap de les formes he sentit que la Sra. ministra es negués a voler-les donar, no veig en què queda desemparat cap dels consellers que estem en aquesta sala.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

En tot cas, el que els hi proposo, senyors consellers, és que justament debatem senyors presidents... debatem aquesta qüestió en Junta de Presidents que és on correspon.

Sr. Jaume Bartumeu heu demanat la paraula?

El Sr. Jaume Bartumeu:

És per al·lusions Sr. síndic.

El president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata demana l'empara del que correspon, que és del Sr. síndic, entre altres coses perquè no pot pas demanar al president del Grup Parlamentari Lliberal que manifestament ha abdicat de defensar les competències dels grups parlamentaris que l'ajudi a defensar les competències del Consell General.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, senyors consellers, demanaria que no anéssim cap a un debat sobre aquesta qüestió.

Sr. Antoni Martí teniu la paraula suposo que per al·lusions.

El Sr. Antoni Martí:

Miri Sr. síndic, jo no vull entrar en un joc que porta el Sr. Bartumeu de crispació constant de la política en aquesta sala.

Jo he dit el meu pensament i, en tot cas, ho he dit molt respectuosament i no és ni el Sr. Bartumeu ni ningú que ha de jutjar si tinc el respecte o no parlamentari que es mereix això.

En tot cas, em sembla desafortunadíssim i, en tot cas, jo no m'ho permetria i tampoc d'altres companys. Hi ha diferents maneres de fer i d'actuar i d'aplicar una certa cortesia parlamentària. Em sembla que jo l'aplico, d'altres no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu heu demanat la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, per dir que la qüestió de la crispació, el Sr. Antoni Martí és especialista en fomentar-la, i després acusar als altres.

Ja he dit en altres ocasions que no he de rebre lliçons de ningú, i menys del president del Grup Parlamentari Lliberal. Per tant, jo assumeixo les meves responsabilitats. He dit el que he dit i ho mantinc des de la primera manifestació fins l'última.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Hi ha alguna repregunta sobre aquesta qüestió?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Forné! Jo vull que entengui la problemàtica que tenim els grups parlamentaris.

Nosaltres, com vostè sap i com vostè ha dit, no som tècnics. En conseqüència aquests informes

quan ens arriben, molt sovint ens hem de fer ajudar per altres persones que els interpretin perquè evidentment la interpretació del ministeri de vegades no ve, ve l'informe purament amb les dades tècniques.

És normal que els grups parlamentaris puguem tenir amb temps suficient aquesta informació per poder-la analitzar perquè és que sinó, Sr. Forné, servirà de ben poc que vinguin les dues ministres a les comissions legislatives acompanyades dels seus tècnics perquè nosaltres puguem fer preguntes tècniques als tècnics si prèviament no hem tingut la informació...

És per aquest motiu que els hi demanava quan podrem tenir, els grups parlamentaris - especialment el grup parlamentari que ho ha demanat, jo, i els altres però, nosaltres que ho demanem...-, còpia d'aquests informes per poder-los analitzar, per poder saber exactament quina és la problemàtica.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

Sí.

Miri! El Sr. Esteve López tindrà... vostès tindran cada informe a mesura que arribin, a mesura que hagi estat fet seu pel Govern i l'hagi tingut i hagin tingut el mateix coneixement que també, pel mateix motiu que vostè diu, nosaltres també tenim dret a tenir. És a dir, no solament a què ens arribi un informe sinó que necessitem també saber quin és el contingut d'aquest informe i que hagi passat per la comissió interministerial per veure si li falten complements, si no li'n falten o necessita aclariments.

Em sembla que és una manera de procedir normalíssima des del moment en què no hi ha un termini d'entrega d'aquesta documentació. I, que naturalment -i incideixo amb el que ha dit el

Sr. Bartumeu- jo he dit molt clarament que són els senyors presidents els que decidiran qualsevol esmena o interpretació que es faci del Reglament, com és natural. Déu me'n guardi de pretendre fer-ho jo des de la meva posició de convidat, a la Junta de Presidents, de cap de Govern. I, per tant, en aquell moment, en el moment que arribin aquests informes que estan

encomanats en farem la tramitació que fem sempre perquè quan arribin als grups parlamentaris el mateix Govern tingui la facultat d'explicar quin és l'abast de cada informe, i si s'ha hagut de demanar complements d'informe, o matisacions, o ampliacions d'informe. Em sembla que és un procediment que permetrà el màxim d'informació de tots vostès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra pregunta?

Passarem, doncs, a la següent, la número 13.

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de desembre del 2002, relativa a la modificació del contracte de l'obra de connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la CG 3 a la zona del Grau de la Sabata.

Fou registrada amb el número 1238-A i publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Miquel Alís.

Teniu la paraula Sr. Alís.

El Sr. Miquel Alís:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat dia 20 de novembre, el BOPA 88 de l'any 14 publicava un edicte de Govern pel qual es feia pública una modificació de contracte per un import de quasi 1 milió d'euros de l'obra de connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la Ctra. General número 3 a la zona del Grau de la Sabata.

Ateses aquestes circumstàncies pregunto: quins són els motius o les causes que han portat al Govern a acordar la modificació de contracte esmentada?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Ordenament Territorial.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Hi ha una modificació del contracte i també una modificació del projecte.

Per què s'ha modificat aquest projecte? Miri, s'ha modificat aquest projecte perquè amb el projecte inicial, el túnel del Grau de la Sabata arribava a l'alçada de la cota zero -farem una petita demostració gràfica per poder-li explicar-del Dr. Mitjavila.

En aquest moment, Dr. Mitjavila no tenia la connexió entre La Massana i Andorra la Vella o el punt de la rotonda. Si no l'haviem de tallar perquè la prioritat de sortida era la del túnel.

Vist aquest inconvenient, de què la continuïtat d'aquests dos carrers es tallava, el ministeri va demanar que s'estudiés una modificació d'aquest projecte. Quina és aquesta modificació del projecte? De pujar de sis metres la rasant del túnel. Al pujar la rasant d'aquest túnel ens permetia tenir una sortida sobreelevada fins al punt de la rotonda del Consell d'Europa, perquè, ja, en aquell moment, els informes de mobilitat ens deien que el punt de la rotonda del Consell d'Europa, i que hi tenim problemes els que pugem cap a La Massana... ja no quan baixem... ja que pugem -perquè avui dia tenim problemes fins i tot quan pugem-, en aquell indret era bo de fer un deprimít sota la rotonda perquè quan pugem pel Consell d'Europa no haguéssim de passar per l'interior de la rotonda.

I, d'això, si a més elevàvem a sis metres, ens permetia que els camions podien continuar passant sota aquest pas sobreelevat, que la rotonda del Consell d'Europa la podríem sobreelevar, i que els cotxes no havien de parar en el moment que pujaven pel Consell d'Europa.

Això dit, el projecte de sobreelevar la rotonda és un altre projecte, que no és del que parlem avui, sinó que del que parlem avui és únicament de passar de la cota zero a la cota més sis. De la cota zero a la cota més sis significa un sobrecost de 952.000 euros.

També li voldria dir que aquest sobrecost, si en el moment que s'hagués previst, és a dir, en el

primer moment que es va treure el projecte s'hagués pensat, ja, en sobreelevar-lo, no hagués representat en aquell moment un estalvi de 952.000 euros perquè la màquina perforadora que haguéssim hagut d'utilitzar no la podíem ficar a sis metres sobre nivell, haguéssim hagut de ficar un tipus de rampa, que amb aquest tipus de rampa haguéssim tapat en aquell moment el Dr. Mitjavila igualment perquè aquest tipus de perforadores són llargues -més de quaranta metres- i les seves inclinacions són relativament limitades.

Dit això, el sobrecost que nosaltres considerem és un sobrecost... el sobrecost del canvi del projecte és de l'ordre d'uns 25 milions de pessetes aproximadament, d'una altra manera d'uns 120.000 euros aproximadament.

Em sembla que li he constestat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo veig que el sobrecost... en fi, segurament té raó que la màquina no hagués pogut començar la perforació a sis metres... no sé... segurament que el sobrecost hagués estat més elevat del que diu vostè.

El que voldria, el que no entenc també en aquesta adjudicació, és que la forma d'aquesta adjudicació és contractació directa quan totes les altres, en aquesta obra, han estat contractacions ordinàries.

Llavors voldria que el Sr. ministre m'expliqués per què hi ha hagut aquest canvi d'adjudicació.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri li recordaré...

El pressupost del túnel del Grau de la Sabata, exclusivament la seva perforació i la seva destrossa és de l'ordre d'uns 11.800.000 euros.

Aquesta modificació de projecte era una petita modificació vist la gran amplada d'això. Vol dir que va ser una ampliació de contracte més que res en aquest punt ben precís.

Quan vostè parla de què hi ha altres adjudicacions que es van treure a concurs, aquestes altres adjudicacions tretes a concurs és la galeria de serveis. I aquesta galeria de serveis es va treure a concurs, galeria d'evacuació, el 31 d'octubre del 2001. Pel que vostè em demana va ser un complement de contracte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Casals teniu la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

És per saber si ho he entès bé. L'explicació és molt tècnica però ho resumiré, potser, d'una manera més primitiva.

A la pràctica, si ho he entès bé, vam foradar un túnel a la cota zero i quan el vam tenir fet ens hem adonat que la connexió viària no funciona i hem de foradar sis metres més amunt.

És això el que ha passat exactament?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

No.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Miquel Alís.

Si us plau senyors consellers...

Perdó... Sr. Francesc Rodríguez havíeu demanat la paraula vós?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, havia demanat la paraula.

El Sr. ministre ens ha dit que el sobreaixecament de la rotonda era un altre projecte que això no estava inclòs aquí.

El sobreaixecament des del túnel fins al sobreaixecament de la rotonda forma part del mateix projecte? És a dir, està inclòs en aquests 952.000 euros o també és un projecte a part? Des de la boca del túnel fins el sobreaixecament de la rotonda?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Els 952.000 euros és de la cota zero del túnel de la perforació del túnel exclusivament, no els accessos externs. Del túnel a la cota més sis, que això representa durant 200 metres aproximadament una perforació que va de l'interior del túnel cap a l'exterior, és a dir, més metres cúbics de penya, més volons, més encoratges, etc. No és exterior. Exterior és un altre projecte que ja ha sortit a concurs i s'adjudicarà, si tot va bé, la setmana que ve.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez havíeu demanat la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Perdó.

L'estimació dels tècnics del ministeri sobre aquest projecte que ha sortit a concurs i que s'adjudicarà la setmana que ve, ens la podria dir l'estimació del cost? Si ens la pot dir, sinó ja sortirà quan surtin els plec de bases dels diferents ofertants.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, sí que li puc dir.

Miri a la boca sud és aproximadament de 4.100.000 euros l'estimació. 4.100.000 euros. Què hi ha en 4.100.000 euros? Hi ha el viaducte, si vol vostè, l'escalètric que surt fins a la rotonda, i aixecar un metre i mig la rotonda, més els passos deprimits del Consell d'Europa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Casals havia demanat la paraula.

El Sr. Francesc Casals:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre li demano per favor pari dos minuts per explicar-m'ho, és que de veritat que no ho entenc.

Quan passo per allà hi ha un forat arran de terra, per entendre'ns cota zero, i fa uns dies està foradant més amunt... ja ho entenc una mica el que m'expliqueu, però, és que serem la riota de tothom si no ho expliquem com Déu mana... m'enteneu?

Jo vull saber si de veritat és falta de previsió o error de projecte per part de Govern o de qui sigui, però, allà hi deu haver error d'algú en algun moment, o decisió modificada sobre la marxa, que també l'hauríem d'explicar però, si us plau, clarament perquè no arribo massa lluny, eh?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre d'Ordenament Territorial teniu la paraula per contestar.

El Sr. Jordi Serra:

Gràcies Sr. síndic.

Miri jo tampoc arribo massa lluny però li provaré d'explicar.

L'error... no hi ha error inicial amb el projecte inicial. L'única cosa que fem és que si vostè talla la connectivitat del carrer Dr. Mitjavila de dalt a baix, i l'única cosa que permet és que dels que surten baixant de La Massana que vagin carrer Mitjavila cap avall, i per entendre'ns els que surten de la Toyota tinguessin de tirar amunt, d'això ens en vam donar compte de seguida... i, vostè em diu: "Al principi no se'n van donar compte?". Doncs, és clar que ens en vam donar compte, però això funcionava perquè tenia un funcionament, i un funcionament que era lògic.

Si hem fet aquesta modificació de projecte, això no és un error que es pot imputar ni al primer projecte ni al segon, és només dir: És bo que en un projecte que estem fent, en un túnel que sortirà de l'ordre d'uns 30 milions d'euros acabat, fer una modificació en el moment del

projecte, que representarà 952.000 euros i que això serà bo per la gent que farà servir aquest túnel, bo pel veïnat, bo per tot el que és l'economia, per totes aquelles petites botigues i altres comerços que puguin haver-hi en la zona? I jo li contesto: per 952.000 euros que no és el cost total, com li he dit abans, perquè si s'hagués fet de l'altra manera segurament que hagués estat molt menys aquest sobrecost. Jo, com a ministre li contesto que considero que és bo.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Casals.

El Sr. Francesc Casals:

Gràcies Sr. síndic.

Em tranquil·litza perquè ja veig que ho havia entès bé la primera vegada. En qualsevol cas, aquí algú es va equivocar a l'hora de concebre el projecte.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Sr. ministre voleu contestar? No?

Alguna altra repregunta? No?

Per tant, doncs, passarem a la número 14.

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 6 de desembre del 2002, relativa a la difusió de les dades de l'Enquesta de Conjuntura Laboral.

Fou registrada amb el número 1258-A i publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Francesc Rodríguez.

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Rodríguez:

Gràcies.

Bé, la pregunta, tal com diuen els antecedents, demà passat farà dos anys que el Govern va decretar, doncs, fer aquesta Enquesta de Conjuntura Laboral que pensem que la iniciativa és bona i que l'article tercer del decret diu que: "El Govern ha de fer el seguiment de les operacions estadístiques i s'ha d'encarregar de la difusió de les dades."

Vist que han passat dos anys des que es va fer aquest decret i que es va iniciar la recollida de dades, i que segons tinc entès la recollida de dades es fa de forma trimestral, pensem de què es disposa ja de suficients dades com per poder fer aquesta difusió perquè tothom en pugui tenir coneixement, i es pugui veure quina és la tendència a partir de les bases que s'havia fixat el Govern per fer l'anàlisi.

Doncs, ateses aquestes consideracions demanem: pensa encarregar-se el Govern de la difusió de les dades estadístiques obtingudes mitjançant l'Enquesta de Conjuntura Laboral? En cas afirmatiu, per quins mitjans? i, quan pensa començar la difusió?

I, finalment amb quina periodicitat ho pensa fer?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en data 27 de desembre de l'any 2000 es va publicar al BOPA el decret que servia de base per l'elaboració de l'Enquesta de Conjuntura Laboral.

Ja es deia en l'exposició de motius d'aquest decret, i cito textualment: "La importància del treball com a factor de producció fa que el seguiment del mercat laboral sigui una de les peces claus que permeten conèixer l'evolució d'una economia fent un estudi." -fi d'aquesta citació.

El Govern va impulsar, doncs, aquest projecte amb la intenció d'obtenir una informació periòdica de determinats aspectes del mercat de treball, com el relatiu als efectius laborals, la seva composició, la mobilitat laboral i les seves causes, conèixer l'opinió dels empresaris respecte a l'evolució de les seves plantilles per tal de fer un seguiment del mercat de treball i

poder dur a terme una política laboral immigratòria en coherència amb la situació real del mercat de treball.

Cal dir que des del moment en què es va publicar l'edecte per l'avaluació de l'Enquesta de Conjuntura Laboral es va iniciar amb la col·laboració de la Cambra de Comerç, Indústria i Serveis, una campanya informativa i de sensibilització prop dels representants dels diferents sectors econòmics: bancs, construcció, hosteleria, comerç, indústries, etc. En aquestes reunions s'explicava l'objectiu i finalitat de l'enquesta, així com el seu contingut per tal que es poguessin fer les aportacions que en el seu cas fossin necessàries.

El resultat d'aquestes reunions va ser positiu i esperançador. No obstant això, les dades obtingudes no han estat finalment el que esperàvem.

Passaré a explicar una miqueta com s'ha produït aquest procés des de principis de l'any 2001, breument.

Durant el primer i segon semestre de l'any 2001 únicament es van obtenir dades parcials sobre una mostra de 600 establiments. Tan sols van contestar 127 empreses el primer semestre i 60 el segon.

També, i malgrat durant el tercer i quart trimestre la mostra va ser ampliada considerablement a més de 2.000 establiments, no es va poder efectuar cap anàlisi estadístic degut al baix percentatge de respostes i a la manca de dades significatives.

En la mateixa línia en què li he explicat per l'any 2001, s'ha continuat en el primer semestre de l'any 2002, ja que de les 2.000 empreses també consultades han contestat únicament 67 empreses en cada trimestre.

El resultat obtingut, doncs, no ha permès tampoc extreure dades estadístiques prou significatives.

Així, doncs, a la vista dels resultats obtinguts i dels problemes sorgits el que sí que s'ha pogut establir de totes maneres són les bases i els procediments a seguir per tal que l'enquesta realitzada en el proper any ens proporcioni uns resultats molt més satisfactoris i útils.

El Govern entén que una enquesta d'aquestes característiques és de gran importància per tal de conèixer l'estructura del mercat laboral d'Andorra i la seva evolució així com per planificar, com ja he dit abans, les polítiques

que duen a terme qüestions tan importants com la immigració i les relacions laborals.

Per aquest motiu, des del mes de setembre de l'any 2002, -doncs, d'aquest any-, en el Departament de Treball mitjançant la nova incorporació d'un tècnic en estadística i tres enquestadors contractats -aquests amb caràcter eventual- el que efectua els treballs de l'Enquesta de Conjuntura Laboral.

Són tota una sèrie de mesures que permetran millorar tant el resultat de l'enquesta com el procés d'elaboració de la mateixa.

En primer lloc, s'ha modificat el contingut de l'enquesta per fer-la molt més entenedora. Posar una especial atenció en aquells punts on es constataren problemes de comprensió; en segon lloc, s'ha fet que l'Enquesta de Conjuntura Laboral s'efectuï d'una forma més personalitzada. No s'utilitza, ara, el correu per enviar i rebre les enquestes, i és l'enquestador que personalment es desplaça a l'empresa tantes vegades com sigui necessari explicant el contingut de l'enquesta, l'objectiu de la mateixa i recollir-la a la seva finalització.

Entenem que en aquest procediment, doncs, es millora notablement el procés emprat fins l'actualitat de manera que ens permeti, doncs, portar un major control tant en la fase de l'elaboració de l'enquesta com en les següents, i de cara al temps els problemes que puguin anar sorgint.

Per tant, efectuades aquestes explicacions per al desenvolupament dels treballs realitzats per l'elaboració d'aquesta Enquesta de Conjuntura Laboral i per donar contesta estrictament a la pregunta formulada pel Grup Socialdemòcrata, doncs, li he de contestar que efectivament el Govern en compliment del que disposa aquest article enunciat per vostè... aquest article tercer per l'elaboració de l'Enquesta de Conjuntura Laboral sí que pensa difondre aquestes dades un cop tingui al seu abast dades prou significatives.

Nosaltres, doncs, esperem i amb raons ja fundades que de cara a principis d'aquest any que ve, nosaltres ja tindrem dades prou significatives per fer-ho. I la publicació d'aquestes dades està prevista que es faci en uns butlletins trimestrals i també es contemplen ja en la partida pressupostària corresponent al Departament de Treball que és la "22620-Divulgació i publicacions".

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Francesc Rodríguez vol replicar?

El Sr. Francesc Rodríguez:

Sí, gràcies.

Bé, pel que em diu, en primer lloc suposo que qualsevol dia veurem el decret de modificació del decret, perquè aquí el decret diu que l'execució de les enquestes, la recollida de dades i el seu tractament posterior seran encarregats externament... -se suposa que el decret de modificació sortirà qualsevol dia d'aquests si és que ja s'ha portat a terme la modificació.

D'altra banda, quan vam posar aquesta pregunta evidentment la vam posar, en primer lloc, pel que he dit al principi, per l'interès d'aquestes dades i perquè la difusió podia ser interessant, evidentment, pel Govern en el moment de planificar totes aquestes polítiques que ens ha dit però també per tots els altres parlamentaris i per tota la població en general, sobretot per les empreses penso, també.

Però, un cop llegit, també, amb detall el decret ens fixem que diu, així doncs, en l'exposició de motius: "Es fa públic el present decret -gairebé sembli que exclusivament no és així- a fi de garantir l'anonimat de les persones físiques o jurídiques que seran escollides per a la realització de l'Enquesta de Conjuntura Laboral i que totes les dades obtingudes seran considerades com a confidencials."

A partir d'aquí comença l'article primer, allò que es diu que l'enquesta de conjuntura és obligatòria... No és obligatòria... bé.

L'exposició de motius ja ho diu bàsicament perquè, quan sembla que hauria de ser al revés que és per conèixer les dades que es fa aquest decret bàsicament.

Jo, aquí, la reflexió que faig és tornant gairebé a la primera pregunta que s'ha fet aquesta tarda en aquesta Sala... Voleu dir que no hi ha un petit problema aquí per part de les persones que haurien de contestar de por o temor, digueu-li com vulgueu, -malgrat tenir tota la confiança que puguem tenir en el Govern i en els seus serveis- de la utilització que es pugui fer de manera no voluntària, evidentment, d'aquestes dades? Perquè el problema de la confidencialitat de les dades està molt ben explicat al decret, però, si tinguéssim la Llei de confidencialitat de dades, no seria més pràctic? Llavors el decret podria dir, el decret aquest és per dir que: "S'ha de fer

"l'Enquesta de Conjuntura Laboral" i no per "Protegir les dades que es puguin obtenir mitjançant la realització de l'Enquesta de Conjuntura Laboral."

No sé... és una reflexió i si el Sr. síndic m'ho permet gairebé posaré una pregunta.

És a dir, aquella dada, amb data, que ens va dir el

Sr. cap de Govern, crec recordar, de què tindriem a tràmit parlamentari el Projecte de llei de protecció de dades no s'ha complert... no hi tornarem, però, és que ara ens pot donar alguna data? Perquè hem vist que amb la STA hi podia haver problemes, amb això pot haver-hi problemes.

Es van manifestar en el moment d'aprovar la llei de dissolució del CNIA en el mateix sentit. Jo penso... vostè va reconèixer que era urgent; aquesta urgència d'alguna manera l'hauríem d'escenificar, fefaentment portant aquest Projecte de llei a tràmit parlamentari.

Ens podríeu donar alguna data, encara que sigui un període de sessions, en el qual aquest projecte de llei arribarà aquí a tràmit?

El Sr. síndic general:

Sí, pel Govern Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, Sr. Francesc Rodríguez li puc donar, en fi, l'esborrany de llei o l'avantprojecte de llei ja el tenim. El que no... per altres temes sobre la taula el que no hem tingut el Govern és..., -el temps el tenim tots- però no ens l'hem pogut estudiar un dia en una sessió per dir: "tirem endavant i comencem a presentar".

Llavors jo li puc assegurar que en la propera sessió, segur, es fa molt llarg i comprenc que es faci llarg perquè no s'acaba de refiar dels compromisos que puguem agafar aquí, i li admeto.

Però, m'agradaria poder-la presentar durant el temps final d'aquesta sessió, fins i tot, perquè tinguéssim tots temps llargs per poder-la estudiar perquè és una llei important, és una llei que estic segur que trobarem una manera per consensuar-la tots i per donar-la com una llei bàsica de les que podrien estar en els primers blocs de lleis importants en aquest país, malgrat pugui no semblar-ho, però és molt

important i, per tant, valdrà la pena, i estic segur que serà així i que tots vostès ens ajudaran a millorar-la, si és el cas, o a portar-hi totes les matisacions que vulguin.

Per tant, preferiria... és a dir, farem tot el possible per part del Govern i estic segur que per part del Grup Parlamentari Lliberal també perquè pugui ser aprovada durant la propera sessió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo demanaria al Sr. cap de Govern vist que en el moment que es va parlar d'aquest tema, en el moment del CNIA, se'ns va dir que un cop es tingués l'esborrany se'ns faria arribar, vist que ens han dit que el tenen, si ens el poden fer arribar?

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No hi ha cap inconvenient.

És un tema tècnic i de drets humans, del dret de les persones. Per tant, l'esborrany és un esborrany preparat per un equip de treball força... jo no l'he llegit però encara que la resta del Govern no se l'hagi pogut fer seva, no tinc cap inconvenient en què ens la fem nostra, tots al mateix temps.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Tornem una mica al decret.

Com deia abans el Sr. Rodríguez Rossa, nosaltres des del grup parlamentari vam valorar la iniciativa del Govern de fer aquesta com una

iniciativa interessant i positiva i pensàvem que era una de les coses que seria realment útil per conèixer una mica la realitat econòmica laboral del país.

L'article primer d'aquest decret indica que l'Enquesta de Conjuntura Laboral s'ha d'adreçar a les persones físiques o jurídiques inscrites al registre de comerç i indústria del Ministeri de la Presidència i Economia.

Tanmateix hem sabut, i en la pròpia carta, doncs, que s'envia a les persones seleccionades, es diu que han estat escollides entre els inscrits al registre de comerç i indústria del Govern i al registre de professions lliberals.

Llavors la pregunta seria: a què es deu aquest canvi, d'introduir també com a persones de ser susceptibles de ser enquestades, els professionals lliberals, quan el decret no ho preveu sinó que preveu que siguin únicament les persones inscrites al registre de comerç i indústria?

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern el Sr. ministre d'Interior.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Visent:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, com molt bé ha precedit el Sr. Rodríguez abans, és evident que sobre les competències que s'atorgava estrictament al ministeri o al Govern, doncs, en aquest decret s'han traspassat en certa manera perquè part d'aquesta enquesta la fem nosaltres mateixos.

Per tant, jo suposo que ràpidament es procedirà, doncs, a la modificació d'aquest decret amb els termes que deia el Sr. Rodríguez, i també si hi ha alguna altra qüestió per la qual vostè apunta, que segurament s'ha fet amb l'interès potser d'ampliar al màxim l'aspecte per tenir la màxima informació a efectes de disposar d'aquestes maneres més significatives per valorar les necessitats futures, però segurament també caldrà modificar-ho en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, doncs, passarem a la número 15.

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de desembre del 2002, relativa al desenvolupament reglamentari de la Llei de la funció pública.

Fou registrada amb el número 1262-A i publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Esteve López.

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

El dia 15 de desembre de 2000 el Consell General va aprovar la Llei de la funció pública. Aquesta llei preveu, en les seves disposicions addicionals tercera, setena i desena, que el Govern, en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor, haurà d'aprovar la normativa reguladora del funcionament dels set cossos especials que existeixen a l'Administració, el Manual del sistema de gestió de l'acompliment dels funcionaris de l'Administració general i el Manual funcional d'ocupacions professionals tipus.

La Llei també contempla, sense establir però cap termini concret, el desenvolupament reglamentari de diferents articles. Així està previst que el Govern ha d'elaborar i aprovar, entre d'altres, el Reglament d'organització i funcionament de la Comissió consultiva, el Reglament de selecció, promoció i carrera professional, la normativa reguladora de la jubilació obligatòria i voluntària, el Reglament de permisos administratius o el Reglament de sistemes de compensació.

A hores d'ara ja han passat pràcticament dos anys des de l'entrada en vigor de la Llei de la funció pública i el Govern no ha aprovat, o almenys no ha publicat, cap dels reglaments esmentats.

En conseqüència, ateses les consideracions exposades, es pregunta: Primer, per quins motius el Govern no ha aprovat encara els reglaments que han de desenvolupar la Llei de la funció pública? Segon, pensa el Govern elaborar i aprovar aquests reglaments? En cas afirmatiu, quan pensa fer-ho?

El Sr. síndic general:

Contesta pel Govern el Sr. ministre de la Presidència.

Teniu la paraula.

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. síndic si el Sr. López no hi veu inconvenient li contestaria... respondria als dos punts a la vegada perquè així ho tinc preparat... i llegiré...

(Se senten veus)

Bé, mitjançant l'aprovació per part del Consell General de la Llei de la funció pública el Govern en el procés de desenvolupament institucional de l'Estat va aprofundir en la modernització del sector públic per dotar al país d'una administració pública, moderna, professional i eficient, que desenvolupant els serveis amb qualitat transmeti encara més confiança en la seva activitat.

En aquest sentit, efectivament, la disposició addicional tercera de la Llei disposa que dins dels dotze mesos següents a l'entrada en vigor de la Llei s'haurà d'aprovar la normativa de funcionament dels cossos especials de l'Administració en general i la que sigui necessària.

A hores d'ara els cossos especials de policia, duana, bombers, banders, penitenciària i ensenyament tenen en estat molt avançat la preparació de la seva normativa en un procés de treball conjunt de les direccions de cada un dels cossos amb el ministeri corresponent i la Secretaria d'Estat de la funció pública.

La voluntat del Govern de portar a terme una tasca ben feta com no pot ser d'una altra manera, i d'escoltar a totes les parts implicades de manera participativa i eficaç, comporta un cert -més aviat important- retràs que, en tot cas, ha de ser analitzat amb realisme i tenint en compte el desig d'aprovar un text, uns texts legals que arribin a un màxim suport i consens en interès dels importants serveis públics que representen o que presten.

Pel que fa als reglaments de desenvolupament de la Llei de la funció pública, lògicament el Govern els pensa aprovar en terminis raonables, i no només els reglaments citats en la pregunta que es formula sinó totes les altres disposicions reguladores de la matèria amb caràcter general i amb caràcter específic.

Ja podem dir que el manual de la gestió de l'acompliment fou aprovat al novembre del 2001 i tenim a punt d'aprovació el Reglament de sistemes de compensació i el Reglament de permisos administratius.

Hem de ser realistes i hem de confessar, Sr. López, i hem de reconèixer que ha estat del tot impossible mantenir les dates fixades atès el procés de treball i la complexitat de la matèria tenint en compte que pràcticament no existeixen precedents anteriors.

I, per aquestes raons, Sr. López, els treballs necessaris i els fruits dels mateixos s'estenen al llarg o s'estendran al llarg d'aquesta legislatura.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Esteve López volem replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sr. Pujal, jo entenc que és complex, que hi ha molts cossos especials i que hi ha molts reglaments a desenvolupar. El que és sorprenent -permeti'm que ho digui així- és que ni un s'hagi pogut fer, i que aquest important retràs abrasi a tots els cossos especials i al desenvolupament reglamentari. Això és el que em sorprèn...

I si em permet, Sr. síndic, podria fer ja ara una repregunta?

El Sr. síndic general:

Endavant Sr. López.

El Sr. Esteve López:

Vostè m'ha parlat... ens ha explicat amb aquella prudència característica seva que es farien aquests reglaments en uns terminis raonables. I, jo li agrairia si ens poguéu concretar una mica més què signifiquen per vostès terminis raonables. Perquè jo entenc que si ja portem... si s'havien de fer en un any i ja han passat dos anys i no s'han fet, que el termini raonable ja ha passat...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de la Presidència teniu la paraula per contestar.

El Sr. Enric Pujal:

Sr. López...

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo entenc que estigui sorprès. Jo ho entenc perfectament, no? Perquè jo també li he dit que reconeixia, efectivament, que portàvem un retard.

Miri! Ja portava una possible... jo sabia que em faria aquesta repregunta...

(Se sent riure)

... i, portava una possible contesta...

El Sr. síndic general:

Si us plau senyors consellers.

El Sr. Enric Pujal:

Perdoni Sr. síndic, jo...

El Sr. síndic general:

Endavant, endavant si us plau.

El Sr. Enric Pujal:

Portava una possible contesta amb les dades o amb les dates en què es podran aprovar els reglaments.

Doncs, ja li he dit que el manual de gestió de l'acompliment i els reglaments que han de desenvolupar la Llei de la funció pública, això, pràcticament està ja en fase acabada, es tracta doncs, de presentar-los al Govern i de què el Govern els aprovi, no?

Després tenim els reglaments per aprovació de Govern a principis del 2003 que són els següents: Reglament de permisos administratius, Reglament de sistemes de compensació.

També, durant el 2003 s'ha previst també que s'aprovi per part de Govern: el Reglament de selecció, promoció i carrera professional, Reglament de situacions administratives, Reglament de la mútua d'empleats de l'Administració general, Reglament de funcionament de la Comissió Consultiva.

I, ja, ens n'anem al 2004 amb el: Manual d'ocupacions professionals tipus, Reglament del registre de la funció pública, Reglament dels sistemes de jubilació obligatòria i anticipada, Reglament del complement de reconeixement de la funció directiva, i Reglament general de vacances.

Aquest és una mica, Sr. López, el calendari que tenim. Vostè probablement opinarà de què ens hem atrassat molt, i tindrà tota la raó de fer-ho.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Sí... No...

No és una repregunta. És que no puc opinar perquè ja ho ha fet vostè per mi.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Dallerès teniu la paraula.

El Sr. Josep Dallerès:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo demanaria al Govern si... per què... d'aquest tema, hi ha un article de la llei que preveu això.

Al començament de la sessió també s'ha parlat d'una llei que es va votar aquí, que s'aplica al meu entendre, doncs, una mica al marge i ja va sortir també en un altre moment, doncs, de lleis que es voten i que no s'apliquen, o que s'apliquen malament.

Jo demanaria si algun particular, en un cas concret que Govern està aplicant una llei, s'adreça a Govern demanant un termini raonable per l'aplicació de la llei, per exemple, amb una sanció que li posi Govern o qualsevol altra acció que faci Govern, si Govern atindrà aquesta raonabilitat davant de l'aplicació de la llei amb un particular?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies.

No sé si ho he entès bé però em sembla que barreja molts conceptes.

Una cosa és que una llei es porti a execució mitjançant un reglament, i una altra és que s'apliquin els reglaments existents, no?

Evidentment, que la gent pel fet de què els liberals en algun moment -el Govern- no fem els reglaments tant aviat com voldríem, no vol dir que haguem d'exonerar la gent de complir la llei quan és llei i quan hi ha els reglaments corresponents. Em sembla que això és obvi.

I, vostè la pregunta l'ha fet naturalment sabent la contesta que li faria, no? Estic segur.

Però, a part d'això també he de dir que dins de la tramitació de tots aquests reglaments també s'ha de tenir en compte que han tingut una participació important, precisament, les persones i les agrupacions sindicals que ajuden a fer-ho i per això també requereix de vegades més temps del que potser inicialment havíem pensat que es pogués tenir.

Res més, Sr. síndic. Gràcies.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Bé, Sr. Pujal, m'ha semblat entendre-ho però no estic segur, que ens deia de què un dels manuals -el Manual de la gestió de l'acompliment- estava aprovat des del novembre de l'any 2001... no sé si és així. I, si és així el que no sé, perquè no ho he sabut trobar, és si s'ha publicat aquest reglament al BOPA?

El Sr. Enric Pujal:

A veure...

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre de la Presidència.

El Sr. Enric Pujal:

Perdoni, m'he precipitat Sr. síndic. Gràcies.

No, és que a veure, la pregunta o la resposta que m'han donat a la meua pregunta sobre això, Sr. López, -perquè també l'he posat-, és que això no és un reglament és un manual i, per tant, el manual no es publica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Jo, perdoni, Sr. Pujal però no entenc que els manuals no es publiquin.

Jo entenc que les normes jurídiques que han d'obligar d'acord amb la Constitució s'han de publicar. I, mentre no es publiquin no tenen força. No tenen força de norma jurídica.

Per tant, entenc que existeix un reglament intern, no sé com es dirà... una cosa interna completament però que no té la força i la validesa d'una norma jurídica, i nosaltres entenem que seria interessant justament de què aquest tipus de normes que afecten a la funció pública fossin reglaments, fossin normes jurídiques i, per tant, publicades al BOPA i de general coneixement.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. ministre teniu la paraula per contestar.

El Sr. Enric Pujal:

A veure...

Gràcies Sr. síndic.

Jo suposo que és un manual que està esperant naturalment els reglaments oportuns per tota la seva publicació i.. bé, en el moment que hi hagi sobretot aquests dos reglaments dels que he fet referència i que estiguin aprovats, es publicarà tot a la vegada.

A veure, Sr. López! Aquest manual a mi m'han dit els experts de la funció pública, d'alguna manera, que no s'havia de publicar.

Jo, si vol, agafaré més informació i li donaré més endavant. Ara de moment és la que li puc donar: jo sé que va estar aprovat el novembre del 2001 i que està en vigor, però, no sé de quina manera s'ha de publicar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Bartumeu teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Crec que l'última frase -que no havia demanat la paraula per això- no és correcta, amb tots els respectes, Sr. ministre: una norma que no està publicada no està en vigor.

La meua repregunta és saber si aquest manual està en comissió interministerial, i si és per això que no s'ha publicat?

El Sr. síndic general:

Sr. ministre de la Presidència voleu contestar?

El Sr. Enric Pujal:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Bartumeu, no està en comissió interministerial. Senzillament és un manual que està fet, que jo entenc que es posa en pràctica quan s'ha de menester i, senzillament... a veure... perdoni però no li sé donar l'explicació de si s'ha de publicar o no s'ha de publicar... ja li diré més endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Passarem, doncs, a l'última pregunta del dia d'avui.

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de desembre del 2002, relativa a les dades sobre contaminació de dioxines i furans del vell forn incinerador.

Fou registrada amb el número 1263-A i publicada en el Butlletí número 65/2002 del 9 de desembre.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu.

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament en la sessió de control celebrada en aquesta sala el dia 12 de setembre, la ministra d'Agricultura i Medi Ambient va respondre a una

pregunta del nostre grup parlamentari, -concretament del conseller Esteve López- en relació a si existien alguns estudis o informes sobre les emissions de productes contaminants que aconsellessin el tancament immediat -estem al 12 de setembre, ho recordo!- del vell forn incinerador de Cal Rosselló, a la Comella d'Andorra la Vella. La ministra ens manifestava que s'havien encomanat diferents estudis, que el Govern estava en la fase de rebre els informes i que el Govern ja disposava de les dades relatives a les anàlisis de llet, però que amb una mostra en concret no es podien fer valoracions sobre les conseqüències que podia tenir sobre la salut de les persones. La Sra. ministra manifestava així mateix que -i la cito-: "el Govern i, en aquest cas, el nostre ministeri, normalment sempre ha actuat amb transparència".

La "normalitat" a la que es referia la Sra. ministra no sembla que hagi existit en aquest cas, ja que, amb posterioritat al tancament del forn, hem pogut saber que el Govern ja disposava de l'estudi del contingut en dioxines de matrius biològiques a Andorra des del mes de juliol, de l'estudi de quantificació de microcontaminants en sòls dins la zona d'influència directa del forn incinerador des del dia 5 de setembre i que el mateix dia 5 de setembre el Sr. Jover, tècnic especialista en Medi Ambient, contractat per fer diferents estudis, va comunicar verbalment als responsables del Ministeri de Medi Ambient els resultats dels controls d'emissions de dioxines i furans del forn incinerador que palesaven una contaminació que superava en més de 1.100 vegades els límits màxims autoritzats per la normativa de la Unió Europea.

Ateses aquestes consideracions, es pregunta: primer, per quins motius el Govern, un cop va saber que les emissions de dioxines i furans del vell forn incinerador superaven en més de 1.100 vegades el límit màxim autoritzat a la Unió Europea, no va tancar-lo d'immediat i va permetre que continués en funcionament durant un mes i mig? I en segon lloc demanem, per quins motius la ministra d'Agricultura i Medi Ambient, en la sessió del Ple del Consell del 12 de setembre d'enguany, va manifestar que les úniques dades de què disposava el Govern en relació a la contaminació de dioxines i furans eren la d'una mostra de llet?

El Sr. síndic general:

Respon pel Govern el Sr. cap de Govern.

Teniu la paraula

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Com que és preguntar sobre l'actuació del Govern em permeto contestar jo mateix.

En primer lloc, per contestar pràcticament millor primer a la segona pregunta que a la primera, he de dir que en la lectura textual del Diari de sessions del dia 12, la Sra. ministra va dir que sí, que... que s'estaven fent tota una sèrie d'estudis que realment s'havien de fer perquè calia conèixer quin havia sigut l'impacte de l'actual forn -el de llavors-, calia fer un estat zero per veure després amb el nou Centre de Tractament de Residus, doncs, quina serà la diferència -que n'hi haurà moltíssima- i en aquest moment, doncs, -en aquell moment el 12 de setembre-, estem en fase de rebre aquestes dades que vostè està dient. Algunes les tenim... algunes, per exemple, les de mostres de llet, i així. Però, deia, com vostè ha dit molt bé, que no era el moment en una mostra en concret de poder fer valoracions sobre les conseqüències que es té sobre la salut.

Més encara perquè sobre aquesta mostra que sí que es va rebre, com vostè ha dit, es va rebre verbalment per part d'un tècnic als tècnics del ministeri, i la Sra. ministra en va tenir coneixement i la va trametre immediatament al Govern. Aquest resultat només era una comunicació verbal del resultat i només era una mostra.

Llavors en aquell moment que van sortir els 111 nanograms que després van ser confirmats només vam tenir l'informe per escrit el dia 18 d'octubre... em sembla que era el 18 o el... i el 21 vam procedir a tancar el forn... va ser llavors quan vam decidir tancar immediatament el forn.

De fet, hem tingut informacions de les reunions amb tècnics especialitzats fins i tot ara, aquests últims dies, però ja immediatament que ens han confirmat

-i ho he dit abans també, em sembla, a la primera o la segona pregunta- que una sola mesura que donés aquella quantitat no era massa fiable i podia ser deguda a la combustió puntual d'algun producte determinat en aquell moment.

De totes maneres la decisió de tancar el forn dins d'aquest any va ser presa abans, ja, perquè en el plec de bases de l'adjudicació del nou Centre de Tractament de Residus quedava clar que el nou forn havia de ser en el mateix lloc que el vell, i que no hi havia alternativa per fer-ho de la manera que es va decidir de fer. I, en tot cas, la decisió de fer-lo en aquell lloc es va prendre molt abans, l'encomanament fins i tot de les anàlisis que hem comentat ara. I, no vam decidir de tancar-lo abans perquè no teníem l'informe complet per escrit, com s'ha de tenir, per prendre una decisió d'aquesta embergadura. Només per això.

A partir d'aquí... sí hi ha hagut uns quants... un mes i mig més de combustió del forn, i això em remeto al que he dit abans: una vegada es pugui fer la compareixença de les dues ministres a les comissions corresponents, acompanyades dels tècnics que vindran amb elles, tindrem tots la possibilitat de fer el màxim de preguntes sobre aquest tema i ens explicaran el que avui mateix encara ens explicava un d'ells sobre quina és la incidència real de la combustió de dioxines en certs llocs i quina és la relativització de tot això que se'n fa avui en dia per part dels tècnics. Això crec que és una cosa que serà molt més important que el que pugui jo dir aquí ara mateix sobre aquest tema, i ja ho he dit a la primera pregunta i em remeto a això mateix pel que dic ara en aquesta .

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. Jaume Bartumeu voleu replicar?

Teniu la paraula.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Pensava que aquí també se'ns hauria contestat de què com que tenia una comissió interministerial encara no era element que poguéssim conèixer els últims de la fila, però veig que no... que aquest cas no era aquest.

Ja que el Sr. cap de Govern cita a la ministra, jo també la citaré, Sr. síndic, i llegiré un tros en el marc de la meva rèplica, ja que ha estat citada profusament en el marc de la contesta.

Al Diari de sessions, pàgina 27, m'està contestant la ministra, a mi, i em diu... diu així: "El nostre ministeri, normalment, sempre ha actuat amb transparència. No dubti, Sr.

Bartumeu de qualsevol de les dades que puguem disposar, doncs, l'opinió pública també ho sabrà." -12 de setembre. "Qualsevol de les dades que puguem disposar"... el 5 de setembre vostès ja disposen de les dades a les que he fet referència. L'opinió pública també ho sabrà...

Llavors, a veure... aquestes anàlisis de llet que s'han fet en algun cas estan per sobre de la normativa, molt poc! Una normativa, doncs, que cal dir, que ha entrat en funcionament a partir del juliol d'aquest any perquè l'anterior estaria incomplint la normativa i bé, doncs, "unes poques anàlisis tampoc són representatives" -que ara ens ho ha repetit el Sr. cap de Govern.

També cal dir que en aquest país no hi ha un consum de llet important i que... bé, doncs, quan tinguem totes les dades es podran fer valoracions i, en qualsevol cas, si s'han de prendre decisions es prendran des de la nostra responsabilitat.

Nosaltres entenem que el Govern, el 12 de setembre, va amagar informació, no a l'opinió pública -també a l'opinió pública- però, també al Consell General i, per tant, va ocultar una situació greu i la va ocultar a consciència. Això és el que nosaltres entenem i el que nosaltres lamentem profundament i el que ens preocupa en l'incident que hi ha hagut fa una estona és que el Govern continuï ocultant documentació, continuï amagant a la representació del poble andorrà documentació que té l'obligació legal i constitucional d'enviar al Parlament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern vol contestar?

El Sr. cap de Govern:

Sí, molt breument.

És per dir al Sr. Bartumeu que un tema no crec que vagi amb l'altre, el d'abans.

Si jo he explicat els motius pels quals una determinada informació creïem que no estava a l'abast del Govern i, per tant, no estava encara a l'abast del Parlament tampoc, aquest cas és un altre però, en tot cas, repeteixo, una sola dada d'immissió va permetre -quan es va tenir per escrit- prendre la decisió de tancar el forn i confirmar que aquesta decisió es podria prendre durant aquest any encara que hagués sigut a l'octubre en lloc del desembre, i que amb aquella dada en vam tenir prou quan la vam

tenir escrita i verificada i confirmada, no per una comunicació solament verbal.

Aquesta és la decisió que vam prendre en aquell moment, i l'assumim i l'assumeixo personalment, sense cap dubte com tot el Govern en aquell moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Passem a l'apartat de les repreguntes.

Sí, Sr. Esteve López.

El Sr. Esteve López:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. Forné, jo... vostè ha fet una afirmació aquí que no l'entenc en absolut... no l'he entès.

Vostè diu que el Govern ja tenia presa la decisió de tancar el forn des de començaments d'aquest any o des de l'any passat perquè el plec de bases ja preveia que el nou forn es faria al mateix lloc que el vell.

Doncs, miri Sr. Marc Forné el plec de bases no preveu això. El plec de bases, justament, preveu el contrari; preveu exactament que el vell forn incinerador no es pugui enderrocar, no es pugui destruir fins que hagi... no únicament que estigui construït sinó que estigui construït i hagi finalitzat satisfactòriament el període de proves del nou forn. Això d'una banda. I, d'una altra banda ja vaig tenir l'ocasió de dir-li, vostès amb la llei del pressupost d'aquest any... perdó! de l'any 2002, doncs, d'aquest any, per tant, doncs, preveuen mantenir al màxim la productivitat del forn incinerador...

Per tant, no puc entendre que aquí vostè digui que el Govern des de l'any passat o des de fa dos anys ja té previst tancar el forn aquest any. Això és una cosa que no l'he entès...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern teniu la paraula per contestar.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri! Crec que no m'he explicat correctament, però, vull aclarir-ho.

Nosaltres la decisió que teníem era de què el forn havia de complir amb les directives

europées. Les directives europees recents, que eren les que s'aplicaven com a màxim a finals d'aquest

desembre -que som ara-, i que han fet que molts altres forns hagin estat no enderrocats ni desfets sinó actualitzats -aquells que ho permetien-, vam optar per intentar saber si això podria ser possible i es va estudiar la possibilitat de què el forn pogués ser actualitzat. Molt ràpidament tothom va saber -perquè és que quasi no calia que ens ho digués ningú- que aquest forn -els dos forns que hi havien allà- al punt que havien arribat no eren aprofitables en cap inversió que pogués ser la de permetre arribar a uns forns autènticament nous i conformes a les directives.

Això va ser després del plec de bases. És veritat que el plec de bases vostè se l'ha estudiat pel que veig millor que jo i el felicito en aquest punt. No era... en el plec de bases inicial no hi havia això. Va ser després quan el Govern va tenir clar que aquest forn no es podia aprofitar, i més encara en el moment que va quedar clar que no hi havia cap altre emplaçament pel forn sinó allà mateix on estava. Quan aquesta manca de terrenys en les altres parròquies d'Andorra va ser palesa després de totes les gestions que es van fer arrel del Pla de residus la decisió era fer-ho al mateix lloc. Fer-ho al mateix lloc funcionant el forn es va posar en evidència molt aviat de què seria molt difícil.

I això, la decisió sobre tancar era evident que s'havia de prendre en un moment o altre i quan vam tirar endavant el plec de bases es va veure quan es van obrir els plecs, també, que era imprescindible fer-ho en el mateix lloc i, per tant, era preferible tancar el més aviat possible i sobretot complir amb les directives de finals de desembre del 2002 perquè no hi havia una altra manera de complir-hi. Era impossible de fer el que hem fet, doncs, segurament al Principat de Mònaco que han adaptat el seu vell forn -però no tan vell com el nostre- a les directives. El que han fet els centres incineradors existents, doncs, a totes les grans ciutats d'Europa -a París mateix al mig de la ciutat-, a molts llocs molt cèntrics que s'han adaptat mitjançant una actualització que era possible en forns que no havien estat sobreutilitzats com el nostre.

Per tant, la decisió de tancar-la era òbvia; la data per tancar-la no estava presa, però, en tot cas, d'acord amb les directives europees s'havia de tancar abans de finals d'aquest anys. El vam tancar el dia 21 d'octubre. Vostès poden pensar que vam tardar quaranta-cinc dies, nosaltres podem pensar que vam tardar dos mesos menys

del que podien ser per les directives tot i que una vegada tinguts els informes valia més per una qüestió de precaució tancar-lo al més aviat possible, i vam tancar-lo en dos dies des del moment que vam tenir l'informe per escrit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula.

El Sr. Esteve López:

Sr. Forné, nosaltres pensem que es va tancar quaranta-cinc dies més tard del que aconsella el sentit comú... no les directives.

Miri, Sr. Forné! Vostès el dia 5 de setembre... el dia 5 de setembre saben, perquè tenen un informe que diu no que una mostra de llet. No que una mostra de llet superi els límits de dioxines sinó que de les deu mostres de llet analitzades, set mostren nivells superiors... Això diu el seu informe.

Vostès saben que els fetges dels corders i dels cabrits d'aquest país estan greument contaminats i per això prenen una mesura secreta que, això prova "la transparència del Govern"... això prova la transparència... una mesura de prohibir la comercialització d'aquests fetges; vostès saben que hi ha contaminació als músculs d'alguns animals; vostès saben que hi ha uns nivells... ho saben perquè tenen un informe des del dia 5 de setembre, un informe que diu que: els sòls d'Andorra, especialment els que hi ha al voltant de la planta incineradora, estan gravíssimament contaminats, amb una contaminació, Sr. Forné, que jo insisteixo, nefasta! i permeti'm que li doni unes dades: és l'informe oficial del Sr. Jover... perdó de GEOMA CONSULT: A la zona dels Cortals de Sansa els nivells de dioxines al sòl són de 550, quan el límit normal és de 5; a la zona del Mirador 133, a l'altre Mirador 114, i a llocs poc sospitosos com Aixirivall, 12 picograms de dioxines equivalents.

Vostès ho saben això, i vostès també saben, el dia 5 de setembre, que hi ha un informe verbal que el tècnic fa. Jo entenc el que ha de fer: avisar davant d'un fet tant greu com que un forn estigui emetent 1.100 vegades més contaminació sabent que hi ha aquest greu problema... i triguen quaranta-cinc dies.

Per tant, Sr. Forné, jo no dic que siguin quaranta-cinc dies després... és el sentit comú, el principi aquest que vostès tant parlen, el principi de precaució i de prevenció.

Si vostès haguessin aplicat veritablement aquests principis, el forn s'hauria tancat el dia 5 o el dia 6 de setembre, no el dia 21 d'octubre.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern?

El Sr. cap de Govern:

No sé si és una repregunta, però en tot cas la prenc com a tal.

Li diré que el tancament després d'aquestes dades, quan les vam tenir del cert, es va tancar immediatament, quan les vam tenir verificades i escrites sense cap dubte, i això és el que vam fer. La seva opinió pot ser una altra, però, nosaltres vam fer això i pensem que ho vam fer... que vam obrar correctament d'aquesta manera.

I, també pensí que quan es van donar les dades verbalment, en cap moment, els tècnics ens van dir que calia tancar el forn immediatament. Ho vam fer nosaltres. Nosaltres vam decidir de tancar-lo per la mesura de precaució, no perquè ens ho diguessin els tècnics malgrat aquestes dades, perquè aquestes dades, -com també em remeto al que vindrà en el moment que es pugui tenir i rebre una informació directa dels tècnics sobre aquest tema-, una cosa són les dades i una altra és la incidència d'aquestes dades en l'acumulació en el greix, etc, etc.

Tot això és un tema que jo no vull aquí, de cap manera, fer una classe sobre aquest tema perquè no en tinc la més remota idea... una mica més d'idea que abans, com he dit abans. Això ho farà el que li correspongui, els tècnics que vostès vulguin i els que nosaltres aportem.

A partir d'aquí, en aquell moment es podrà valorar quina importància té o no, el retard o no retard en el tancament immediat del forn.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Miquel Alís havíeu demanat la paraula.

El Sr. Miquel Alís:

Sí, Sr. síndic.

Només una pregunta molt breu.

Si a una persona li diguessin oralment que, en una analítica, està greument malalt, vol dir que esperaria un mes i mig... -a què li donessin per escrit- per anar a veure el metge?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern voleu contestar?

El Sr. cap de Govern:

Em sembla que està parlant de coses diferents.

Si vostè creu que és igual jo penso que no. No té res a veure.

Estic d'acord amb vostè que segurament no estaria tant temps per anar al metge... potser sí perquè de vegades per por d'anar al metge no ho faríem, però, no té res a veure una cosa amb l'altra.

El Sr. síndic general:

Sí, Sr. Esteve López teniu la paraula per posar una repregunta, si us plau.

El Sr. Esteve López:

Sr. Forné, no vol opinar tampoc que entrem en una discussió sense fi?

Vostè ens diu que els tècnics no els hi deien de tancar el forn... doncs, miri! Devem llegir informes diferents... miri devem llegir-los...

Aquest és l'informe que vostès van donar als grups parlamentaris: "Informe sobre les dioxines a Andorra. Propostes d'actuació per a la protecció de la salut pública i el medi ambient". En aquest informe, doncs, diu: "Pla d'actuació: 1. Clausurar el forn incinerador de la Comella que s'ha identificat com a principal font d'emissió de dioxines"... Jo entenc que són els tècnics que ho diuen... és a dir, no és que sigui vostè que en un moment diu: "Va! els tècnics no diuen res i som nosaltres...". És clar que la decisió política la pren el Govern, només faltaria, però ho fan basats en aquest informe tècnic... no digui que els tècnics no ho diuen!... perquè és que sinó no tenim els mateixos informes.

El Sr. síndic general:

No és una pregunta. En tot cas, si vol esperar el torn...

El Sr. cap de Govern:

Només dir que aquest informe, de quina data és? És del 21? És del 21 d'octubre, el dia que vam tancar el forn, no del dia 5 de setembre.

Per tant, no ho deien el dia 5 de setembre, ho van dir el 21 d'octubre, per mantenir tota la verificació dels seus anàlisis.

(Se senten veus)

El Sr. síndic general:

Alguna altra repregunta?

Bé, si no hi ha cap més repregunta, doncs, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 20.15 h)

ANNEX

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 18 de desembre del 2002

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Casals Pantebre, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 17 de desembre del 2002, relativa als motius que porten al Consell d'Administració de la STA a voler externalitzar tota la infraestructura informàtica de la parapública, (Reg. Núm. 1305-A).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 de novembre del 2002, relativa als controls i revisions mèdiques que es faran a les persones que podrien estar afectades per les emissions de dioxines, furans i metalls pesants del vell forn incinerador de Cal Rosselló, a la Comella, (Reg. Núm. 1125-A).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 5 de novembre del 2002, relativa als accessos, la senyalització i el finançament del túnel d'Envalira, (Reg. Núm. 1126-A).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 14 de novembre del 2002, relativa als tràmits i convenis per a l'adopció d'infants, (Reg. Núm. 1163-A).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Olga Forné Angrill, consellera general del Grup Mixt, per escrit de data 19 de novembre del 2002, relativa al cost de peatge del túnel d'Envalira, (Reg. Núm. 1179-A).

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 21 de novembre del 2002, relativa a determinar si el Govern ja disposa dels informes que determinin els efectes i seqüeles

que puguin tenir les persones exposades a les emanacions de l'antic forn, (Reg. Núm. 1185-A).

7. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Mas Torres, president del Grup Mixt, per escrit de data 28 de novembre del 2002, relativa a la negociació de l'adhesió d'Andorra a l'OMC, (Reg. Núm. 1210-A).

8. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 29 de novembre del 2002, relativa a la instal·lació de les antenes de telecomunicacions en l'edifici de la nova construcció de la STA a Santa Coloma prop del Col·legi Janer, (Reg. Núm. 1211-A).

9. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 29 de novembre del 2002, relativa a les mesures cautelars que s'han adoptat per garantir la no presència de dioxines o altres elements contaminants per a garantir la salut pública, (Reg. Núm. 1212-A).

10. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Joan Monegal Blasi, conseller general del Grup Mixt, per escrit de data 29 de novembre del 2002, relativa a les obres que s'estan realitzant en l'indret del forn incinerador conegut per "Cal Rosselló", (Reg. Núm. 1213-A).

11. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de desembre del 2002, relativa als motius pels quals no ha considerat convenient informar el Consell General sobre el tancament del vell forn incinerador de cal Rosselló, a la Comella, (Reg. Núm. 1234-A).

12. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 4 de desembre del 2002, relativa a diferents aspectes relacionats amb la greu contaminació provocada per les emissions de dioxines, furans i altres productes contaminants del vell forn incinerador de cal Rosselló, a la Comella d'Andorra la Vella, (Reg. Núm. 1237-A).

13. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Miquel Alís Font, conseller general del Grup Parlamentari

Socialdemòcrata, per escrit de data 3 de desembre del 2002, relativa a la modificació del contracte de l'obra de connexió soterrània entre el carrer de la Unió i la CG 3 a la zona del Grau de la Sabata, (Reg. Núm. 1238-A).

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Francesc Rodríguez Rossa, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 6 de desembre del 2002, relativa a la difusió de les dades de l'Enquesta de Conjuntura Laboral, (Reg. Núm. 1258-A).

15. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Esteve López Montanya, conseller general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de desembre del 2002, relativa al desenvolupament reglamentari de la Llei de la funció pública, (Reg. Núm. 1262-A).

16. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 9 de desembre del 2002, relativa a les dades sobre contaminació de dioxines i furans del vell forn incinerador, (Reg. Núm. 1263-A).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 821234